

**ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**

วิทยานิพนธ์

ของ

ศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน**

ตุลาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**EFFECTS OF EMPLOYING SKILL EXERCISES ON READING
AND WRITING TRANSFORMED VOWELS WITH STAD
CO-OPERATIVE LEARNING TECHNIQUE
FOR PRATHOMSUKSA 2 STUDENTS**

SUPATIDA WIRULPAT

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirement for the Degree
of Master of Education Program in Curriculum and Instruction**

October 2014

Copyright of Buriram Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	
ผู้วิจัย	ศุภธิดา วิรุฬห์พันธ์	
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง	ที่ปรึกษาหลัก
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันทนีย์ นามสวัสดิ์	ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีพิมพ์ 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคู (คุรุศึกษวิทยาคาร) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนรวม 29 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (P) ระหว่าง 0.32-0.78 ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.32-0.75 ค่าความเชื่อมั่น (r_{∞}) เท่ากับ 0.74 และ 4) แบบวัดความพึงพอใจ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน

ประมาณค่า มี 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน E_1/E_2 และ E.I. และการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ Dependent Samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.10/85.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่าน การเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์การเรีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

3. คำนีประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ เปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7095 แสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 70.95

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่าน การเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

TITLE Effects of Employing Skill Exercises on Reading and Writing Transformed Vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 Students

AUTHOR Supatida Wirulpat

ADVISORS Assistant Professor Dr.Suthiap La-ongthong Thesis Advisor
Assistant Professor Dr.Wantanee Narmsawadi Co-advisor

DEGREE Master of Education MAJOR Curriculum and Instruction

SCHOOL Buriram Rajabhat University YEAR 2014

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the efficiency of the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students to meet the criteria set at 80/80; 2) to compare the learning achievement before and after learning by using the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students; 3) to investigate the effectiveness index of the learning by using the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students; and 4) to study the opinions of students toward learning by using the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students. The samples of this study comprised 29 Prathomsuksa 2 students of Banku(Karusitwitthayakharn) studying in the second semester of academic year 2011 selected by using simple random sampling technique. The instruments for data collection were as follows: 1) 10 sets of the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students; 2) 10 lesson plans used along with the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students; 3) a 30-item achievement test with the difficulty index between 0.32 to 0.78; the discrimination index between 0.38 to 0.75, and the reliability 0.74; and 4) a 10-item rating scale questionnaire asking the students' opinion towards learning by using the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning

Technique for Prathomsuksa 2 students. The statistics for data analysis consisted of the percentage, mean, standard deviation, E_1/E_2 , and E.I. The hypothesis was tested by t-test (Dependent Samples).

The results of the study revealed as follows:

- 1) The efficiency of the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students was 86.10/85.98 which was higher than the criteria set 80/80.
- 2) The learning achievement of students after learning by using the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students was higher than before learning at the significant difference level of .01.
- 3) The effectiveness index of the learning by using the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students was 0.7095 which revealed that the students' learning achievement increased 70.95 %.
- 4) The opinions of students toward learning by using the skill exercises on reading and writing transformed vowels with STAD Co-operative Learning Technique for Prathomsuksa 2 students as a whole was at "high" level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จส่งออกไปได้ด้วยดีเพราะความกรุณา ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ สิงหะพล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันทนีย์ นามสวัสดิ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และ ดร. กระพันธ์ ศรีงาน กรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการและให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ช่วยเหลือ ตรวจสอบ พร้อมกับการแก้ไขด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและสำนึกในพระคุณ ของทุกท่านที่กล่าวนาม จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นายสมพงษ์ หมวกโรตอง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านคู (คุรุศิษย์ วิทยาการ) อำเภอนาโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 นายสมพงษ์ เลาต์กษณ์จรรยา ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระทอง อำเภอนาโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 และนางสาวจิตพร แปวโรตอง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจทานและให้คำแนะนำ ใน การปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะ โรงเรียนบ้านคู (คุรุศิษย์วิทยาการ) ที่ให้กำลังใจและให้ความ อนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบใจนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคู (คุรุศิษย์วิทยาการ) ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและเก็บ รวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณครอบครัววิรุฬห์พัฒน์และเพื่อนๆ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนรุ่น 10 ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือเสมอมา

ประ โยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบอบนุชาแก่ บิดา มารดา บุรพจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่อบรมสั่งสอนให้เกิดสติปัญญา ความรู้และวิชาชีพ ตลอดจนชี้นำคุณธรรมในการดำเนินชีวิตผู้วิจัย

ศุภธิดา วิรุฬห์พัฒน์

สารบัญ

	หน้า
หน้าอวมติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
ประกาศคณูปการ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
การเรียนการสอนภาษาไทย.....	13
การอ่าน.....	16
การเขียน.....	30
สระเปลี่ยนรูปและสครูป.....	37
แบบฝึกทักษะ.....	39
แผนการจัดการเรียนรู้.....	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	61
การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.....	67
ประสิทธิภาพ.....	75
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	78
ดัชนีประสิทธิผล.....	82
ความพึงพอใจ.....	85
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	89
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	93
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	93
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	93
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	108
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	111
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	116
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	116
การวิเคราะห์ข้อมูล	117
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	117
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	125
ความมุ่งหมายของการวิจัย	125
สรุปผลการวิจัย	126
อภิปรายผล	127

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ	130
บรรณานุกรม.....	132
ภาคผนวก	142
ภาคผนวก ก แบบฝึกทักษะการอ่านเขียนภาษาไทย	143
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้	342
ภาคผนวก ค คะแนนเฉลี่ยการประเมินแบบฝึกทักษะ.....	426
ภาคผนวก ง คะแนนเฉลี่ยการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ แบบฝึกทักษะ.....	430
ภาคผนวก จ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	435
ภาคผนวก ฉ คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อผลการประเมิน	441
ภาคผนวก ช ความยากง่าย ค่าจำแนกจำแนกค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ และค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	444
ภาคผนวก ซ ผลการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ.....	446
ภาคผนวก ฌ คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน.....	451
ภาคผนวก ฎ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน	454
ภาคผนวก ฏ หนังสือขอความอนุเคราะห์	456
ประวัติย่อของผู้วิจัย	463

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1	คะแนนการพัฒนา 72
2.2	คะแนนการพัฒนาของทีมเทียบเกณฑ์..... 72
2.3	การกำหนดขั้นตอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD 73
3.1	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง และเวลาเรียน..... 98
3.2	ตัวอย่างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่าน การเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2..... 104
3.3	แบบแผนการทดลอง One Group Pre-test Post-test Design..... 108
3.4	การจัดตารางในการทดลองแต่ละสัปดาห์..... 109
4.1	ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและ ลครูป โดยใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 117
4.2	ประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ที่ 2 119
4.3	ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 121
4.4	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2... 122
4.5	การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ เปลี่ยนรูป และลครูปโดยใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 122

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.6 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	123

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

2.1 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	58
--	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน ทำให้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างปกติสุข นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลข่าวสาร เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ในการติดต่อสื่อสารนั้นต้องรู้จักการใช้ภาษาให้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจน การเรียนรู้วิชาภาษาไทยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และจำเป็นที่คนไทยต้องศึกษาให้ถูกต้องเพื่อที่จะสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย อีกทั้งเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ (กรมวิชาการ. 2545ก : 3) ภาษาไทยเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดี วรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ (กรมวิชาการ. 2546ก : 3) ความสำคัญดังกล่าว คนไทยจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักเกณฑ์ และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ตามกฎเกณฑ์ เป็นลักษณะของภาษาไทย การอ่าน การฟัง การพูด การเขียน (กรมวิชาการ. 2546ข : 2) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้สาระภาษาไทย เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤติของชาติ

การอ่านและการเขียนนับว่าเป็นทักษะการใช้ภาษาที่สำคัญมากในสังคมยุคปัจจุบัน เพราะสามารถบันทึกเรื่องราววิชาความรู้ได้ในวงกว้างและยาวนานกว่าภาษาพูด รวมทั้งช่วยสืบทอดวัฒนธรรมด้านสติปัญญาทางความรู้ความคิดต่าง ๆ ไว้ได้อย่างยั่งยืนจากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ่นใหม่ และเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อความหมายถึงกันได้อย่างถูกต้อง ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะในการอ่านและการเขียน กล่าวคือ ต้องอ่าน เขียน ได้ถูกต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ครูจึงจำเป็นต้องแก้ไขข้อบกพร่อง เรื่อง การอ่าน และเขียนของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยความสำคัญดังกล่าว ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักที่ทุกคนต้องเรียน กำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี สามารถอ่าน เขียน ฟัง พูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิด

สร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล และคิดอย่างมีระบบ มีนิสัยรักการอ่าน การแสวงหาความรู้ และการใช้ภาษา ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถทางภาษา ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย (กรมวิชาการ. 2545ข : 3) การเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาและควรจะได้รับการศึกษาให้มากพอจึงจะเกิดทักษะที่ดี ความสำเร็จในการเขียนมาจากความชำนาญทำที่ละขั้นไม่ควรเขียนคราวเดียวจบ ควรเขียนคราวละน้อย ๆ ไปก่อน โดยต้องสร้างนิสัยที่สำคัญอย่างหนึ่งให้ได้เสียก่อน คือ นิสัยรักการเขียน (กรมวิชาการ. 2545ข : 9) จะเห็นได้ว่าใน การกำหนดหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งหวังจะยกระดับคุณภาพด้านการใช้ภาษาไทยให้สูงขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนจริง มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงได้กำหนดสาระหลักไว้ 5 หัวข้อ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

วิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ประกาศจุดเน้นและแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ครอบคลุมในด้านความสามารถและทักษะ มีคุณลักษณะที่จะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพ และได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนายกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 4 และมีการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย รวมทั้งมีนิสัยรักการอ่าน การสอนให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนมีโอกาส ย้ำ ซ้ำ ทวนอยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฝึกสะกดคำ การฝึกการแจกลูก ซึ่งจะทำให้นักเรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูดอ่านเขียนให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่สอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านคู (ครูศิษย์วิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู และบางเรื่องต้องสอนตามหนังสือเรียน โดยการอธิบายแล้วให้นักเรียนฝึกตามหนังสือเรียน พบว่านักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน เมื่อให้ทำงานกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่งเท่านั้นเป็นผู้ทำงาน ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนไม่ช่วยเพื่อนทำงาน เพราะรู้สึกว่าคุณเองไม่สามารถที่จะทำได้ดีเท่าเพื่อน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูไม่เอื้อต่อความต้องการของเด็กเรียนอ่อน นักเรียนบางคนมีความสามารถในการอ่านและเขียนได้เหมาะสมกับวัย ในขณะที่นักเรียนบางคนไม่สามารถอ่านและเขียนได้เลย

ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนแบบร่วมมือ พบว่า เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่ม

ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่ต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม (วิลลาร์ด ทุนทร โรจน์. 2550 : 17-34)

สภาพปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ของกลุ่มโรงเรียนนาโพธิ์ 1 ในเขตตำบลบ้านคู อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ ในการประเมินความสามารถการอ่าน - การเขียนภาษาไทยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ประจำปีการศึกษา 2554 เพื่อสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสาระที่นำมาประเมินในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การอ่านคำพื้นฐาน 160 คำ และเขียนคำพื้นฐานตามคำบอก 30 คำ พบว่า ในการเขียนสะกดคำ เรื่อง สระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป จำนวน 10 คำ นักเรียนเขียนผิดเฉลี่ย คนละ 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 65 และในการอ่านสะกดคำ เรื่อง สระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป จำนวน 50 คำ นักเรียนอ่านผิดเฉลี่ย คนละ 6 คำ คิดเป็นร้อยละ 60 นักเรียนบางคนเมื่อเห็นคำที่สะกดด้วยสระเปลี่ยนรูปและลดรูปแล้วอ่านไม่ได้ไม่รู้ว่าจะสะกดด้วยสระอะไร เช่น “นก” “กบ” เป็นคำที่สะกดด้วยสระโอะ แต่นักเรียนไม่รู้ว่าจะสะกดด้วยสระโอะ เพราะไม่เห็นรูปสระ ปัญหาที่พบนั้นสอดคล้องกับทัศนวิสัย นิยมบุบผา (2551 : 2) ที่กล่าวว่า ปัญหาในการสอนภาษาไทยปัญหาหนึ่ง คือ การเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป เนื่องจากเมื่อสะกดแล้วจะลดรูปหายไป เช่นคำว่า “พร” กับ “นก” นักเรียนก็ไม่ทราบว่าสะกดด้วยสระต่างกัน คือ ไม่ทราบว่าสะกดด้วยสระออ หรือ สระโอะ นอกจากนี้เมื่อสระเอะ และสระเออ มีตัวสะกดก็มักเขียนผิด เขียนสลับกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ย่อมจะส่งผลต่อการประสมสระอื่น ๆ ด้วย ซึ่งจะเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนภาษาไทย

วิธีการที่จะฝึกทักษะการอ่านและการเขียนได้ผลดี คือ การฝึกทักษะด้วยแบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งวิลาวัลย์ สุภีรักษ์ (2545 : 18) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดทักษะความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยที่กิจกรรมที่ได้ฝึกจากแบบฝึกทักษะครอบคลุมเนื้อหาที่ได้เรียนจะทำให้นักเรียนมีความรู้มากขึ้น และวิลลาร์ด ทุนทร โรจน์ (2545 : 131-132) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและช่วยเสริมฝึกทักษะให้คงทน นอกจากนี้จิตรา สมพล (2547 : 12) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการ ฝึกทักษะทางภาษาของ

นักเรียนช่วยให้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ ไม่เบื่อ ช่วยให้ครูและนักเรียนทราบความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ ดังนั้นแบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

จากข้อดีและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะดังกล่าวข้างต้น ได้มีผู้นำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ในการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นต่างๆ และพบว่าสามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้ เช่น ผลการวิจัยของอมล ชุกกลิ่น (2550 : 59) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผลการวิจัยของวิไลวรรณ ธาณี (2550 : 49) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน แต่ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นกำลังใจแก่กันและกันคนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนสนุกกับวิธีการคิดแบบหลากหลายการเน้นคุณธรรมจริยธรรม ทักษะสังคมการสร้างนิสัยความร่วมมือภายในกลุ่มเกิดความรับผิดชอบ (วิลสัน สุนทรโรจน์. 2545ข : 51) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการพัฒนาผู้เรียนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมทักษะทางสังคมช่วยพัฒนาความเชื่อมั่น ช่วยพัฒนาความคิด ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ กว้างขึ้นเป็นการเตรียมตัวนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข (จันทร์ ดันติพงศานุรักษ์. 2543 : 37-38) โครงสร้างการเรียน แบบร่วมมือที่สามารถพัฒนาการคิด พบว่า การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD เหมาะกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการสอนข้อเท็จจริงหรือที่ต้องการคำตอบที่แน่นอน (สมบัติ กาญจนารักษ์. 2545 : 10-11)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทำให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาค้นคว้าประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน
3. ค้นคว้าประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่า .01 ขึ้นไป
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเนื้อหาอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
4. ได้แนวทางในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนนาโพธิ์ 1 ในเขตตำบลบ้านกู อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย โรงเรียนอมรสิริสามัคคี โรงเรียนวัดพนมวัน โรงเรียนวัดสระทอง และ โรงเรียนบ้านกู (กุรุศิษย์วิทยาคาร) ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 69 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกู (กุรุศิษย์วิทยาคาร) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนรวม 29 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้หน่วยโรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 คิวแปรตาม

2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2.3 คณิตประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ใช้เวลาเรียนจำนวน 3 สัปดาห์ รวม 20 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาสาระที่นำมาสร้างเครื่องมือ ได้แก่ สระเปลี่ยนรูปและลครูปที่ประสมด้วย สระอะ สระเอะ สระอัว สระเออ สระ โอะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดความหมายของศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ครูได้จัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำ เป็นการทบทวนเนื้อหา ความรู้ต่างๆ เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาแล้ว สามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญและนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยแบบฝึกทักษะนั้นจะต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน ซึ่งประกอบด้วยสระเปลี่ยนรูปและลครูป จำนวน 10 แบบฝึก

2. สระเปลี่ยนรูป หมายถึง แปลงสระรูปเดิมให้เปลี่ยนเป็นอีกรูปหนึ่ง เช่น เก็บ เปิด เป็นต้น

3. สระลดรูป หมายถึง ไม่ต้องเขียนรูปสระให้ปรากฏหรือปรากฏแต่เพียงบางส่วน แต่ต้องออกเสียงให้ตรงกับรูปสระที่ลดนั้น เช่น นก ชวน เป็นต้น บางสระสามารถเป็นได้ทั้งสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป เช่น สระ “เออ” เมื่อมีตัวสะกดในทุกมาตรา ยกเว้นมาตราแม่เกย “อ” จะเปลี่ยนรูปเป็น “ทินทือ” เช่น เกิด เคน เจริญ เป็นต้น แต่เมื่อมีตัวสะกดในมาตราแม่เกย “อ” จะลดรูปหายไป เช่น เนย เคย เลย เป็นต้น

4. การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองในการแปลสัญลักษณ์ถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการแสวงหาความรู้ซึ่งเป็นการอ่านสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5. การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของคนมาเป็นตัวหนังสือ เพื่อการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจความรู้สึกของตน ซึ่งเป็นการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

6. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง โดยมีการจัดกลุ่มแบบความสามารถ แต่ละกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาที่ผู้สอนเตรียมไว้ร่วมกัน เพื่อศึกษาเนื้อหาและแก้ปัญหา มีการสอบเก็บคะแนนเป็นรายบุคคลแล้วนำไปหาคะแนนพัฒนาการของแต่ละคน แล้วนำคะแนนพัฒนาการของกลุ่มมากที่สุดกลุ่มมากที่สุดกลุ่มนั้นได้รางวัล และถือเป็นความสำเร็จของกลุ่มในการอ่านและการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

7. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นอย่างมีคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย ตารางสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ ตารางการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ชี้นำเสนอ (Presentation) ชี้นำฝึก (Practice) ชี้นำไปใช้ (Production) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

8. ประสิทธิภาพ หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่าแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่โดยพิจารณาจากเกณฑ์ดังต่อไปนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน จำนวน 10 เล่ม ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความรู้ความสามารถ และความเข้าใจ ในการเรียน เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่วัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 3 ตัวเลือก

9. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่คำนวณได้จากการเปรียบเทียบอัตราความก้าวหน้า ในการเรียนของนักเรียน โดยการเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับ คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านการเขียนสระเปลี่ยน รูปและลดรูปโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

10. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติการ กิจกรรม การเรียนรู้ และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ โดยการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

11. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนนาโพธิ์ 1 ในเขต ตำบลบ้านคู อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 69 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การเรียนการสอนภาษาไทย
3. การอ่าน
4. การเขียน
5. สระเปลี่ยนรูปและลครูป
6. แบบฝึกทักษะ
7. แผนการจัดการเรียนรู้
8. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
9. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
10. ประสิทธิภาพ
11. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
12. ดัชนีประสิทธิผล
13. ความพึงพอใจ
14. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 14.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 14.2 งานวิจัยต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 1-3) ได้กล่าวถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตาม
หลักสูตรแกน 2551 ทอสรูปได้ดังนี้

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็น
เอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการ
ติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ
การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการ
แสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบ
การคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้า
ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ
เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ
การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไป
ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ด้วยคำและรูปแบบต่างๆ
ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ
วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น
ความรู้สึกรู้สึก พูดเล่าเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและ
ไม่เป็นทางการและการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง
เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของ
ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล

แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิด ความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

เมื่อนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่านมีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึก

ประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

2. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามและมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

3. สกคคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

4. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

สรุปได้ว่าการเรียนภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่า ภูมิใจภาษาไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ

การเรียนการสอนภาษาไทย

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

มีผู้กล่าวถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

ราตรี เปรียวพานิช (2547: 15-16) ได้ให้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาไทยไว้ว่า แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สามารถแบ่งกิจกรรมได้ 2 ลักษณะคือ

1. กิจกรรมหลัก หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนจำเป็นต้องปฏิบัติเป็นประจำ อาจเป็นกิจกรรมที่บังคับไว้บนบทเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. กิจกรรมเสริม หมายถึง กิจกรรมที่ต้องการเพิ่มเติมขึ้นเมื่อมีเวลาเพียงพอ จัดเป็นกิจกรรมตามความพอใจก็ได้ ถึงไม่ทำกิจกรรมที่เสนอไว้ในส่วนนี้ ก็จะไม่เสียผลประโยชน์มากนัก กิจกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้อาจจัดทำในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

- กิจกรรมสำหรับให้นักเรียนจัดทำ ควรเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้คิดขึ้นมาเอง อาจจัดเป็นรายบุคคลหรือจัดเป็นทีมก็ได้ เช่น กิจกรรมชมรมภาษาไทย กิจกรรมค่ายพักแรม ฯลฯ

- กิจกรรมสำหรับครูจัดทำ เป็นกิจกรรมที่ทางโรงเรียนหรือครูจัดทำขึ้น โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ เช่น กิจกรรมวันไหว้ครู กิจกรรมวันแม่ กิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา ฯลฯ

- กิจกรรมสำหรับครูและนักเรียนร่วมกันจัดทำเป็นกิจกรรมที่ทั้งครูและนักเรียนร่วมกันคิดขึ้น และร่วมกันจัดทำกิจกรรมนั้น ๆ เช่น กิจกรรมวันคริสต์มาส กิจกรรมวันปีใหม่ ฯลฯ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 94-95) ได้ให้แนวการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้อง กล่องแคล่ว โดยการฝึกทักษะแต่ละอย่างให้แม่นยำแล้วจึงฝึกทักษะทั้ง 5 ให้สัมพันธ์กัน และส่งเสริมการคิด ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์
2. ฝึกทักษะทางภาษาฯ ๆ และบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ และหมั่นฝึกฝนทบทวนอยู่เสมอ ครูผู้สอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนฝึกทักษะเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึง
3. ฝึกให้ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่ไปกับการใช้ภาษาและรู้จักวัฒนธรรมทางภาษา
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ และทักษะที่ได้จากการเรียนภาษาไทยไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ
5. ปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย โดยสอนให้เห็นคุณค่าและตระหนักใน ความสำคัญของภาษาไทย ทั้งในส่วนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสาร และในด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความ จรรโลงใจ โดยใช้ธรรมชาติ บทร้อยแก้ว และร้อยกรองที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นมาเป็นสื่อ การเรียนการสอน
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่หาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ใน การดำรงชีวิต
8. สอดแทรกคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความขยัน ความอดทน ความรับผิดชอบ
9. ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต จดจำ และจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้าง ประสบการณ์ทางภาษา ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
10. นำภาษาที่ใช้ในสังคมแวดล้อมมาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ สัมพันธ์กับการเรียน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

11. ให้แบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษาและการสื่อความของ
ครูผู้สอน

12. วัดและประเมินผล โดยคำนึงถึงวัย ระดับชั้น และพัฒนาการทางภาษาของนักเรียน

13. ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลการเรียนภาษาของตน เพื่อให้นักเรียนพัฒนา ให้ดี
ยิ่งขึ้นตามลำดับ

14. ศึกษา ติดตามและแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและ
ต่อเนื่อง

15. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจ โดย
ใช้เกม เพลงรูปแบบการสอนอื่น ๆ และสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดความรักใน
การเรียนภาษาไทย

16. จัดทำหนังสือที่เหมาะสมให้ผู้เรียนอ่านมาก ๆ หรือส่งเสริมการอ่านหนังสือใน
ห้องสมุด เพื่อให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ จะต้องจัดกิจกรรมที่
หลากหลาย เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง เน้นการค้นคว้า การคิดวิเคราะห์ สร้างบรรยากาศ
ห้องเรียนให้สนุกสนาน ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน พร้อมทั้งพัฒนาความรักและภูมิใจในภาษาไทย
หลักการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

กิจกรรมการเรียนการสอนมีมากมาย เราสามารถจัดได้ทุกระยะของการเรียน
การสอนตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล ครูเป็นผู้เลือกกิจกรรม
ให้เหมาะสมกับบทเรียน

วราณี โสมประยูร (2544 : 193-194) ได้อธิบายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาควรคำนึงถึงจุดประสงค์ความ
พร้อมของผู้เรียนควรให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และมีการฝึกฝน
ทางภาษา มีการบูรณาการสอนกับวิชาอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วม
กิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด เน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดตัดสินใจเอง รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองอยู่
เสมอ ควรใช้การสอนหลาย ๆ วิธี นอกจากนี้ครูควรสอดแทรกคุณธรรม และให้รู้จักการทำงาน
ร่วมกับ คนอื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนนอกจากจะมีความสำคัญในตัวเองแล้ว
ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้อีกโดยยึดหลักดังนี้

1. เลือกให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของบทเรียน
2. เลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น ความยุ่งยาก ระดับความรู้

3. เลือกโดยพิจารณาความสามารถของผู้สอนด้วย เช่น ครูที่ร้องเพลงไม่เก่งก็จะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทน

4. เลือกโดยพิจารณาสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน เช่น ถ้าห้องเรียนแคบ การจัดให้เล่นเกมแข่งขันก็อาจจะเกิดเสียงดังไปรบกวนห้องอื่น และการเคลื่อนไหวก็ไม่สะดวก ครูใช้กิจกรรมอื่นแทน หรือพานักเรียนไปสนามหญ้าแทน

5. เลือกกิจกรรมให้ความสนุกสนาน ปฏิบัติง่าย ไม่ซับซ้อน และยืดหยุ่นได้

6. เลือกกิจกรรมที่ให้แนวคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทุกคนมีส่วนร่วม

สรุปได้ว่าการเรียนการสอนภาษาไทย จึงไม่น่าจำกัดอยู่เฉพาะในชั่วโมงภาษาไทย เท่านั้น ซึ่งการสอนภาษาไทยควรยึดหลักดังนี้ ด้านตัวผู้สอน ควรสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน ผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนการสอนเรื่องใกล้ตัวผู้เรียนและสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ นอกจากนี้แล้วควรมีการประเมินผลเป็นระยะ เพื่อผู้เรียนจะได้ทราบความก้าวหน้าทางการเรียนของตัวเอง ด้านตัวผู้เรียน ควรมีความพร้อมในการเรียนมีการศึกษากันคว้าด้วยตนเอง และมีการฝึกฝนอยู่เสมอด้านสื่อการเรียนการสอน ควรมีการใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้ค่าด้วยความเข้าใจ

การอ่าน

ความหมายของการอ่าน

มีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมาย ที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อื่นให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ มาใช้ประโยชน์ได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1364) ได้ให้ความหมายของคำว่า อ่าน ไว้ว่า “อ่าน” หมายถึง อ่านตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือความเข้าใจความหมายจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อเข้าใจ

ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน (2547 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การบริโภคนำที่ถูกรเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ โดยมีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เริ่มมาจาก “แสง” ที่ถูกสะท้อนมาจากตัวหนังสือ ผ่านเลนส์นัยน์ตาและประสาทตา เข้าสู่เซลล์สมองไปเป็นความคิด (Idea) ความรับรู้ (Perception) และความจำ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ผจงวาด พูลแก้ว (2547 : 79) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน คือ การแปลความหมาย ของ ตัวอักษร เครื่องหมาย สัญลักษณ์ เครื่องสื่อความหมายต่างๆ ที่ปรากฏแก่ตาออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจเชิงสื่อสาร แล้วผู้อ่านสามารถนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ต่อไป

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 95-96) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายส่วนดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำ ความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวข่าวสารที่ผู้อ่านสามารถบอก ความหมายได้
 2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจหลัก จิตวิทยาพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและ ความสนใจของเด็ก
 3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิด เสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมา สอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง
 4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาทางการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ทาง การศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน
 5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับ วัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการเพื่อให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน
 6. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำ เรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำ ข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งการที่ผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยนั้น ยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นอีกด้วย
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550 : 2-12) สรุปความหมายของ การอ่านหมายถึง การเข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องที่อ่าน และเรื่องที่อ่านมี ความสำคัญต่อประเทศชาติและต่อตนเอง เพราะความรู้ที่ได้จากการอ่านจะสามารถนำมาใช้ใ การพัฒนาชาติและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า ผู้ที่อ่านมากนอกจากได้รับความรู้อย่างกว้างขวางแล้ว ยังทำให้ผ่อนคลายความเครียด ซึ่งเป็นประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านนั่นเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2550 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน คือ การเข้าใจในถ้อยคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวที่อ่าน โดยสามารถอธิบายความหมายของคำ เล่าเรื่อง สรุปเรื่อง และบอกประเด็นสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง

จากความหมายของการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการทางสมองในการแปลสัญลักษณ์ถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการแสวงหาความรู้ แล้วการอ่านยังมีความสำคัญในแง่อื่น ๆ เช่น เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นเครื่องช่วยให้เกิดความจำก่อให้เกิดความรู้ความเพลิดเพลินและมีประสบการณ์กว้างขวาง เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังมีผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต พลเมือง

ความสำคัญของการอ่าน

มีผู้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 121) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้รับการเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคอย่างใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไป หงอยเหงา เก็บกด หรือมีเดะนั้นจะแสดงออกต่าง ๆ ในลักษณะทดแทนปมด้อยเหล่านี้ก็มี ครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือแก้ไข (ซ่อมเสริม) ตั้งแต่เริ่มอ่านบทเรียนแรกทันที
2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียนเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ดี ตรงกันข้ามการที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่านย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจตนเอง
3. การอ่านได้อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ทั้งนี้ไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลกก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่เด็กจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างจุใจหรือตามความจำเป็นของเด็กเหล่านั้น ได้ดี
4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อหันวัย ประถมศึกษาอาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

กรมวิชาการ (2546ก : 1) ให้ความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านทำให้เกิด การพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิต การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง สำคัญต่อชีวิตประจำวันเพราะการอ่านเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ผู้อ่านมาก ย่อมรู้มาก ถ้านำความรู้ที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อสังคม สังคมนั้นย่อมมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาไปในทางที่ถูกที่ควร และสำคัญต่อการเรียนเพราะการอ่านเป็นหัวใจของการจัดกิจกรรมทั้งหลายในการเรียน

การสอบมีความสำคัญต่อความสำเร็จ การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ในทุกกลุ่ม
สาระการเรียนรู้

ผจงวาด พูลแก้ว (2547 : 80) ได้กล่าวไว้ว่า ในการอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านจะต้องมี
จุดมุ่งหมาย ซึ่งในการอ่านแต่ละครั้ง จุดมุ่งหมายย่อมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการ
ของผู้อ่านว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร จุดมุ่งหมายของการอ่านโดยทั่วไป แบ่งออกได้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อมุ่งให้ได้ความรู้ในเรื่องที่ต้องการศึกษา
หาความรู้โดยละเอียดหรือโดยย่อก็ได้ การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้นี้ มักใช้ในการอ่านตำราวิชาการ
ต่างๆ หรืออ่านงานเขียนเฉพาะเรื่องที่ต้องการศึกษาเข้าใจ

2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ผู้อ่านมุ่งที่ความผ่อนคลายอารมณ์
ความเพลิดเพลินที่เกิดจากการอ่าน อันได้แก่การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย
หรือสารคดีที่มีเนื้อหามุ่งความเพลิดเพลิน เช่น สารคดีท่องเที่ยว วรรณคดี และวารสาร นิตยสารที่
ประกอบด้วยเรื่องราวในแนวสาระบันเทิงต่างๆ การอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายนี้เป็นการอ่านที่ใช้มากใน
ชีวิตประจำวันของคนทั่วไป

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ ทำให้เกิด
การพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยใน
การเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต รวมทั้งการปรับปรุงตัวในสังคม
อย่างมีความสุข และมีคุณค่ามากมายในการพัฒนาอาชีพ การงานให้เจริญก้าวหน้าด้วย

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 89) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อต้องการศึกษาหาความรู้ การอ่านตามจุดมุ่งหมายข้อนี้ จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ
ผู้เรียน นักศึกษาที่ต้องอ่านตำราเพื่อค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติม หรืออ่านเพื่อทบทวนบทเรียนที่
เรียนมาแล้ว ส่วนผู้ที่ต้องการแสวงหาความรู้ เพิ่มเติมให้เกิดความรู้กว้างขวางต้องอาศัยการอ่าน
ประจำ

2. การอ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นหรือค้นหาคำตอบ มนุษย์มีความอยากรู้อยาก
เห็นเป็นปกติวิสัย เช่น อยากรู้อะไรเรื่องชีวิตประวัติบุคคลสำคัญ อยากรู้ความเคลื่อนไหวของ
เหตุการณ์บ้านเมือง อยากรู้อะไรเรื่องสังคมไทยทั่ว ๆ ไป จึงต้องอ่านเพื่อสนองความต้องการนั้น

ทัศนีย์ ศุภเมธ (2542 : 25) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษา
ควรจะได้เน้นถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ให้ความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง รวดเร็ว ในเนื้อความที่อ่าน

2. ให้มีความสามารถในการอ่านในใจ เพื่อเก็บข้อความและเรื่องราวต่างๆ ที่อ่านนั้น ได้อย่างถูกต้อง

3. ให้เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และเก็บใจความได้

4. ให้เด็กมีเจตคติที่ดีในการอ่าน เช่น เด็กทราบว่า การอ่านนั้นให้ประโยชน์ทั้งในด้าน ความรู้และความเพลิดเพลิน เด็กเต็มใจอ่านโดยไม่ฝืนใจอ่าน

5. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน

6. ให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ที่ได้พบเห็น และสามารถไปใช้ประโยชน์ในการเรียนได้

7. ส่งเสริมให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง เพราะการอ่าน ย่อมนำไปสู่การเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ กล่าวโดยสรุปการอ่านในระดับประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และอ่านเพื่อติดตามข่าวสารต่างๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน กับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน จะได้สื่อสารในทิศทางเดียวกัน สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และพัฒนาอาชีพและความเป็นอยู่ของตนเองในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และอ่านเพื่อติดตามข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและ พัฒนาอาชีพและความเป็นอยู่ของตนเองในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของการอ่าน

มีผู้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

กองเทพ เกลือบพณิชกุล (2542 : 93) ได้แบ่งการอ่านตามวิธีการอ่านออกเป็น 2

ประเภทใหญ่ คือ

1. การอ่านในใจ คือ การอ่านไม่ออกเสียงหรือการเงียบ (Silent Reading) เวลาอ่านจะไม่ใช้อวัยวะที่จะช่วยให้ออกเสียงเคลื่อนไหวเลย คงใช้เฉพาะสายตาคาดไปบนตัวอักษร นัยน์ตา รับภาพแล้วส่งสัญญาณผ่านประสาทสมองให้รับรู้ เพื่อจดจำและตีความต่าง ๆ ออกมา

2. การอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อให้เกิดเสียงดัง (Sound Reading) คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร ด้วยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนให้ถูกต้อง ชัดถ้อย ชัดคำ และเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง

วรวิ โสมประยูร (2542 : 127) ได้แบ่งประเภทของการอ่านได้ 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง แบ่งได้ 3 แบบ ได้แก่

1.1 การอ่านร้อยแก้ว

1.2 การอ่านร้อยกรอง

1.3 การอ่านทำนองเสนาะ

2. การอ่านในใจแบ่งออกเป็น 7 แบบ ได้แก่

- 2.1 การอ่านแบบค้นหาความรู้ เช่น อ่านตำรา
- 2.2 การอ่านจับใจความสำคัญ หรือหาสาระสำคัญของเรื่อง เช่น อ่านบทความ
- 2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน เช่น อ่านประวัติศาสตร์ อ่านลำดับ

เหตุการณ์

- 2.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกคนเพื่อปฏิบัติ เช่น การอ่านคู่มือการใช้เครื่องไฟฟ้า อ่านวิธีประกอบอาหาร
- 2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์ วิจัยเพื่อหาเหตุผล เช่น อ่านข่าวเหตุการณ์สำคัญ
- 2.6 การอ่านแบบใคร่ครวญโดยใช้วิจารณ์หาข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสียสำหรับเลือกแนวทางปฏิบัติ เช่น อ่านโฆษณา

2.7 การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อสังเกตและจดจำ เช่น อ่านชื่อสถานที่เมื่อนั่งรถผ่านไปจากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ประเภทของการอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง
2. การอ่านไม่ออกเสียงหรืออ่านในใจ

การอ่านที่ครูควรฝึกให้นักเรียน

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545 : 66) ได้กล่าวถึง การอ่านที่ครูควรฝึกให้ผู้เรียน วิธีที่ใช้ในการสอนอ่านและเทคนิคการสอนอ่านที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ เป็นการอ่านที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อผู้เรียนมีทักษะในการอ่าน โดยสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านมากขึ้น ก็จะเป็นหนทางนำไปสู่ความสำคัญทุกสาขาวิชา รวมทั้งในการดำเนินชีวิตประจำวัน นอกจากจะเข้าใจความหมายของคำ และเข้าใจในเรื่องที่อ่านแล้ว การเข้าใจสำนวน โวหาร ทั้งการพรรณนา การบรรยาย การเปรียบเทียบต่าง ๆ จะช่วยให้มีความลึกซึ้งในการอ่านมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการทะนุบำรุงส่งเสริม วัฒนธรรมทางภาษาที่งดงามไปสู่ชนรุ่นหลังสืบไป การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจในถ้อยคำ สำนวน โวหาร มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ถ้อยคำ อาจเป็นคำโดด ๆ หรือเป็นถ้อยคำสองคำสามคำในลักษณะ ที่เป็นคำศัพท์ยาก หรือคำศัพท์เฉพาะวงการต่าง ๆ ถ้อยคำเหล่านี้ต้องอาศัยการตีความหรือต้องอาศัยการดูจากข้อความแวดล้อมคำนั้น ๆ (บริบท) ก็จะทำให้เข้าใจความหมายมากขึ้น

1.2 สำนวน เป็นถ้อยคำกะทัดรัด สละสลวย มีความหมายลึกซึ้งกินใจ และมีความหมายในเชิงเปรียบเทียบสำนวนรวมไปถึงสุภาษิต คำพังเพย คำขวัญ และคำคม

1.3 โวหาร หมายถึง ชั้นเชิงสำนวนแต่งหนังสือหรือสำนวนที่เล่นเป็นสำบัดสำนวน โวหารอาจแบ่งเป็นพรรณนา การบรรยาย การเปรียบเทียบ

2. การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หรือเก็บสาระสำคัญของเรื่อง จะต้องมีความสามารถที่จะเข้าใจ และแยกแยะให้ได้ว่าข้อความใดประโยคใดเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง และส่วนใดเป็นส่วนปลีกย่อย การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยมีขั้นตอน คือ การอ่านเร็ว หรืออ่านในใจ คร่าว ๆ พอให้เข้าใจเรื่อง อ่านเก็บรายละเอียดเพื่อทบทวนเนื้อหา ผึกหรือคิดตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ หาประโยคใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า และการเรียบเรียงให้เป็นสำนวนภาษาของตนเอง

2.1 หลักการอ่านเพื่อสรุปใจความมีขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 อ่านเร็ว เป็นการอ่านคร่าว ๆ อ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบให้พอเข้าใจ

2.1.2 อ่านเก็บรายละเอียด เป็นการอ่านทบทวนอีกครั้ง ตั้งคำถามจากเรื่องว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม หรือใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลที่ได้รับคืออะไร

2.1.3 ตอบคำถาม โดยนำคำตอบมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของนักเรียน การตอบคำถามอาจตอบด้วยวาจาหรือเขียนก็ได้ ซึ่งถ้าหากนักเรียนตอบคำถามได้ทุกข้อก็สามารถจับใจความได้ทั้งหมด

2.2 วิธีการสรุปใจความสำคัญมีดังนี้

2.2.1 หาประโยคใจความสำคัญ และประโยคใจความสำคัญรองแต่ละย่อหน้า

2.2.2 เมื่อได้ประโยคใจความสำคัญแล้ว ให้พิจารณาหาส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง โดยตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก ถ้าเรื่องเป็นร้อยกรองให้ถอดความเป็นร้อยแก้วก่อน

2.2.3 เรียบเรียงใหม่เป็นสำนวนภาษาของตนเอง

3. การอ่านในใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้อ่านหนังสือได้เร็ว และเป็นการฝึกอัตราเร็วในการอ่าน เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินจากการอ่าน การอ่านในใจในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะต้องฝึกบ่อย ๆ ขั้นตอนของการอ่านในใจอย่างมีประสิทธิภาพเบื้องต้น นั่นคือ อ่านได้คล่องแคล่ว รวดเร็ว ถูกต้อง ตอบคำถามได้ สรุปเรื่องได้ วิเคราะห์ได้นอกจากจะต้องมีการปูพื้นฐานหรือมีการสร้างประสบการณ์ในการอ่านมาก่อนแล้ว ยังสามารถทำได้อีก 3 ขั้นตอนที่เพิ่มเติมช่วยในการอ่านในใจได้ ดังนี้

3.1 อ่านสำรวจและตั้งคำถาม เป็นการอ่านสำรวจโดยอ่านบทเรียน อย่างคร่าว ๆ และกวาดสายตาเฉพาะตอนที่สำคัญ เป็นการอ่านเร็วและตั้งคำถาม

3.2 อ่านพินิจและตอบคำถาม เป็นการอ่านเรื่องอีกครั้ง อย่างพินิจพิจารณาเพื่อหาคำตอบ จับประเด็นสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ แล้วตอบคำถาม

3.3 อ่านโดยใช้แผนภาพโครงเรื่อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความเกี่ยวโยงของเรื่อง และจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องทีอ่านดีขึ้น เป็นการพัฒนาอ่านเพื่อความเข้าใจขั้นมาอีกระดับหนึ่ง

4. การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ และความเพลิดเพลิน การอ่านออกเสียงนั้นสามารถอ่านได้ทั้งแบบร้อยแก้วและแบบร้อยกรอง เช่น กลอนสี่ กลอนแปด โคลงสี่สุภาพ เป็นต้น การรู้หลักของการอ่านที่ดีจะทำให้สามารถอ่านได้ถูกจังหวะลีลาและรู้จักใช้น้ำเสียงทำให้เกิดความซาบซึ้งในการอ่าน จุดมุ่งหมายของการอ่านออกเสียงเป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นเสียง เพื่ออ่านให้ผู้ฟังหรือออกเสียงให้ผู้ฟัง เช่น ผู้เรียนอ่านหนังสือให้ครู ฟังด้วยคำ และเพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง เช่น การอ่านกลอนและทำนองเสนาะอื่น ๆ โดยมีหลักการอ่านออกเสียง ดังนี้ การอ่านออกเสียงต้องอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี และอ่านออกเสียงให้ชัดเจน เช่น อ่านอักษรนำ อ่านคำที่มี รร (ร หัน) อ่านอย่างมีจังหวะที่ถูกต้อง มีวรรคตอนที่ต้อง และจะต้องอ่านได้คล่องแคล่ว เพื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้ถึงความไพเราะ จะต้องทำน้ำเสียงและกิริยาอาการให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งกิริยาท่าทางจะช่วยสื่อให้เข้าใจเรื่องมากยิ่งขึ้นขณะเดียวกัน ผู้อ่านก็เพลิดเพลินและได้อารมณ์ไปกับเรื่องที่อ่านการอ่านออกเสียงที่ดี ถ้าผู้อ่านไม่มีประสบการณ์ในการอ่านมาก ผู้อ่านควรอ่านในใจสักครั้งหนึ่งก่อน เพื่อให้รู้เรื่องราวโดยตลอดของเรื่องที่อ่าน และแบ่งวรรคตอน หรืออ่านออกเสียงคำยากให้ถูกต้องก่อน จากนั้นจึงจะอ่านออกเสียง การทำเช่นนี้จะทำให้สามารถอ่านออกเสียงได้อย่างมั่นใจ เสียงดังฟังชัด มีทำนอง มีจังหวะ วรรคตอน และมีน้ำเสียงที่น่าฟัง การอ่านออกเสียงในแต่ละครั้ง หากผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านไปด้วยจะทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น ซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาศักยภาพในการอ่านแล้วยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นการสร้างเสริมชีวิตของคนให้สมบูรณ์ขึ้น

5. การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องเรียนรู้ เพื่อเป็นทักษะเบื้องต้นของการวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจว่าสิ่งใดควรเชื่อและสิ่งใดไม่ควรเชื่อ อันจะนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาของคนที อาจจะต้องเผชิญกับการอ่านหนังสือ บทความ หรือข้อต่าง ๆ นั้น สิ่งหนึ่งที่ผู้อ่านจะพบ คือ ผู้เขียนมักจะสอดแทรกข้อคิดเห็นเพื่อเป็นการแสดงความคิดเห็นในข้อเสนอนั้น ซึ่งเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เรียนคู่ขนานไปกับข้อเท็จจริงว่า ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์เพื่อแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริงมักเป็นเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ ข้อมูล สถิติ หรือสิ่งที่ต้องมีหลักฐานมาสนับสนุน ยืนยันได้ มีความสมเหตุสมผล ส่วนข้อคิดเห็นจะเป็นความคิดเห็น

ความรู้สึก หรือข้อสรุปที่ได้มาจากข้อเท็จจริงที่เป็นข้อคิดเห็นส่วนตัวของแต่ละคน ขั้นตอนของการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น มีดังนี้

5.1 จับใจความสำคัญ เมื่ออ่านเรื่องหรือข้อความแล้วต้องพิจารณาใจความสำคัญให้ได้

5.2 แยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น โดยดูจากข้อเท็จจริงที่มีหลักฐานอ้างอิงและข้อคิดเห็นที่เป็นการแสดงความคิดเห็น

6. การอ่านเพื่อวิเคราะห์หาเหตุผล คือ การแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร เพื่อทำความเข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ซึ่งการอ่านเพื่อวิเคราะห์หาเหตุผลและต้องใช้กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมทั้งการสรุปจากเรื่องที่อ่านเพื่อช่วยในการวิเคราะห์หาเหตุและผล การอ่านเพื่อวิเคราะห์หาเหตุและผลเป็นกระบวนการใช้ความคิดในการอ่านเรื่อง คือ จะต้องแยกแยะให้ได้ว่า เรื่องที่อ่านนั้นอะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผล และกระบวนการหรือวงจรของเหตุและผลนั้นมีที่มาและที่ไปอย่างไร เพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหาและหาข้อสรุป-

7. การอ่านเพื่อตีความ คือ การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายและถอดความรู้สึกหรือเจตนาหรือความตั้งใจของผู้เขียนที่ต้องการสื่อหรือบอกให้ผู้อื่นทราบบางครั้ง หรือบ่อยครั้งผู้เขียนไม่ได้บอกตรง ๆ ถึงเจตนาหรือความตั้งใจในการเขียนซึ่งต้องอาศัยในการตีความ การอ่านเพื่อการตีความเป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดพิจารณาว่าผู้เขียนตั้งใจจะบอกอะไรแก่ผู้อ่าน อาจจะเป็นการแนะนำ ตั้งสอน เตือนสติ หรือวัตถุประสงค์อื่น ซึ่งผู้อ่านจะต้องมีประสบการณ์ และมีพื้นความรู้จึงจะตีความได้ถูกต้อง ซึ่งมีหลักในการอ่านเพื่อตีความดังนี้

7.1 ผู้ตีความจะต้องเตรียมความพร้อม เช่น จะตีความในเรื่องใดหากเรื่องนั้นเป็นเรื่องยากและไม่ถนัด ไม่มีประสบการณ์ จะต้องศึกษาค้นคว้าเพื่อให้มีความรู้ นั้น ๆ ก่อนที่จะตีความ

8. การเลือกอ่านหนังสือและสื่อต่าง ๆ เพื่อความรู้ความบันเทิง การเลือกอ่านหนังสือและสื่อต่าง ๆ มีความสำคัญมาก เพราะหนังสือและสื่อมีมากมาย แต่เวลาในการอ่านมีจำกัดไม่สามารถอ่านได้ทุกเล่มทุกอย่างได้ จึงจะต้องเลือกอ่านตามวัตถุประสงค์และจัดสรรเวลา ในการอ่านแต่ละอย่างให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งมีหลักการอ่านหนังสือและสื่อต่าง ๆ เพื่อความรู้ความบันเทิง ดังนี้

8.1 ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านว่าจะอ่านเพื่อความรู้ เพื่อความบันเทิง หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น เพื่อจะได้วางแผนการอ่านให้สอดคล้อง

8.2 กำหนดกิจกรรมหลังการอ่าน การอ่านทุกอย่างจะเป็นประโยชน์มากขึ้นถ้ามีการกำหนดกิจกรรมหลังการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกไว้ ย่อไว้ ทำรายงานหรือการนำข้อคิดที่ได้จาก

การอ่านไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต แก้ปัญหาชีวิต รวมทั้งการนำเอาคำแนะนำไปปฏิบัติเพื่อปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

9. มารยาทในการอ่าน มารยาทในการอ่านถือเป็นมารยาททางสังคมอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนควรนำมาปฏิบัติ ส่วนการสร้างนิสัยรักการอ่านนั้นจะต้องรู้ถึงคุณค่าว่ามีประโยชน์อย่างแท้จริง ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ความมีมารยาทเป็นเครื่องมือวัดความเจริญทางจิตใจของคน ส่วนมารยาทในการอ่านเป็นเครื่องมือวัดความมีระเบียบวินัยที่ดีของผู้อ่านหรือของผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญมากเพราะผู้เรียนในยุคปฏิรูปจะต้องมีความรู้มีคุณธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขมารยาทที่ดีในการอ่านมีดังนี้

- 9.1. ไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น
- 9.2. ขณะอ่านหนังสือร่วมกับผู้อื่นไม่ควรนำขนม น้ำ อาหารมารับประทาน
- 9.3. ขณะที่ผู้อื่นอ่านหนังสือไม่ควรเล่น
- 9.4. เมื่ออ่านหนังสือเสร็จควรเก็บไว้ที่เดิม
- 9.5. เมื่อต้องการดูไปจากที่อ่าน ควรค่อย ๆ ดู ไม่ทำเสียงดัง
- 9.6. ไม่ขีดเขียนทำลายหนังสือที่เป็นสมบัติของส่วนรวม เช่น หนังสือของห้องสมุด

เป็นต้น

10. นิสัยรักการอ่านการสร้างนิสัยรักการอ่านมีวิธีการ ดังนี้

- 10.1. หาหนังสือที่ชอบมากที่สุดมาอ่านก่อน
- 10.2. ใช้ระยะเวลาในการอ่านโดยเริ่มจากเวลาสั้น ๆ ก่อน
- 10.3. ใช้ระยะเวลาในการอ่านให้นานขึ้น โดยควบคุมจิตใจให้แน่วแน่ มีสมาธิมั่นคง และอดทนต่อสิ่งรบกวน
- 10.4. ข้อความที่อ่านควรมุ่งอ่านให้จบตอนใดตอนหนึ่งมากกว่าจะมุ่งนับจำนวนหน้า
- 10.5. จดจำเนื้อหาสาระหรือใจความสำคัญให้ได้
- 10.6. หมั่นฝึกฝนทักษะการอ่านอยู่เสมอ

สรุปการอ่านที่ครูควรฝึกให้ผู้เรียนมีดังนี้ การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ การอ่านในใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้อ่านหนังสือได้เร็ว การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ และความเพลิดเพลิน การอ่านเพื่อวิเคราะห์หาเหตุผล คือ การแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การอ่านเพื่อตีความ คือ การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายและถอดความรู้สึกหรือเจตนา หรือความตั้งใจของผู้เขียน นอกจากนี้ครูควรสอนวิธีการเลือกอ่านหนังสือ

และสื่อต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนด้วย และที่ขาดไม่ได้คือการฝึกให้ผู้เรียนมารยาทในการอ่านและนิสัยรักการอ่าน

จุดประสงค์ในการอ่านโดยทั่วไปสำหรับระดับชั้นประถมศึกษา

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545 : 66) กล่าวไว้ว่า สำหรับการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จุดมุ่งหมายในการสอนให้อ่านได้นั้นเน้นให้นักเรียนรู้จักประสมคำ (พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และเครื่องหมายต่าง ๆ) ออกเสียงให้ถูกต้องทั้งคำที่เคยเห็นและคำที่ไม่เคยเห็น นอกจากนี้จะต้องรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เพื่อนำไปใช้ในรูปกลุ่มคำหรือประโยคให้ถูกต้อง รู้จักนำลักษณะการอ่านที่ดีเข้ามาช่วยในการอ่าน การรู้จักกวาดสายตาดูขึ้น เริ่มต้นง่าย ๆ การอ่านในใจ และการอ่านออกเสียง นอกจากจุดประสงค์ในการอ่านโดยทั่วไป สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาควรจะได้เน้นถึงสิ่งเหล่านี้

1. ให้มีความสามารถในการอ่านออกเสียง ได้ถูกต้อง รวดเร็วและเข้าใจเนื้อความที่อ่าน
2. ให้มีความสามารถในการอ่านในใจ เพื่อเก็บข้อความและเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านได้นั้นอย่างถูกต้อง
3. ให้เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และเก็บใจความได้
4. ให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน เช่น เด็กทราบว่า การอ่านนั้นให้ประโยชน์ทั้งในด้านความรู้และความเพลิดเพลิน เต็มใจอ่าน โดยไม่ฝืนใจอ่าน
5. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน
6. ให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเขียน
7. ส่งเสริมเด็กให้มีความรู้กว้างขวาง เพราะการอ่านย่อมทำให้เด็กได้รู้เรื่องต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
8. ส่งเสริมให้เด็กรู้จักเลือกอ่านหนังสือตามใจชอบ และตามความสนใจของเด็ก การฝึกทักษะการอ่านออกเสียง มีข้อเสนอแนะดังนี้
 - 8.1 ครูควรตั้งจุดมุ่งหมายแต่เพียงอย่างเดียวในการอ่านครั้งหนึ่ง ๆ และบอกให้นักเรียนทราบความมุ่งหมายด้วย เช่น อ่านเพื่อความถูกต้องชัดเจนในการอ่านออกเสียงเน้นการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำให้ชัดเจน ฯลฯ
 - 8.2 ควรฝึกบ่อย ๆ ในระยะสั้น ๆ
 - 8.3 การสอนอ่านคำยาก ครูควรแทรกหลักเกณฑ์การอ่านให้เหมาะสม กับวัยเพื่อเด็กจะได้รู้หลักเกณฑ์ และช่วยให้จำได้แม่นยำ
 - 8.4 ข้อความที่เป็นร้อยแก้ว ควรฝึกอ่านเดี่ยว ส่วนที่เป็นร้อยกรองควรให้อ่านพร้อมกัน

สรุปได้ว่า การอ่านในระดับประถมศึกษา มีความสำคัญที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กันกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนจะได้สื่อสารในทิศทางเดียวกัน ผู้อ่านจะเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้จะต้องมีความเข้าใจในการอ่าน รู้จักแปลความ ตีความ ขยายความ นอกจากนี้ยังต้องรู้จักวิจารณ์ และประเมินค่ารู้จักลำดับเหตุการณ์ของเรื่องจำแนกใจความสำคัญ และสรุปข้อความที่อ่านได้อีกด้วย นอกจากนี้การอ่านยังเป็นสิ่งที่มีคุณค่าและมีความสำคัญยิ่งในยุคปัจจุบัน เพราะทำให้ผู้อ่านทราบความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ทำให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านความรู้ ความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้การอ่านยังเป็นส่วนที่ช่วยเสริมความรู้และความคิดของเราให้เพิ่มพูนมากขึ้น

วิธีที่ใช้ในการสอนอ่าน

การสอนอ่านสำหรับเด็กที่ยังไม่เรียนหนังสือ ให้สามารถอ่านและถ่ายทอดความรู้ที่นึกคิด หรือคำพูดออกมาเป็นตัวหนังสือ นับตั้งแต่เริ่มมีการสอนอ่านหนังสือไทย มาจนถึงปัจจุบันมีวิธีการสอนหลายวิธี กรมวิชาการ (2546ค : 15-25) ได้เสนอวิธีที่ใช้ในการสอนอ่านดังนี้

1. การสอนอ่านโดยใช้วิธีการทางหลักภาษา

การสอนอ่านโดยใช้วิธีการทางหลักภาษา เป็นการสอนสะกดคำ แจกลูก ผันอักษร โดยเริ่มจากการให้เด็กรู้จักเสียงของพยัญชนะ สระ และจากรูปพยัญชนะ สระให้ได้เสียก่อน จึงนำมาสะกดคำ และแจกลูก การสอนโดยใช้วิธีการทางหลักภาษานี้ ควรเริ่มจากการสะกดคำและแจกลูกปากเปล่าจนคล่องเสียก่อนแล้วจึงสังเกตรูปคำและเขียนคำพร้อมกับสะกดไปด้วย จะช่วยให้เด็กอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง ขั้นตอนการสอนมีดังนี้

ขั้นที่ 1 ผูกสะกดคำให้คล่อง โดยให้ดูรูปคำแล้วสะกดปากเปล่า เป็นกลุ่ม และรายบุคคล เช่นดูคำว่า มาก แล้วให้สะกดปากเปล่าว่า มอ - ออ - กอ - มาก

ขั้นที่ 2 สังเกตการวางพยัญชนะ สระของคำแล้วฝึกสะกด

ขั้นที่ 3 สอนความหมายของคำโดยการใช้ภาพหรือท่าทางประกอบ

ขั้นที่ 4 นำคำที่สะกดแล้วมาอ่านเป็นคำโดยไม่ต้องสะกด คำใดอ่านไม่ได้ให้ใช้การ

สะกดคำช่วย โดยให้คิดหรือเขียนคำตามคำบอกจนจำได้

ขั้นที่ 5 นำคำที่อ่านได้แล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งฟัง พูด อ่านและเขียน โดยเน้นการอ่านบ่อยๆ

2. การอ่านสะกดคำ

วิธีการสอนสะกดคำมีหลายวิธี ดังนี้

2.1. วิธีสอนสะกดคำตามเสียง เพื่อคำอ่านได้ถูกต้อง จะใช้สะกดคำตามเสียงของคำ โดยสะกดคำวิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ดังนี้

ตา สะกดว่า ตอ - ออ - ตา

ตาม สะกดว่า ตอ - ออ - มอ - ตาม

ป่า สะกดว่า ปอ - ออ ปา - ปา - โท - ป่า

หรือ ปอ - ออ - ปา - โท - ป่า

หรือ ปอ - ออ - ปา - ไม้ โท - ป่า

หมา สะกดว่า หอ - มอ - หมอ - หมอ - ออ - หมา

หมาข สะกดว่า หอ - มอ - หมอ - หมอ - ออ - ขอ - หมา

หม้าย สะกดว่า หอ - มอ - หมอ - หมอ - ออ - ขอ - หมาย - โท - หม้าย

กร้า สะกดว่า กอ - รอ - กรอ - กรอ - ออ - กร้า

กร้า สะกดว่า กอ - รอ - กรอ - กรอ - ออ - กร้า - เอก - กร้า

2.2. วิธีสอนสะกดคำตามรูปคำ เพื่อสะกดเขียนคำให้ถูกต้อง มีวิธีสะกดคำดังนี้

หมา สะกดว่า หอ - มอ - ออ - หมา

หมาข สะกดว่า หอ - มอ - ออ - ขอ - หมาย

กร้า สะกดว่า กอ - รอ - ออ - กร้า

กร้า สะกดว่า กอ - รอ - ออ - ไม้เอก - กร้า

การสอนสะกดคำต้องสอนเขียนไปด้วยเสมอควบคู่กันทุกครั้ง เพื่อจํารูปคำให้ได้โดยเน้นการเห็นคำอ่าน ทูคสะกดคำ เขียนคำ ตรวจสอบคำจากหนังสือ ู้ความหมายของคำ นำไปแต่งประโยคปากเปล่า ทั้งแต่งด้วยการเขียน

2.3. การสอนสะกดคำที่สระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป

การสะกดคำที่สระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป มีสระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปคำ เช่น

สระ โอะ มีตัวสะกดจะลดรูป

ลด สะกดว่า ลอ - โอะ - ลอ - ลอ

สระอะ มีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปเป็น ไม้หันอากาศ

วัน สะกดว่า วอ - อะ - นอ - วัน

สระเอะ มีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปโดยใช้ไม้ไต่คู้

เปิด สะกดว่า ปอ - เอะ - คอ - เปิด

สระเออ มีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป

เดิน สะกดว่า คอ - เออ - นอ - เดิน

สระแอะ มีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป

แข็ง สะกดว่า ขอ - แอะ - งอ - แจ็ง

สระอัว มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป

ลาวด สะกดว่า ลอ - อัว - คอ - ลวด

การสอนคำที่สระเปลี่ยนรูปให้นักเรียนสังเกตรูปคำ และเข้าใจว่าใช้สระใดเป็นสระประสมคำและรู้ความหมายของคำ รู้คำมีวิธีเขียนอย่างไร การอ่านและเขียนอยู่เสมอจะทำให้ นักเรียนจำคำได้คือการสอนอ่านแจกลูกสะกดคำ คำที่เป็นสระลดรูปหรือสระเปลี่ยนรูป เช่น กั้น คน ขวด เดิน เก็บ ฯฯ ต้องอ่านเสียงสระด้วยแม้ไม่เห็นรูปสระ เช่น

ก - ะ - น - กั้น ออกเสียงว่า กอ - อะ - นอ - กั้น

ก - โ - ะ - น - คน ออกเสียงว่า กอ - โอะ - นอ - คน

ค - เ - อ - น - เดิน ออกเสียงว่า คอ - เออ - นอ - เดิน

ข - ัว - ค - ขวด ออกเสียงว่า ขอ - อัว - คอ - ขวด

ข - แ - ะ - ง - แข็ง ออกเสียงว่า ขอ - แอะ - งอ - แจ็ง

ก - เ - ะ - ม - เก็บ ออกเสียงว่า กอ - เอะ - มอ - เก็บ

หมายเหตุ คำที่เป็นสระลดรูปอาจอ่านสะกดคำในแบบอื่นได้ดังนี้

แบบที่ 1 กั้น สะกดว่า กอ - อะ - นอ - กั้น

แบบที่ 2 กั้น สะกดว่า กอ - ไม้หันอากาศ - นอ - กั้น

แบบที่ 1 คน สะกดว่า คอ - โอะ - นอ - คน

แบบที่ 2 คน สะกดว่า คอ - นอ - คน

แบบที่ 1 แข็ง สะกดว่า ขอ - แอะ - งอ - แจ็ง

แบบที่ 2 แข็ง สะกดว่า ขอ - แอะ - ไม้ไต่กู่ - งอ - แจ็ง

แบบที่ 1 เก็บ สะกดว่า คอ - เอะ - มอ - เก็บ

แบบที่ 2 เก็บ สะกดว่า คอ - เอะ - ไม้ไต่กู่ - มอ - เก็บ

การสอนแจกลูกสะกดคำ คำประเภทมีสระลดรูป เปลี่ยนรูป ครูต้องให้นักเรียนสังเกตการเปลี่ยนรูปสระเมื่อกำนั้นมีตัวสะกด เช่น ขอ - เ - ะ - งอ - แจ็ง รูปวิสรรชนีย์ (๕) จะเปลี่ยนไปเป็นไม้ไต่กู่ (๕)

2.4. การสอนอ่านคำมีตัวสะกดบางตัว มีการอ่านลักษณะดังนี้

2.4.1 ตัวสะกดบางตัวเขียนด้วยพยัญชนะสองตัวควบกัน คือ นอกจากตัวสะกดแท้ที่จะต้องออกเสียงเป็นตัวสะกดแล้ว ยังมีอักษรอีกตัวหนึ่งนำหรือตามหลังตัวสะกดที่แท้จริงมาด้วย ซึ่งมักเป็นตัว ร แต่เวลาอ่านไม่ต้องอ่านออกเสียงตัวที่นำมาหรือตามมานั้น เช่น จักร บุตร สมุทร เมตร สุตร ฉัตร ลิตร วัตร มิตร สามารถ

2.4.2 ตัวสะกดบางตัวก็มีสระ อี เช่น ญาติ ชาติ โภภี สมบัติ บัญญัติ

2.4.3 ตัวสะกดบางตัวมีสระ อุ ปนอยู่ด้วย เช่น เกตุ เหตุ ธาตุ เมรุ เวลาอ่านไม่ต้องออกเสียงตัวควบ หรือ สระ อุ

2.4.4 ตัวสะกดในแต่ละแม่ มีหลายตัว เช่น

แม่กน มี น ร ล พ ญ ฃ

แม่กก มี ก ข ค ฃ

แม่กบ มี บ ป ภ พ ฝ

แม่กด มี ด ต ฎ ฏ ร ท ฑ ษ ศ ส ฎ ฐ ฎ ฐ

สรุปได้ว่า วิธีการที่ใช้ในการสอนอ่าน ได้แก่ การสอนอ่านโดยใช้วิธีการทางหลักภาษา เป็นการสอนสะกดคำ แจกลูก คั่นอักษรโดยเริ่มจากการให้เด็กรู้จักเสียงของพยัญชนะ สระ และจํารูปพยัญชนะ สระ ให้ได้เสียก่อน จึงนำมาสะกดคำ และแจกลูก และวิธีการสอนโดยการสอนสะกดคำ เป็นการสอนที่ช่วยให้นักเรียนอ่านคำได้ด้วยตนเองเมื่อพบคำใหม่และเป็นการฝึกอ่านคำให้แม่นยำและเขียนได้ถูกต้อง ทั้งนี้ ต้องสอนเขียนไปด้วยเสมอควบคู่กันทุกครั้ง เพื่อจํารูปคำให้ได้โดยเน้นการเห็นคำอ่าน พูดย่อสะกดคำ เขียนคำ ตรวจสอบคำจากหนังสือ รู้ความหมายของคำ นำไปแต่งประโยคปากเปล่า ทั้งแต่งด้วยการเขียน

การเขียน

การเขียนนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ การเขียนจึงเป็นสื่อที่ช่วยให้บุคคลสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนไปสู่บุคคลอื่นได้อย่างเข้าใจ

ความหมายของการเขียน

ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

วรรณิ โสภประยูร (2542 : 139) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์

ฉันทกานต์ ชาติเพชร (2549 : 25-26) กล่าวว่า วิชา การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเป็นคำที่ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสื่อความหมายได้ถูกต้อง

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ได้อย่างถูกต้องและมีความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสามารถนำคำที่เขียนได้ไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ผู้วิจัยสรุปความหมายของการเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของคนมาเป็นตัวหนังสือ เพื่อการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจความรู้สึกของตน และการเขียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีพได้ด้วย

ความสำคัญของการสอนเขียน

การเขียนนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสารความหมายอย่างหนึ่งของมนุษย์ สามารถตรวจสอบได้และคงทนถาวร ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

กองทัพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 124-125) ให้ความสำคัญของการเขียน สรุปได้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม
2. เป็นเครื่องมือวัดความเจริญด้านอารยธรรมทางภาษาของมนุษย์
3. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
4. เป็นอาชีพที่สุจริตที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน
5. เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน นักศึกษา
6. เป็นเครื่องจรรโลงใจแก่นมนุษย์ให้ความเพลิดเพลินแก่ทุกเพศทุกวัย

วรรณิ ไสมประยูร (2542 : 140-141) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์
2. เป็นการเก็บบันทึก รวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ของคน ซึ่งเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึกกับประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น การถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปยังอีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียน

6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ เช่น ต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่อง ว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้เพิ่มสูงได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงความรู้สึกและแนวความคิด
10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและต่อสังคม

กรมวิชาการ (2545 : 48) ให้แนวคิดถึงความสำคัญของการเขียนว่า ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร การเขียนเป็นทักษะหนึ่งของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ในเอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ของการเขียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-3 ไว้ว่า การเขียนคำได้ถูกความหมายและตัวสะกดการันต์ การเขียนประโยคข้อความและเรื่องราว การเขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ การใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน มารยาทในการเขียน นิสัยรักการเขียน การเขียนจดบันทึกความรู้และประสบการณ์และเรื่องราวชีวิตประจำวัน การเรียงประโยคเป็นข้อความตามลำดับความคิด การเขียนแนะนำตนเองและเขียนสื่อสาร เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนคำคล้องจองและเขียนกลอน 4

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 25) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีเขียนและเพิ่มพูนทักษะในการเขียน การเขียนผิดจะเหมือนกับการพูดความหมายของคำก็จะเปลี่ยนแปลงไป และประสิทธิภาพของการเขียนจะลดลง ในทางตรงกันข้ามการเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง และจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของตนเองมากยิ่งขึ้น และในขณะที่เดียวกันประสิทธิภาพของการเขียนก็เพิ่มมากขึ้นด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญในการสื่อสาร การแสดงออกทางความคิดเห็น ความรู้ ประสบการณ์ การเขียนคำได้ถูกความหมาย ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา สามารถสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนมีประสบการณ์ ความรู้และการแสดงออกถึงความคิดเห็น

จุดมุ่งหมายของการเขียน

มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 141) ได้เขียนจุดมุ่งหมายของการเขียนได้หลายอย่างดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษร ให้เป็นระเบียบ ชัดเจน และอ่านเข้าใจง่าย
2. เพื่อเป็นการฝึกฝนการเขียนให้พัฒนาองกามขึ้นตามควรแก่วัย
3. เพื่อให้มีทักษะในการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้อง และเขียนได้รวดเร็ว
4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและ โอกาส
5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจดบันทึก สรุป และย่อใจความเรื่อง ที่อ่านหรือฟังได้
6. เพื่อให้สามารถสังเกต จดจำ และเลือกเฟ้นด้วยคำ หรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ
7. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
8. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจและมีความถนัด
9. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ การศึกษาหาความรู้และอื่น ๆ

กรมวิชาการ (2546 : 65) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามแบบแผนที่นิยมใช้กัน และตรงตามความหมายของคำ
2. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ได้กว้างขวาง
3. เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าหาคำใหม่ ๆ ได้ตามที่ต้องการ
4. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน
5. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายตามลักษณะความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนกำหนดไว้ อาจจะเขียนเพื่อคัดลายมือ ฝึกทักษะ การเขียน สะกดคำให้ถูกต้อง รวดเร็ว หรือการถ่ายทอดความคิดไปสู่ผู้อ่าน

ปัญหาของการเขียน

ปัญหาในการสอนเขียนนั้นมีหลายลักษณะ ดังนี้ (กองทัพ เกือบพณิชกุล. 2542:127)

1. เขียนพยัญชนะ สระ และเขียนคำไม่ได้ การเขียนพยัญชนะ สระ ไม่ได้ มักจะเป็นนักเรียนที่เริ่มต้นเขียน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อนักเรียนเขียนพยัญชนะ สระ ไม่ได้ นักเรียนเหล่านี้จะเขียนคำไม่ได้ การเขียนคำไม่ได้นั้นมีในนักเรียนชั้นสูงๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งๆ ที่เขียนพยัญชนะ และสระ ได้คล่องแล้ว แต่ยังไม่ถูกที่กล่าวว่า เขียนพยัญชนะ สระ ไม่ได้ นั้น มีหลายแบบ คือ

1.1 เขียนไม่เป็นรูปร่าง คือ อ่านไม่ออกว่าเขียนพยัญชนะอะไร และสระอะไร

1.1.1 เขียนคำกลับ เช่น ขน เป็น นข

1.1.2 เขียนพยัญชนะ และสระไม่มีหัว เช่น คำว่า ปวดศีรษะ นักเรียนเขียนเป็น ปาดศีรษะ คำว่า กุ้ง นักเรียนเขียนเป็น กิ่ง

1.1.3 เขียนตัวพยัญชนะ ไม่อยู่บนเส้นบรรทัด คือ เขียนลอยบนเส้นบรรทัดบ้าง ลงมาล่างเส้นบรรทัดบ้าง

2. สะกดคำผิด การเขียนสะกดคำผิดนั้น มีหลายรูปแบบ คือ

2.1 วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ เช่น คำว่า แก้ว เขียนเป็น แก้ง คำว่า ศิริษะ เขียนเป็น ศรีษะ คำว่า สง่า เขียนเป็น สงา เป็นต้น

2.2 คำพ้องเสียง นักเรียนเขียนคำพ้องเสียงผิด นักเรียนไม่นึกถึงความหมายของคำ นักเรียนเขียนคำที่สะกดง่ายตามเสียงที่ได้ยิน เช่น เด็กคนนี้เป็นเด็กน่ารัก นักเรียนจะเขียน คำว่า น่ารัก เป็น หน้า เขานับถือศาสนาพุทธ นักเรียนจะเขียน คำว่า พุทธ เป็น พุช เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ นักเรียนจะเขียน คำว่า ศรี เป็น สี ช้อนส้อม นักเรียนจะเขียนเป็น ช้อนซ่อม เป็นต้น

2.3 เขียนคำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดผิด เช่น วันนี้เป็นโอกาสดี นักเรียนจะเขียน คำว่า โอกาส เป็น โอภาส นิทานเรื่องนี้พิสดาร นักเรียนจะเขียน คำว่า พิศดาร เป็น พิศคาร เป็นต้น

2.4 เขียนคำที่มีตัวการ์ณต์ผิด เช่น คำว่า อารมณ์ นักเรียนจะเขียน อารมย์ พืชพันธุ์ นักเรียนจะเขียน พืชพันธุ์ ดันโพธิ์ นักเรียนจะเขียนเป็น ดันโพธิ์ เป็นต้น

2.5 คำที่มีสระเสียงสั้นและเสียงยาว เขียนสลับกัน บางคำใช้สระเสียงสั้น นักเรียนเขียนเป็นสระเสียงยาว เช่น ประณิต นักเรียนเขียนเป็น ปรานิต คำที่ใช้สระเสียงยาว นักเรียนเขียนเป็นสระเสียงสั้น เช่น หยากไต้ นักเรียนเขียนเป็น หยากไต้

2.6 เขียนคำควบบกล้ำคิด เช่น คำว่า ประปราย นักเรียนเขียนเป็น ประปาย คำว่า กลอกกลิ้ง นักเรียนเขียนเป็น กอกกิ้ง คำว่า สะพรุ้ง นักเรียนเขียนเป็น สะพั้ง

3. เขียนคำที่ใช้อักษรย่อไม่ถูกต้อง เช่น เคือนเมษายน จะต้องเขียน เม.ย. นักเรียนมักเขียน เมย. พุทธศักราช ต้องเขียน พ.ศ. นักเรียนเขียนเป็น พศ. เด็กชาย ต้องเขียน ด.ช. นักเรียนเขียนเป็น ดช.

4. ลายมืออ่านยาก การเขียนเป็นการแสดงความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ให้ผู้อื่นได้ทราบ ถ้าลายมืออ่านยาก ผู้อื่นไม่สามารถจะนำความคิดความเข้าใจนั้น ไปใช้ประโยชน์ได้

5. ไม่มีความคิดในการเขียนจะเขียนด้วยความคิดของตนเองไม่ค่อยได้ จะต้องลอกแบบเลียนแบบ ไม่สามารถจะใช้คำสำนวนภาษาให้สัมพันธ์เป็นเรื่องราวมาแล้วในอดีตกล่าวคือ เมื่อเด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้ว ได้ผลลัพธ์ออกมา ก็จะเก็บสะสมไว้ในตัวเมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกเด็กจะคาดหวังทันทีว่า ผลลัพธ์ควรจะออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อยๆ ประสมประสานความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดต่างๆ ไปใช้ในการทำปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

ฉัฐกานต์ ซาคิเพชร (2549 : 28) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิด เกิดจากนักเรียนขาดพื้นฐานประสบการณ์ทางด้านภาษา ขาดการสังเกต ขาดความเอาใจใส่ ขาดการฝึกฝนต่อเนื่อง ขาดความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ออกเสียงบกพร่องจนกลายเป็นความเคยชิน และไม่เห็นความสำคัญของการเขียน รวมทั้งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ทำให้นักเรียนจำคำที่เคยเขียนสะกดผิดไปใช้

คาราณี โพธิ์ไทร (2552 : 17) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดมาจากตัวผู้สอน วิธีการสอนตัวนักเรียนและสื่อต่าง ๆ ดังนั้นครูผู้สอนเป็นบุคคลที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียนไม่เบื่อหน่ายและสามารถจดจำวิธีเขียนคำ

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาที่สำคัญของการเขียนสะกดคำผิดขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ตัวนักเรียนเองและวิธีการสอนของครู ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้เป็นสำคัญ

หลักและวิธีการสอนเขียน

การเขียนมีความสำคัญและจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องอาศัยการฝึกอย่างสม่ำเสมอ และจะต้องพยายามจัดกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยการจัดรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียนให้เกิดความตั้งใจในการเรียน และพยายามฝึกฝนให้ดียิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2544 : 49-50) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนเห็นคำ
2. ให้นักเรียนได้ยินการออกเสียงคำที่ชัดเจนถูกต้อง

3. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงให้ชัดเจนถูกต้อง
4. ให้นักเรียนรู้ความหมายและการใช้คำนั้น
5. ให้นักเรียนเขียนคำ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545 : 55-56) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนเขียน ดังนี้

1. ก่อนสอนครูต้องพูดจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้อง ชัดเจนว่า การเขียนหนังสือถูกต้องชัดเจน เป็นการแสดงว่าผู้เขียนเป็นผู้มีการศึกษาดี ใครอ่านข้อความนั้น ๆ ก็เข้าใจได้ง่าย ไม่มีการเข้าใจผิดและควรอธิบายให้เข้าใจประโยชน์ที่จะได้จากการเขียนแต่ละประเภทด้วย

2. พยายามสอนให้การเขียนสัมพันธ์กับการฟัง การพูด การอ่าน วิธีที่จะสอน ให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ นั่นก็คือ ก่อนที่จะเขียนสิ่งใด ควรเริ่มด้วยการฝึกให้รู้จักฟังเสียก่อน แล้วจึงเขียน เช่น ให้ฟังคำถามแล้วเขียนตอบให้ตรงคำถาม เก็บสิ่งที่ได้ฟังจากการบรรยายไปเขียนหรือให้อภิปรายกันในเรื่องที่จะเขียนจนแน่ใจว่านักเรียนมีความรู้ และความคิดที่จะเขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ เสียก่อนแล้วจึงให้เขียน บางครั้งครูอาจกำหนดให้นักเรียนไปอ่านหรือค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือในห้องสมุดมาเขียนก็ได้

3. ในกรณีที่นักเรียนเขียนหนังสือสะกดตัวผิดพลาดนั้น ครูควรหาอธิบายให้นักเรียนเกิดความรู้ลึกเต็มใจที่จะแก้แล้วแก้อีกจนนักเรียนเบื่อหน่ายซึ่งไม่ทำให้เกิดผลดีแต่อย่างใด วิธีแก้ อาจทำได้โดยรวบรวมคำที่นักเรียนมักสะกดผิดเสมอ ๆ เขียนบนกระดานคำหรือเขียนใส่บัตรคำ ปิดไว้บนป้ายประกาศของชั้น ครูมอบหน้าที่ให้เด็กช่วยกันเขียนบัตรคำก็ได้ เมื่อรวบรวมคำที่ผิดไว้มาก แล้วควรทดสอบบ้างเป็นระยะ ๆ หรืออาจให้นักเรียนทำสถิติการเขียนคำถูกต้อง แต่ละครั้งของตนไว้ก็ได้ ในบางครั้งอาจให้แข่งขันสะกดคำถูกบ้างก็ได้ ทั้งนี้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักระวังตัวมิให้เขียนผิด

4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ให้ทำหนังสือเขียนสำหรับชั้น หรือประกวดเขียนนิทาน หรือประกวดเขียนเรื่องจริงที่ได้ประสบมาด้วยตนเอง ก็เป็นการส่งเสริมทักษะการเขียน ของนักเรียนได้เหมือนกัน

5. ในการสอนวิชาต่าง ๆ อาจมีโอกาที่จะฝึกทักษะเขียนได้เสมอ ครูที่สอนภาษาไทย ควรจะได้มีการปรึกษาหารือกับครูที่สอนวิชาอื่น ๆ เพื่อช่วยกันหรือร่วมมือกันสอน ให้สาระวิชาต่าง ๆ สัมพันธ์กันโดยใช้เนื้อหาในวิชาอื่นสำหรับฝึกทักษะเขียนก็ได้ เช่น สังคมศึกษา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ อาจให้เขียนเรียงความ หรือรายงานในเนื้อหาวิชานั้น แล้วแทรกสระเปลี่ยนรูป และลดรูปก็ได้

จากแนวคิดที่เกี่ยวกับการสอนสะกดคำของนักการศึกษาหลายท่านดังกล่าว สรุปได้ว่า จะเห็นว่าวิธีการสอนที่ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเด็กมีหลายวิธี โดยครูอาจใช้วิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้วิธีการสอน และกิจกรรมหลาย ๆ อย่างประกอบกันก็ย่อมทำได้ ทั้งนี้อยู่กับความเหมาะสมซึ่งครูเป็นผู้พิจารณาจุดประสงค์ก็เกิดความสนใจ มีความสุข และสนุกสนาน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ

สระเปลี่ยนรูปและลดรูป

การเขียนสระหรือการใช้สระในภาษาไทยนั้น เป็นเรื่องที่ต้องศึกษา เพราะสระแต่ละตัว มีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดก็จะเขียนแตกต่างกันไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกดบางสระจะลดรูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูปเช่นเดิม จึงมีผู้ให้รายละเอียดการใช้สระที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปสระ ดังนี้

กำชัย ทองหล่อ (2540 ง : 69 -70) กล่าวถึงการคงรูป เปลี่ยนรูป และลดรูปไว้ ดังนี้

1. คงรูป คือ ต้องเขียนรูปให้ปรากฏชัด เช่น กะบะ กะปิ ไปไหน ทำไม
2. ลดรูป คือ ไม่ต้องเขียนรูปสระให้ปรากฏหรือปรากฏแต่เพียงบางส่วน แต่ต้องออกเสียงให้ตรงกับรูปสระที่ลดนั้น การลดรูปมี 2 อย่าง คือ

2.1 ลดรูปทั้งหมด ได้แก่ พยัญชนะ + สระ โอะ + ตัวสะกด (ยกเว้นตัว ร) เช่น

$$น + \text{โ} + ก = นก$$

$$ม + \text{โ} + ด = มด$$

$$ก + \text{อ} + ร - \text{สะกด} = กร$$

$$จ + \text{อ} + ร - \text{สะกด} = จร$$

2.2 ลดรูปบางส่วน ได้แก่ สระที่ลดรูปไม่หมด เหลือไว้แต่เพียงบางส่วนของรูปเต็ม พอเป็นเครื่องสังเกตให้รู้ว่าไม่ซ้ำกับรูปอื่น เช่น

$$ก + \text{เ} + ย - \text{สะกด} = เกย \text{ (ลดรูปตัว อ เหลือแต่ไม้หน้า)}$$

$$ก + \text{แ} + น - \text{สะกด} = กวน \text{ (ลดไม้หันอากาศ เหลือแต่ตัว ว)}$$

3. แปลงรูป คือ แปลงสระรูปเดิมให้เปลี่ยนเป็นอีกรูปหนึ่ง เช่น

$$ก + \text{เ} + น - \text{สะกด} = กั้น \text{ (แปลงวิสรรชนีย์ เป็นไม้หันอากาศ)}$$

$$ก + \text{เ} + ง - \text{สะกด} = เก็ง \text{ (แปลงวิสรรชนีย์เป็นไม้ไต่คู้)}$$

$$ข + \text{แ} + ง - \text{สะกด} = แข็ง \text{ (แปลงวิสรรชนีย์เป็นไม้ไต่คู้)}$$

$$ค + \text{เ} + น - \text{สะกด} = เคน \text{ (แปลง อ เป็น พินทุ์)}$$

กรมวิชาการ (2546ข : 137) ได้อธิบายไว้ว่า การสะกดคำที่สระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปมีสระบางสระเมื่อตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปและลดรูป ดังนี้

สระอะ	มีตัวสะกด	จะเปลี่ยนรูปจากอะเป็นไม้หันอากาศ
	วัน	สะกดว่า วอ-อะ- นอ-วัน
สระโอะ	มีตัวสะกด	จะลดรูปโดยสระจะหายไป
	ลด	สะกดว่า ลอ- โอะ- คอ- ลด
สระเอะ	มีตัวสะกด	จะเปลี่ยนรูปจากอะโดยใช้ไม้ไตคู่
	เปิด	สะกดว่าปอ- เอะ-คอ- เปิด
สระแอะ	มีตัวสะกด	จะเปลี่ยนรูปจากอะโดยใช้ไม้ไตคู่
	แข็ง	สะกดว่า ขอ- แอะ- งอ-แข็ง
สระเออ	มีตัวสะกด	จะเปลี่ยนรูปจากอโดยใช้สระอี
	เดิน	สะกดว่า คอ- เออ- นอ- เดิน
สระอัว	มีตัวสะกด	จะเปลี่ยนรูปโดยตัดไม้หันอากาศออก
	ลด	สะกดว่า ลอ- อัว – คอ- ลด

การสอนคำที่สระเปลี่ยนรูปและลดรูปให้นักเรียนสังเกตรูปคำ และเข้าใจว่าใช้สระใด เป็นสระประสมคำ และรู้ความหมายของคำ รูปคำมีวิธีเขียนอย่างไร การอ่านและเขียนอยู่เสมอ จะทำให้นักเรียนจำคำได้

กรมวิชาการ (2546ง : 141-142) ได้อธิบายว่า การอ่านคำที่เป็นสระเปลี่ยนรูปหรือลดรูป เช่น กัน คน ขวิด เดิน เก็บ ฯลฯ ต้องอ่านเสียงสระด้วยแม้ไม่เห็นรูปสระ เช่น

กัน	ออกเสียงว่า	กอ-อะ- นอ-กัน
คน	ออกเสียงว่า	คอ-โอะ-นอ-คน
เดิน	ออกเสียงว่า	คอ-เออ-นอ-เดิน
ขวิด	ออกเสียงว่า	ขอ-อัว-คอ-ขวิด
แข็ง	ออกเสียงว่า	ขอ-แอะ-งอ-แข็ง
เก็บ	ออกเสียงว่า	กอ-เอะ-นอ-เก็บ

หมายเหตุ คำที่เป็นสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปอาจอ่านสะกดคำในแบบอื่นได้ ยกเว้น สระเออ และสระอัวสะกดได้แบบเดียว ดังนี้

แบบที่ 1	กัน	สะกดว่า	กอ-อะ-นอ-กัน
แบบที่ 2	กัน	สะกดว่า	กอ-ไม้หันอากาศ-นอ-กัน
แบบที่ 1	คน	สะกดว่า	คอ-โอะ-นอ-คน

แบบที่ 2	คน	สะกดว่า	กอ-นอ-คน
แบบที่ 1	เดิน	สะกดว่า	ดอ-เออ-นอ-เดิน
แบบที่ 1	ขวด	สะกดว่า	ขอ-ฮัว-คอ-ขวด
แบบที่ 1	แข็ง	สะกดว่า	ขอ-แอะ-งอ-แข็ง
แบบที่ 2	แข็ง	สะกดว่า	ขอ-แอะ-ไม้ไค้คู่-งอ-แข็ง
แบบที่ 1	เค็ม	สะกดว่า	กอ-เอะ-มอ-เค็ม
แบบที่ 2	เค็ม	สะกดว่า	กอ-เอะ-ไม้ไค้คู่-มอ-เค็ม

การสอนแจกถูกสะกดคำ คำประเภทยสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป ครูต้องให้นักเรียนสังเกตการเปลี่ยนรูปสระเมื่อคำนั้นมีตัวสะกด เช่น ขอ-แอะ-งอ-แข็ง รูปวิสรรชนีย์ (ะ) จะเปลี่ยนเป็นไม้ไค้คู่

สรุปได้ว่า สระเมื่อมีตัวสะกด แต่ละสระจะมีวิธีการเขียนที่แตกต่างกันไป มีทั้งคงรูป เช่น ริมจูง เป็นต้น เปลี่ยนรูป คือ แปลงสระรูปเดิมให้เปลี่ยนเป็นอีกรูปหนึ่ง เช่น เก็บ เปิด เป็นต้น และลดรูป คือ ไม่ต้องเขียนรูปสระให้ปรากฏหรือปรากฏแต่เพียงบางส่วน แต่ต้องออกเสียงให้ตรงกับรูปสระที่ลดนั้น เช่น นก ขวาน เป็นต้น บางสระสามารถเป็นได้ทั้งสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป เช่น สระ “เออ” เมื่อมีตัวสะกดในทุกมาตรา ยกเว้นมาตราแม่เกย “อ” จะเปลี่ยนรูปเป็น “พินทุอิ” เช่น เกิด เดิน เจริญ เป็นต้น แต่เมื่อมีตัวสะกดในมาตราแม่เกย “อ” จะลดรูปหายไป เช่น เนย เกย เถย เป็นต้น

แบบฝึกทักษะ

มีผู้เรียกงาน “แบบฝึกทักษะ” โดยใช้คำต่างๆ เช่น แบบฝึก แบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “แบบฝึกทักษะ”

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น มีหน่วยงานและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมาย ดังนี้

ไพฑูริย์ มุสดี (2546 : 48) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะ คือชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรูมาแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ออกนิษฐ์ กรไกร (2549 : 18) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำโดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจและเป็นการฝึกทักษะ และแก้ไขในจุดบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้มีความสามารถและศักยภาพยิ่งขึ้น

สุวิทย์ มุลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 53) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด เป็นงานหรือกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

จากความหมายของแบบฝึกทักษะที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ คือแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ครูได้จัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำ เป็นการทบทวนเนื้อหา ความรู้ต่างๆ เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาแล้ว สามารถปฏิบัติได้ด้วย ความชำนาญ และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยแบบฝึกทักษะนั้นจะต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

พจนานถ วงษ์พานิช (2547 : 27) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญของแบบฝึก คือทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ เกิดความชำนาญ เมื่อผู้เรียนมีการฝึกมาก ๆ จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจดียิ่งขึ้น และแบบฝึกยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

ธนิตา เรืองวิเศษ (2550 : 35) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกทักษะไว้ว่า เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ทบทวนเนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่ผ่านมา ช่วยให้เกิดความชำนาญ แม่นยำ ถูกต้อง และนำไปใช้ได้

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะถ้าขาดแบบฝึกทักษะเพื่อใช้ในการฝึกฝนทักษะความรู้ต่าง ๆ หลังจากเรียนไปแล้ว เด็กก็อาจจะลืมเลือนความรู้ที่เรียนไปได้ เพราะเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ทบทวนเนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่ผ่านมา ช่วยให้เกิดความชำนาญ แม่นยำ โดยแบบฝึกต้องมิติศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน

ลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกทักษะที่ดี

การจัดทำแบบฝึกทักษะเพื่อฝึกทักษะทางภาษาให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ต้องอาศัยลักษณะและรูปแบบ ซึ่งแบบฝึกนั้นจะต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับทักษะที่จะฝึกด้วยแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกทักษะที่ดี มีดังนี้

พรหมพร อัตตวัฒน์กุล (2547 : 21) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า ควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีหลายแบบหลายชนิดให้นักเรียนได้เลือกทำ

เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน และนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สุจินดา หัชรภิญโญ (2548 : 57) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกจะต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีคำสั่ง และคำอธิบายชัดเจน มีเนื้อหา รูปแบบที่น่าสนใจซึ่งจะต้องอาศัยหลักจิตวิทยา เพื่อไม่ให้เด็กเบื่อหน่ายในการเรียนและนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550 : 20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่า ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2. เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และ

หลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และ

ความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติ

วิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้สามารถให้

ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และต้องมีลักษณะที่เข้าใจ ยั่วดู ชูใจ ได้ให้คิดพิจารณา ได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะ แบบฝึกทักษะควรมีภาคดึงดูดความสนใจ เหมาะกับวัยผู้เรียนตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีคำสั่งและคำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ เนื้อหา พอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะดังนี้

โทบูลย์ มุลดี (2546 : 52) ได้อธิบายประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้คือ แบบฝึกทักษะมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน ได้ดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่อง ของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก และยังให้นักเรียนนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

กวัทย์ มาศจรัส และคณะ (2550 : 21) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดทักษะว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

จากประโยชน์ของแบบฝึกทักษะดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกทักษะที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญ ทำให้ครูลดภาระของการสอนลงได้ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

การฝึกทักษะในด้านภาษาสำหรับเด็กเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง อาจกล่าวได้ว่าหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึกฝน และการฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญ ทำให้นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสารความหมายกับผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายอันพึงประสงค์ในการสอนภาษา

ศศิธร ธัญลักษณ์านันท์ (2542 : 377) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกไว้ให้รอบคอบว่า จะต้องการให้เกิดทักษะใด ใช้แบบฝึกแบบไหน ใช้อย่างไร
2. ใช้แบบฝึกสั้นๆ แต่หลายแบบ เพื่อฝึกทักษะอันเดียวกันนั้นจนเกิดความแม่นยำแบบฝึกควรมีหลายแบบ เด็กจะได้ไม่เบื่อ

3. ให้ฝึกในสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น กัดบนกระดานดำ กัดบนกระดาษมาปิดไว้ให้อ่าน

4. ประเมินผลดูว่า เด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด อาจให้เด็กออกมาพูดว่าทำอะไรไม่ได้ในแบบฝึกนั้นๆ หรืออาจหาวิธีอื่นเพื่อค้นคว้า เด็กทำแบบฝึกไม่ได้เพราะอะไร ถ้าไม่ประเมินผล

ตุจินดา พัทธภิญโญ (2548 : 58) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกที่ได้นั้นสิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรกคือ นักเรียน และจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอน จัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเนื้อหาไม่ควรจะยากเกินไปและจัดทำแบบฝึกหลายๆรูปแบบเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

เสถียร เดิมศรีภูมิ (2550 : 85) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียน
2. วิเคราะห์หลักสูตร (มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้)
3. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบฝึก
4. กำหนดเนื้อหาในแบบฝึก
5. จัดทำแบบฝึก
6. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
7. นำไปทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข
8. นำไปใช้ปฏิบัติจริงในห้องเรียน
9. วิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึก
10. สรุปผลและจัดทำรายงานผล

สรุปได้ว่า ในการสร้างแบบฝึกทักษะที่สำคัญนั้นต้องยึดตัวผู้ทำแบบฝึกทักษะเป็นสำคัญ โดยมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจนว่าต้องการจะให้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาในด้านใด หลังจากนั้นต้องสร้างและใช้เนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย น่าสนใจและกำหนดเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะได้อย่างเหมาะสม

ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

มีผู้กล่าวถึงส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 11) ได้อธิบายแบบฝึกมีส่วประกอบดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกทักษะว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีการใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกท้ายบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริมควรประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ จะระบุไว้ในแบบฝึกชุดนี้มีแบบฝึกทักษะทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่นๆ หรือไม่ เช่นแบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึกทักษะ

1.4 ขั้นตอนในการใช้บอกเป็นข้อ ๆ ตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปแบบการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น เฉลยในแบบฝึกแต่ละชุด

2. แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรควรมีส่วนประกอบดังนี้

2.1 ชื่อแบบฝึกในแต่ละแบบฝึกย่อย

2.2 จุดประสงค์

2.3 คำสั่ง

2.4 ตัวอย่าง

2.5 แบบฝึก

2.6 ภาพประกอบ

2.7 ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.8 แบบประเมินบันทึกผลการใช้

สุวิทย์ มูลคำ (2550 : 61-62) กล่าวแนะนำไว้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกทักษะว่าใช้เพื่ออะไร และมีวิธีการใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำขบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริมควรประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ จะระบุไว้ในแบบฝึกชุดนี้มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้างและมีส่วนประกอบอื่น ๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึกทักษะ

1.4 ขั้นตอนในการใช้บอกข้อ ๆ ตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปแบบของแผนการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 เฉลยแบบฝึกทักษะในแต่ละชุด

2. แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรควรมีส่วนประกอบ ดังนี้

- 1.1 ชื่อชุดฝึกทักษะในแต่ละชุดย่อย
- 1.2 จุดประสงค์
- 1.3 คำสั่ง
- 1.4 ตัวอย่าง
- 1.5 ชุดฝึก
- 1.6 ภาพประกอบ
- 1.7 ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน
- 1.8 แบบประเมินบันทึกผลการใช้

สรุปได้ว่า ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะประกอบด้วย คู่มือการใช้แบบฝึกทักษะจะเป็นส่วนที่ระบุว่าในแบบฝึกชุดนี้มีแบบฝึกทักษะทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่นๆหรือไม่ เช่นแบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน ส่วนประกอบที่ 2 คือ แบบฝึกทักษะซึ่งเป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร

รูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะ

มีผู้กล่าวถึงรูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 11) ได้เสนอแนะรูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะ

ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกทักษะที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของผู้เรียน
2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกทักษะที่ประกอบด้วยตัวคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวขึ้นไว้ในสดมภ์ซ้ายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสดมภ์ขวามือ มาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความ หรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้
3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นแบบฝึกทักษะที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้
4. แบบหมายตัวเลือก เป็นแบบฝึกทักษะเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือ

คำตอบซึ่งอาจจะมี 3-5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง

5. แบบอัตนัย คือความเรียงเป็นแบบฝึกทักษะที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้คำถามในรูปแบบทั่ว ๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 62-63) กล่าวแนะนำไว้ดังนี้

การสร้างแบบฝึก รูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติแบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย การปรับเปลี่ยนรูปแบบของแบบฝึกแล้วแต่เทคนิคของแต่ละคนซึ่งจะเรียงจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด
2. แบบจับคู่
3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ
4. แบบหลายตัวเลือก
5. แบบอัตนัย

สรุปได้ว่า รูปแบบของแบบฝึกทักษะก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ แบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เช่น แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำหรือเติมข้อความ แบบหลายตัวเลือก แบบอัตนัย เป็นต้น การปรับเปลี่ยนรูปแบบของแบบฝึกทักษะแล้วแต่เทคนิคของครูผู้สอนซึ่งควรเลือกใช้ให้เหมาะสม

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 14) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกทักษะว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ จะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและหาสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น
 - 1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการสอน
 - 1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
 - 1.3 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม

3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกทักษะ และเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกทักษะนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
5. ลงมือสร้างแบบฝึกทักษะในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
6. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
7. นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
8. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
9. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

อกนิษฐ์ กร โกร (2549 : 17) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ ยึดหลักให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ในความคาดหวัง ต้องการให้เด็กที่ใช้แบบฝึกทักษะ มีพฤติกรรม ดังนี้

1. การโต้ตอบแบบกระฉับกระเฉง (Active Responding) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ไม่ว่าจะเป็นคิดในใจหรือแสดงออกมาด้วยการพูดหรือเขียน นักเรียนอาจเขียนรูปภาพเติมคำแต่งประโยคหรือหาคำตอบในใจ
 2. ผิดพลาดให้น้อยที่สุด (Minimal Error) ในการเรียนแต่ละครั้งเราหวังว่า นักเรียนจะตอบคำถามได้ถูกต้องเสมอ แต่ในกรณีที่นักเรียนตอบคำถามผิด นักเรียนควรมีโอกาสฝึกฝน และเรียนรู้ในสิ่งที่เขาทำผิดเพื่อไปสู่คำตอบที่ถูกต้องต่อไป
 3. ผลลัพธ์ที่เป็นความรู้ (Knowledge of Results) เมื่อนักเรียนสามารถตอบถูกต้อง เขาควรได้รับเสริมแรง ถ้านักเรียนตอบผิดเขาควรได้รับการชี้แจง และให้โอกาสที่จะแก้ไขให้ถูก เช่นเดียวกับประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จสำหรับมนุษย์แล้ว เพียงได้รู้ว่าทำอะไรสำเร็จก็ถือเป็น การเสริมแรงในตัวเอง
 4. ขั้นตอนน้อย (Small Step) การเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละน้อยด้วยตนเอง โดยให้ความรู้ตามลำดับขั้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใคร่ครวญตามซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างมาก แม้ที่เรียนอ่อนก็จะสามารถเรียนได้
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550 : 21) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้
1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกทักษะ
 2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระ โดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
 3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
 4. สร้างแบบฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่น ๆ ดังนี้

- 4.1 แบบทดสอบก่อนฝึก
- 4.2 บัตรคำสั่ง
- 4.3 ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ
- 4.4 แบบทดสอบหลังฝึก

5. นำแบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6. ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

สรุปได้ว่า ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้จัดทำจะต้องศึกษาปัญหาการเรียนการสอน จิตวิทยาเด็กและจิตวิทยาการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา ลักษณะของแบบฝึกทักษะ วางโครงสร้าง และกำหนดรูปแบบแบบฝึกทักษะให้สัมพันธ์กับ โครงสร้างเรื่อง ลงมือเขียนแบบฝึกทักษะแต่ละชุด แล้วนำ แบบฝึกทักษะนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา ทดลองใช้กับ นักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลนำมา ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง

จิตวิทยาการเรียนรู้อีกเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

การศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู เป็นสิ่งที่ผู้สร้างแบบฝึกมีควรละเลย เพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้น ได้ต้องอยู่กับปรากฏการณ์ของจิต และพฤติกรรมที่ตอบสนอง นานาประการ โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสม และเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบและทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกทักษะในส่วน ที่มีความสัมพันธ์กันดังนี้

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544 : 91-92) กล่าวว่า การเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ว่า มีอยู่ 3 กฎ ดังนี้

1. กฎแห่งความพึงพอใจ หรือกฎแห่งธอร์น ไคค์ สรุปว่า อินทรีย์จะทำในสิ่งที่ก่อให้เกิด ความพึงพอใจและจะหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงพอใจ ธอร์น ไคค์ได้เน้นถึงการ ใช้เทคนิคที่จะ สร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน เช่น การชม การให้รางวัล
2. กฎแห่งความพร้อม การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพที่ พร้อมจะเรียนหรือพร้อมที่จะทำกิจกรรม ความพร้อมในที่นี้รวมความถึงความพร้อมทางด้าน ร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์
3. กฎแห่งการฝึกหัด ประกอบด้วยกฎที่สำคัญ 2 ข้อ คือ
 - 3.1 กฎแห่งการใช้พฤติกรรมใดที่อินทรีย์มีการกระทำอยู่เสมอหรือมีการฝึกฝนอยู่เป็นประจำไม่ไค้ทิ้งช่วงไว้นาน อินทรีย์ย่อมเกิดทักษะและกระทำพฤติกรรมนั้นได้ดี
 - 3.2 กฎแห่งการไม่ใช้พฤติกรรมใดก็ตามที่อินทรีย์ทิ้งช่วงไว้นาน อินทรีย์ย่อมจะเกิดการลืม

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544 : 87) ยังได้กล่าวถึงทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของ สกินเนอร์ ไว้ว่า มีความเชื่อมั่นในเรื่องของการเสริมแรง พฤติกรรมใดก็ตามถ้าได้รับการเสริมแรง พฤติกรรมนั้นก็จะมี แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นซ้ำ ๆ สกินเนอร์ ได้นำผลการทดลองมาใช้ในการเรียนการสอนไว้หลายรูปแบบ เช่นบทเรียน โปรแกรม และเครื่องมือการสอน โดยยึดหลักการเสริมแรง และลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญ ประกอบด้วย

- ก. ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมหรือลงมือกระทำด้วยตนเอง
- ข. ให้มีความก้าวหน้าไปที่ละน้อยๆ
- ค. ให้ผู้เรียนได้รู้ผลการกระทำในทันที

ซูวิทย์ มุลท่า และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 54-55) ได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้สร้างแบบฝึกหัดควรระมัดระวัง เพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ของจิต และพฤติกรรมที่ตอบสนองนานาประการ โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสมและเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำ การค้นพบและทดลองได้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึก ในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันมีดังนี้

1. ทฤษฎีลองผิดลองถูกของธอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ

- 1.1 กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ
- 1.2 กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำ และยิ่งทำมากความชำนาญจะเกิดขึ้นได้ง่าย
- 1.3 กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกดังนั้น ผู้สร้างและฝึกจะต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ ในแบบฝึกทักษะให้ผู้ฝึกได้แสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่าจะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปได้ว่า บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วย การกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เมื่อบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคู่กันใน ช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้า นั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น

3. วิธีการสอนของกานเย่ (Gagne) ซึ่งมีความเห็นว่า การเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก การสร้างแบบฝึกจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับขั้นจากง่ายไปยาก

4. แนวคิดของบลูม (Bloom) ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้ โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน
สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะในครั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความพร้อมทั้ง
ด้านร่างกายและจิตใจ ความพึงพอใจ สนุกสนาน มีความสุขในการทำกิจกรรม การได้รับการฝึกฝน
อยู่เป็นประจำ และได้รับการเสริมแรง จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารที่แสดงรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครู
นำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งแต่เดิมเรียกว่าแผนการสอน
และผู้วิจัยได้เลือกใช้คำว่าแผนการจัดการเรียนรู้ แทนคำว่าแผนการสอน

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542ก : 1) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan)
คือ ผลการเตรียมการอย่างเป็นรูปธรรม ของการแปลงหลักสูตรสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับ
ผู้เรียน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับ
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จะต้องให้ความสำคัญ มีความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเห็น
ภาพรวมและขั้นตอนของการดำเนินการที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ นิเทศ
หรือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

รุจิร ภูสาระ (2545 : 159) ได้ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นเครื่องมือ
แนวทางในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2545 : 2) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้ คือ แนวดำเนินการ
และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีส่วนสำคัญประกอบด้วย
จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา (สาระการเรียนรู้) วิธีการจัดกิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้)

สื่อการเรียนรู้ (แหล่งการเรียนรู้) และการประเมินผลเรียน (กระบวนการวัดและประเมินผล)

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550 : 106-108) ได้ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า
แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้การวัดผล
ประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า
แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่ผู้จัดการเรียนรู้ออกมาขึ้นจากคู่มือผู้สอนหรือแนวทางการจัดการเรียนรู้
ของกรมวิชาการทำให้ผู้จัดการเรียนรู้ทราบว่า จะจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใด จัดการ
เรียนรู้อย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการจัดการเรียนรู้อย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า และเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นอย่างมีระบบ เพื่อให้ครู ได้ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งให้บรรลุจุดประสงค์ แต่การสอนเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อน ซับซ้อน ยากที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างถ่องแท้ ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้ด้านอื่น ๆ มาประกอบเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงเห็นว่าพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ ดังนี้

กรมวิชาการ (2544 : 125) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ อาจจำแนกได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนมีโอกาสในการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของบทเรียนดังกล่าวมาแล้วอย่างรอบคอบ อันจะส่งผลถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนทำขึ้นเอง เป็นการสร้างครูที่ดี เพราะครูผู้สอนมีโอกาสคาดการณ์ล่วงหน้าในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการเร้าให้ครูผู้สอนมีความคิดสร้างสรรค์
3. ทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้เตือนความจำให้แก่ผู้สอน ช่วยไม่ให้สับสน สามารถสอบได้ตรงตามจุดประสงค์ จัดกิจกรรมได้ตามขั้นตอน ใช้สื่อได้เหมาะสมและมีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ
4. ป้องกันการใช้เวลาอย่างไร้ประโยชน์ การทำแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูผู้สอนคำนึงถึงเวลาที่ควรใช้ การเตรียมบทเรียนมากเกินไปจนเป็นการให้ความรู้ให้แก่ผู้เรียนมากเกินไปไม่ส่งผลดีต่อการเรียนรู้ และการเตรียมบทเรียนน้อยเกินไป อาจทำให้ครูผู้สอนทบทวนซ้ำซากไปจนหมดเวลา
5. ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการสอน
6. ช่วยให้การบริหารงานเป็นไปด้วยดี เพราะผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ก็มีส่วนร่วมในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นข้อมูลในการวางแผนและการนิเทศการศึกษา
7. มีประโยชน์ต่อครูผู้เข้าสอนแทนในกรณีที่ครูผู้สอนประจำไม่สามารถทำการสอนได้ แต่ได้เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าและเก็บไว้ในที่ที่เพื่อนครูสามารถหยิบไปใช้ได้

8. เป็นหลักสูตรที่นักเรียนได้เรียน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542ข : 2) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอน การเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียน การสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ที่จะไปประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดทำและเขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ในด้านแนวคิด หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เทคนิคการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วย เพื่อที่จะนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ประกอบการจัดทำ

รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ชัดเจน ถูกต้อง และสัมพันธ์

- สอดคล้องกันเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้อย่างแท้จริง
- บุรณชัย ศิริมหาสาร (2547 : 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการเรียนรู้ไว้ว่า
1. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมตัวล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้ของครูสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนสอนอยู่
 2. ช่วยเสริมสร้างให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผลมาพัฒนาวิชาชีพของตน
 3. ทำให้ครูที่จะปฏิบัติการสอนแทน สามารถปฏิบัติการสอนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ
 4. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป

5. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอผลงานทางวิชาการ

ชนากานต์ ประเสริฐ (2550 : 24) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญมาก เพราะเป็นเอกสาร เครื่องมือช่วยให้ครูดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเชื่อมั่นในการสอน การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการวัดผลไว้ล่วงหน้า เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้อย่างยั่งยืน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ คือ ทำให้มีการวางแผนวิธีการสอน วิธีเรียน ทำให้ครูมีความมั่นใจ สอนได้ตามเป้าหมาย

ลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

สำลี รักสุทธี (2544 : 100) ได้สรุปว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ ดังนี้

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำเสร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทของผู้บอกคำตอบ มาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง
4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุ อุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545ง : 321) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนอย่างชัดเจน ทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรม ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา จะเกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บุรชัย ศิริมหาสาร (2547 : 17) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องตอบคำถามหลัก 3 ข้อ ได้แก่ คือ จัดการเรียนรู้เพื่ออะไร จัดการเรียนรู้อย่างไร จัดการเรียนรู้แล้วได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่

ศุวิทย์ มุลคำ (2549 : 59) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจนและนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์

ได้จริง

3. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน
4. เตรียมแหล่งเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าอย่างทั่วถึง
5. กำหนดวิธีวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน
6. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้
7. มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับชีวิตจริงที่

ผู้เรียนดำเนินชีวิต

8. แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้น จะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เขียนให้อ่านง่ายเข้าใจง่าย
9. กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้
10. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน
11. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปได้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จึงจัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาของผู้เรียน และเวลา ตลอดจนปรับเนื้อหาให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และจัดกิจกรรม ประสบการณ์ ให้ตรงกับสภาพแวดล้อม ความสามารถและความต้องการของผู้เรียน

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545ก : 352) จำแนกส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. สาระสำคัญ คือ ความคิดรวบยอดหรือหลักการ หรือโครงสร้างของเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ หลังเรียนเรื่องราวนั้น ๆ ไปแล้ว ฉะนั้นเนื้อหาสาระจะถูกต้องครอบคลุมและชัดเจน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์จากหลักสูตรใน คำอธิบายรายวิชา เป็นสิ่งบอกให้ทราบว่า จะจัดการเรียนการสอนให้อยู่ในชั้นใดของทักษะ เช่น ชั้นความรู้ ความจำ ความเข้าใจ นำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และควรมีจุดประสงค์ย่อย เพื่อนำทางไปสู่การเรียนรู้ปลายทางด้วย

3. เนื้อหา คือ เนื้อหาสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

4. กระบวนการเรียนการสอน คือ การจัดสถานการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ต้องเน้นกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ได้ฝึกปฏิบัติทั้งงานกลุ่มและงานรายบุคคล ฉะนั้นกิจกรรมจะต้องเน้นให้ผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง มีความสนใจ ความเหมาะสม และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

5. สื่อการเรียนการสอน คือ เครื่องมือ วัสดุ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการ เรียนการสอน เพื่อให้การเรียนบรรลุจุดประสงค์ได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น สื่อการเรียนการสอน จึงมีความน่าสนใจ มีความประหยัด และช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

6. การวัดผลประเมินผล คือ การประมาณค่าของสิ่งต่างๆ เพื่อบอกคุณภาพของสิ่งนั้นๆ เช่น การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการบอกคุณภาพว่าผู้เรียนมีความเข้าใจมากน้อย เพียงใด เพื่อจะได้ใช้ข้อมูลมากเพียงพอที่จะนำมาประกอบการวินิจฉัยได้ เป็นต้นว่า แบบสังเกต แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ และอื่น ๆ การวัดและประเมินผลที่ดี ควรจะมีความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้และความสามารถประยุกต์ได้

7. กิจกรรมเสนอแนะ คือ การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนในแต่ละ จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้นักเรียนโดยการจัด โอกาสต่าง ๆ นอกเวลาเรียนรวมทั้ง การจัดกิจกรรมเพื่อซ่อมเสริม และการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและเห็นคุณค่าของวิชา ที่เรียน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545ค : 298) กล่าวว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เกิดจากความพยายามตอบคำถามต่อไปนี้

1. สอนอะไร
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร
3. ตัวสาระอะไร
4. ใช้วิธีการใด
5. ใช้เครื่องมืออะไร
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่

กรมวิชาการ (2546 : 93) ได้กล่าวถึงแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

1. ชื่อหน่วยที่ และหน่วยที่ ชั้นที่สอนและเวลาสอน
 2. หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ย่อย ก็คือ หัวข้อเรื่องการเรียนรู้ จะเป็น
ก็แผน ขึ้นอยู่กับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้
 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 4. สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อย่อยที่สอน
 5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูและ
นักเรียนจะต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน
 6. การวัดและประเมินการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัดผลและการประเมินผล เช่น
การสังเกต การตรวจผลงาน การทดสอบ เป็นต้น การวัดผลประเมินผลจะกำหนดเกณฑ์การสังเกต
การตรวจผลงาน และพฤติกรรมการเรียน ซึ่งเป็นการประเมินจากสภาพจริง
 7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้
- สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นรูปแบบใดก็ตาม ข้อมประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ

ดังนี้

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. เนื้อหา
4. กระบวนการเรียนการสอน
5. สื่อการสอน
6. การวัดผลประเมินผล

รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

มีผู้กล่าวถึงรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545ค : 299) กล่าวว่า รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มี
รูปแบบตายตัว ขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะกำหนด ส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน
ซึ่งสรุปได้ 3 แบบ ดังนี้

1. แบบเรียงหัวข้อ รูปแบบนี้จะเรียงลำดับก่อนหลัง ให้ความสะดวกในการเขียน
เพราะ ไม่ต้องติดตาราง แต่มีส่วนเสียคือยากต่อการดูให้สัมพันธ์กันในแต่ละหัวข้อ
2. แบบกิ่งตาราง รูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนด แม้ว่าจะใช้เวลา
ในการติดตาราง แต่สะดวกต่อการอ่าน ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน
3. แบบตาราง รูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกิ่งตาราง โดยนำหัวข้อ
สาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

กรมวิชาการ (2546 : 93) ได้เสนอรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 2 รูปแบบ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แยกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้
2. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้รวม ไม่แยกเป็นรายชั่วโมง ครูผู้สอนจะต้องนำไปจัดทำเป็นแผนจัดการเรียนรู้

ชัยขงค์ พรหมวงศ์ (2547ก : 193) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมกันนั้น จำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยประสบการณ์ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมการสอนกลุ่มเนื้อหาสาระขนาดใหญ่ มีความคิดรวบยอดหลายอย่างและใช้ในการสอนต่อเนื่องกันหลายครั้ง ครั้งละหลายคาบ ในการสอนให้ครบทั้งแผนต้องใช้เวลาเป็นสัปดาห์หรือเป็นรายเดือน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยย่อย หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยให้เล็กลงแต่ยังไม่เล็กถึงที่สุด เพราะแต่ละหน่วยย่อยยังใช้สอนได้มากกว่า 1 ครั้ง
3. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยย่อย เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 1 แผนต่อการสอน 1 ครั้ง

แผนการจัดการเรียนรู้มีหลายแบบ แต่ที่นิยมในปัจจุบันและคณะกรรมการข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ให้การยอมรับมีลักษณะดังนี้

วิชา.....	ชั้น.....
แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....	หน่วยที่.....
เรื่อง.....	จำนวน.....คาบ
สาระสำคัญ	
1.	
2.	
ฯลฯ	
จุดประสงค์การเรียนรู้	
1.	
2.	
ฯลฯ	
เนื้อหา	
1.	
2.	
ฯลฯ	
กิจกรรมการเรียนรู้	
1.	
2.	
ฯลฯ	
สื่อการเรียนรู้	
1.	
2.	
ฯลฯ	
การวัดและการประเมินผล	
1.	
2.	
ฯลฯ	
กิจกรรมเสนอแนะหรือภาคผนวก	
1.	
2.	
ฯลฯ	

ภาพประกอบ 2.1 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ที่มา : วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545ค : 299)

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น ๒ แนวทาง คือ ชีวเวลาเรียนเป็นหลัก และชีวนเนื้อหาเป็นหลัก ฉะนั้นการจัดทำแผนการเรียนรู้เป็นภารกิจสำคัญของผู้สอนทำให้ผู้สอนทราบล่วงหน้าว่าจะสอนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้

อัมพวรรณ โคโตสี (2550 : 47) กำหนดขั้นตอนในการจัดทำแผนการเรียนรู้โดยจัดทำตามลำดับดังนี้

1. กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมเพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้จะกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นออกมาเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละชั้นปี และเตรียมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. สาระสำคัญ เป็นการบอกความคิดรวบยอดของเนื้อหา หลักการวิธีการและความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน และเป็นข้อความที่บ่งบอกให้รู้ว่าหลังจากการสอนแต่ละเรื่องต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไร ลักษณะใดที่ต้องการให้ติดฝังไปกับผู้เรียน การเขียนสาระสำคัญต้องเขียนให้กะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ ชัดเจน
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ เปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะบ่งชี้ว่าครูจะสอนอะไรผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างไร ระดับใด จุดประสงค์การเรียนรู้ต้องมีความเหมาะสมด้านเวลา เนื้อหา และวัยของผู้เรียน ที่สำคัญต้องสอดคล้องกับสาระสำคัญ
4. เนื้อหาสาระ ต้องเขียนเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้เฉพาะในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแผนแต่ละแผน เขียนโดยสรุป
5. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการแสดงกลวิธีในการสอนจะเป็นส่วนที่แสดงถึงความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ชำนาญของผู้สอน เป็นส่วนที่แสดงคุณค่าฉะนั้นต้องเขียนให้ละเอียดบรรยายให้ผู้อ่านเห็นภาพพจน์ กิจกรรมที่นำมาทำชวนติดตามทำท่าย และที่สำคัญผู้สอนก็นำไปใช้สอนได้จริง
6. สื่อการเรียนการสอน สามารถบอกชื่อสื่อ อุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอนตามที่ระบุไว้ในขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ในการจัดสื่อควรคำนึงถึงคุณสมบัติของสื่อที่ดีก็น่าสนใจ ประหยัด ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว และถูกต้อง

7. การวัดผลประเมินผล ให้ระบุวิธีวัดผลประเมินผลที่ใช้วิธีการใด เช่น
ตรวจแบบฝึกหัด สังเกตพฤติกรรม ซักถามหรือทำแบบทดสอบ จัดทำเครื่องมือวัดผลประเมินผล
ไว้ท้ายแผน

8. กิจกรรมเสนอแนะ ระบุกิจกรรมหรืองานที่เสริมให้แก่ผู้เรียนเก่ง หรือช่วยให้ผู้เรียน
ช้าได้เรียนทันเพื่อน

9. บันทึกหลังการสอน ในขั้นตอนนี้ต้องระบุกิจกรรมย่อยไว้ 3 ข้อ คือ

9.1 ผลการสอน บันทึกพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก บันทึกความเหมาะสมของ
เนื้อหาวิชา กิจกรรม เวลา ที่มีอยู่ในแผนจัดการเรียนรู้เป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่อย่างไร

9.2 ปัญหาอุปสรรค บันทึกข้อบกพร่อง สิ่งที่ควรแก้ไขระหว่างการสอนเพื่อเป็น
ข้อมูลปรับปรุงในครั้งต่อไป

9.3 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข ให้บันทึกแนวทางแก้ไข ข้อบกพร่องหรือปัญหา
อุปสรรค ลงชื่อผู้สอน และวันเดือนปี ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้กำกับไว้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 : 82) ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดทำ
แผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำตามลำดับดังนี้

1. จัดทำหน่วยการเรียนรู้
2. แบ่งเนื้อหาสาระ เวลาให้ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้
3. จัดทำแผนการเรียนรู้
4. กำหนดเป้าหมายสำหรับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้
5. ระบุมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
6. กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
7. ระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์
8. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย
9. เลือกกระบวนการเรียนรู้ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
10. เลือกใช้สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดกิจกรรม
11. กำหนดชิ้นงาน/ภาระงาน
12. การวัดผลและประเมินผล เลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับลักษณะกิจกรรม

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการจัดทำแผนการเรียนรู้เป็นการวางแผนไว้ล่วงหน้าอย่างมีระบบ
ประกอบด้วยชื่อแผน เวลา ชั้น วิเคราะห์จุดประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้รายปี รายภาค สาระ
การเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์นำทาง เลือกกิจกรรม สื่อ และระบุการวัดและประเมินผลให้ชัดเจน
มุ่งให้เกิดการเรียนรู้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีผู้เรียกงานการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้คำแตกต่างกัน อาทิเช่น การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ การเรียนแบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ เป็นต้น แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “การเรียนรู้แบบร่วมมือ”

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีผู้กล่าวถึงความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

จันทรา ดันติพงศานุรักษ์ (2543 : 37) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้เรียนรู้ร่วมมือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่มอย่างแท้จริงทั้ง โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ ตลอดจนเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่ม ไม่เพียงรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้นแต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคล หมายถึงความสำเร็จของกลุ่มด้วยมือ หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียน ได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกันมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550 : 17-34) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่ม ไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่ต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือความสำเร็จของกลุ่ม ได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของการจัดการเรียนรู้ร่วมมือ พอสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันโดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทำให้มีความสัมพันธ์ระหว่างคนในกลุ่ม มีการถกเถียงปัญหา

ปรึกษาหารือ ร่วมกันแก้ปัญหาและทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ครูกำหนด ทุกคนจะต้องช่วยเหลือกันความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

ชนาธิป พรกุล (2554 : 102) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นวิธีให้ผู้เรียนทำงานด้วยกันในกลุ่มย่อยได้เรียนรู้ และรับผลตอบแทนร่วมกัน

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือหมายถึง การเรียนรู้โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน ภายในกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบงานของกลุ่ม โดยสมาชิกกลุ่มจะได้รับประโยชน์จากการทำงานร่วมกัน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

องค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้มีผู้อธิบายถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีประสิทธิภาพ ถ้าสมาชิกภายในกลุ่มมองเห็น ดังนี้

จันทรา ดันติพงศานุรักษ์ (2543 : 38-39) ได้อธิบายองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของนักเรียนในทางบวก หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวกได้หลายวิธี เช่น

1.1 การกำหนดเป้าหมายของกลุ่ม

1.2 การกำหนดรางวัลร่วมมือ

1.3 กำหนดให้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนอื่น ๆ ร่วมกัน

1.4 การกำหนดบทบาทสมาชิกในกลุ่มให้แต่ละคนมีหน้าที่ในกลุ่ม เช่น ผู้อ่าน ผู้ตรวจสอบ ผู้บันทึก ผู้ให้กำลังใจ ผู้จัดหาวัสดุ

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม

2.1 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2.2 อธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้นักเรียนได้ติดต่อกันโดยตรงเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งจะทำให้เกิดลักษณะการทำงานกลุ่มที่สมาชิกของกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual countability) เป็นกิจกรรมเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่ม ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น

- 3.1 ดูแลเพื่อน ๆ ให้ปฏิบัติตามหน้าที่
- 3.2 รักษาระเบียบในการทำงานและรักษาเวลา
- 3.3 ไม่ก้าวร้าวหน้าที่ของผู้อื่น
- 3.4 กำหนดหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในกลุ่มตามความเหมาะสม
- 3.5 ทดสอบรายบุคคล
- 3.6 สุ่มถามปากเปล่าสมาชิกในกลุ่มหรือสุ่มตรวจงานของสมาชิกในกลุ่ม
- 3.7 สังเกตและบันทึกการทำงานของสมาชิก
- 3.8 กำหนดให้สมาชิก 1 คน ในกลุ่มเป็นผู้ตรวจสอบความเข้าใจของสมาชิก

4. ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) เป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการฝึกก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น

- 4.1 การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น
- 4.2 การสื่อสารที่ถูกต้องและเที่ยงตรง
- 4.3 การใช้ภาษาสุภาพเหมาะสมกับโอกาส
- 4.4 การให้กำลังใจในการทำงานร่วมกันด้วยคำพูด หรือการแสดงความรู้สึก
- 4.5 การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีในการชี้แนะการทำงานกลุ่ม
- 4.6 การให้ความสำคัญและการเอาใจใส่ต่อทุกคนเท่าเทียมกัน
- 4.7 การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 4.8 การให้กำลังใจในการทำงานของผู้อื่น
- 4.9 ความสามารถในการหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) ทุกคนที่เป็นสมาชิกจะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนของสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกทุกคนต้องมุ่งมั่น และกระตุ้นให้แต่ละคนทำชิ้นงานตามที่กำหนด ดังนั้น ครูผู้สอนต้องคอยสังเกต วิเคราะห์การทำงานร่วมกัน และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้กลุ่มทำงานให้ดีขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม เช่น

- 5.1 ให้อธิบายการกระทำของสมาชิกที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์
- 5.2 ให้ตัดสินใจว่าการกระทำใดของกลุ่มควรรักษาไว้และการกระทำใดควรเลิกปฏิบัติ

5.3 ให้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ดีและพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเพื่อนำมาวิเคราะห์ภายหลัง

5.4 ให้เล่าถึงเหตุการณ์ในกลุ่มปัญหาหรือวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของกลุ่ม
 ทุพล วังสินธ์ (2543 : 10) ได้อธิบายองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกับการเรียนแบบกระบวนการกลุ่มแต่แตกต่างกันรายละเอียด ซึ่งจะพอสรุปได้ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ
2. สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือผู้เรียนที่มีคุณลักษณะแตกต่างกัน
3. ให้ผู้เรียนแต่ละคนได้นำศักยภาพของตนเองมาเสริมความสำเร็จของกลุ่ม
4. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือกัน
5. ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงบวก

องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ พอสรุปได้ว่า สมาชิกแต่ละคนต่างมีความสัมพันธ์และต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันในการที่จะช่วยให้ดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีและบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องพยายามจัดกิจกรรมให้ครบทั้ง 5 องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีผู้กล่าวขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542ข : 37-38) ได้สรุปการจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือ แต่จะใช้การทดสอบรายบุคคลแทนการแข่งขัน มีขั้นตอนกิจกรรม ดังนี้

1. ครูนำเสนอประเด็นหรือเนื้อหาใหม่ โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจใช้การสอนโดยตรงหรือตั้งประเด็นให้ผู้เรียนอภิปราย
2. จัดผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 - 5 คน ให้สมาชิกมีความสามารถคละกัน มีทั้งความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ
3. แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาทบทวนเนื้อหาที่ครูนำเสนอจนเข้าใจ
4. ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มทำแบบทดสอบ (Quiz) เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน
5. ตรวจสอบคำตอบของผู้เรียน นำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

6. กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุด (ในกรณีที่แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกไม่เท่ากันให้ใช้คะแนนเฉลี่ยแทนคะแนนรวม) จะได้รับคำชมเชย โดยอาจติดประกาศไว้ที่บอร์ด หรือ ป้ายนิเทศของห้องเรียน

สุพล วังสินธุ์ (2543 : 12) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมกิจกรรมในชั้นเรียน ประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่มบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจกวัสดุประสงค์ของบทบาทและการทำกิจกรรมร่วมกันและการฝึกทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2. ขั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูอาจกำหนดให้นักเรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไรเน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในกรณีที่ผู้เรียนต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ไม่เข้าใจ ครูควรอธิบายเพิ่มเติมและนักเรียนช่วยกันประเมินผลจากการทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข

เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ

นักการศึกษาได้พัฒนาเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ พอสรุปได้ดังนี้

สุมณฑา ทรหมบุญ และคณะ (2540 : 41 – 42) กล่าวถึงเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือว่ามีดังนี้

1. การเล่าเรื่องรอบวง (Roundrobin) เป็นเทคนิคการเรียนที่เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้เล่าประสบการณ์ความรู้ สิ่งที่คุณกำลังศึกษา สิ่งที่คุณประทับใจให้เพื่อนๆ ในกลุ่มฟัง

2. มุมสนทนา (Corners) เริ่มต้นจากการให้ผู้เรียนกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่ม เข้าไปนั่งตามมุมหรือจุดต่าง ๆ ของห้องเรียน และช่วยกันหาคำตอบสำหรับโจทย์ปัญหาต่าง ๆ ที่ครูยกขึ้นมาและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนอธิบายเรื่องราวที่คุณศึกษาให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง

3. คู่ตรวจสอบ (Pair Check) แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 หรือ 6 คน ให้นักเรียนจับคู่กันทำงาน คนหนึ่งทำหน้าที่เสนอแนะวิธีแก้ปัญหา คนหนึ่งทำหน้าที่แก้ไขข้อที่ 1 แล้วให้สลับหน้าที่กัน เมื่อเสร็จครบ 2 ข้อ ให้นำคำตอบมาตรวจสอบกับคำตอบของคู่อื่นในกลุ่ม

4. คู่คิด (Think-pair Share) ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ นักเรียนแต่ละคนจะต้องคิดคำตอบของตนเองนำคำตอบมาอภิปรายกับเพื่อนที่นั่งติดกับตน นำคำตอบมาเล่าให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

5. ปริศนาความคิด (Jigsaw) ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาที่ครูกำหนดให้ สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มประจำจะได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาที่แตกต่างกันตามความเหมาะสม ผู้เรียนที่ศึกษาเนื้อหาเดียวกันจากทุกกลุ่มมารวมเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เมื่อร่วมกันศึกษาเนื้อหาจนเข้าใจแล้วหาวิธีอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มประจำของตนฟัง เมื่อทุกคนเล่าเรื่องที่ตนศึกษาให้ฟังจบแล้ว จึงให้สมาชิกคนหนึ่งสรุปเนื้อหาของสมาชิกทุกคนเข้าด้วยกัน ครูทดสอบความเข้าใจและให้รางวัล

6. กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op) สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มย่อยจะได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาหรือทำกิจกรรมที่ต่างกัน ทำเสร็จแล้วจึงนำผลงานมารวมกันเป็นงานกลุ่มเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ ควรอ่านบททวนและตรวจแก้ไขภาษา นำผลงานกลุ่มเสนอต่อชั้นเรียน

7. การร่วมมือและแข่งขัน (The Games Tournament : TGT) ครูแบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มแข่งขัน สมาชิกในกลุ่มทั้ง 2 ต้องมีจำนวนเท่ากัน กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหรือกลุ่มผู้ตัดสินทุกกลุ่มต้องศึกษาเนื้อหาให้เข้าใจ สมาชิกกลุ่มแข่งขันแต่ละคนต้องเขียนคำถามมอบให้กลุ่มผู้ตัดสิน โดยไม่ต้องให้คำตอบ กลุ่มแข่งขันแต่ละกลุ่มจะตั้งข้อสอบให้กับเพื่อนของตน เมื่อถึงเวลาแข่งขัน ผู้ตัดสินอธิบายกติกาและเรียกตัวแทนของกลุ่มแข่งขันออกมาทีละคนหรือมากกว่านั้นตามความเหมาะสม เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงกว่าเป็นผู้ชนะ

8. ร่วมกันคิด (Numbered Heads Together : NHT) เริ่มจากครูถามคำถามเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบ จากนั้นครูจึงเรียกให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทุก ๆ กลุ่มตอบคำถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้ในการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ

สรุปได้ว่า เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) จึงมีหลักการประการที่คล้ายคลึงกับการเรียนแบบกระบวนการกลุ่ม แต่แตกต่างกันในรายละเอียด เช่น โดยหลักการ นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เหมือนกัน แต่สมาชิกกลุ่มย่อยของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจจะต้องประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้นำศักยภาพของตนมาเสริมสร้างความสำเร็จของกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือกัน สมาชิกของกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงบวก จะต้องไว้วางใจกัน ขอมอบในบทบาทและผลงานของเพื่อนกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนทักษะทางสังคมเพื่อการทำงานกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 170) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่ง ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้วทำการทดลองความรู้ คะแนนของสมาชิกแต่ละคนจะนำมาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่นการให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น สมาชิกจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548 : 108) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาโดยเรื่องย่อให้ผู้เรียนทั้งหมดฟัง แล้วให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามที่กำหนดในกิจกรรม เพื่อศึกษาเข้าใจเนื้อหาและการแก้ปัญหาและเตรียมสอบ โดยย่อยแบบทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทำเช่นเดียวกันในเรื่องต่อไปและพิจารณาคะแนนที่พัฒนาขึ้น หากคะแนนของทีมในแต่ละสัปดาห์ โดยคิดคะแนนพัฒนาของแต่ละกลุ่มรวมกันเป็นคะแนนของทีม รวมทั้งผู้เรียนที่มีคะแนนพัฒนาการสูงและให้รางวัล

ทศนา แคมณี (2548 : 265-267) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้นอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของคนไว้ ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้ายเป็นการทดสอบรวบยอด และนำคะแนนของคนไปหาคะแนนพัฒนาการกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดกลุ่มนั้นได้รางวัล

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง โดยมีการจัดกลุ่มแบบละความสามารถ แต่ละกลุ่ม ได้เรียนรู้ในเนื้อหาที่ผู้สอนเตรียมไว้ร่วมกัน เพื่อศึกษาเนื้อหาและแก้ปัญหา มีการสอบเก็บคะแนนเป็นรายบุคคลแล้วนำไปหาคะแนนพัฒนาการของแต่ละคน แล้วนำคะแนนพัฒนาการของกลุ่มมากที่สุดกลุ่มมากที่สุดกลุ่มนั้นได้รางวัล และถือเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547 : 171) องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่สำคัญสรุปได้ 5 ประการ ดังนี้

1. การนำเสนอเนื้อหาที่ต้องเรียน ครูเป็นผู้นำเสนอข้อมูล โดยใช้วิธีการสอนตรง อาจเป็นการใช้เอกสารหรือการบรรยาย เพื่อให้ นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน การนำเสนอข้อมูลนี้จะแตกต่างจากการสอนโดยทั่วไป กล่าวคือ นักเรียนจะต้องมีความตั้งใจและสังเกตขณะครูสอน เพราะนักเรียนต้องลงมือปฏิบัติเอง และมีการทดสอบหลังจากจบบทเรียนหนึ่งๆ
2. การทำงานเป็นทีมหรือทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มหนึ่งมี 4-5 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ และเพศคละกัน หน้าที่สำคัญของกลุ่มคือ การช่วยเหลือกันเรียนร่วมกัน เตรียมสมาชิกเพื่อการทดสอบหลังจากครูสอนเนื้อหาจบแล้ว สมาชิกจะเข้ากลุ่มเรียนรู้และทำงานจากใบงานอภิปรายปัญหาพร้อมกันรวมทั้งการตรวจสอบคำตอบการแก้ไขคำตอบ หัวใจสำคัญที่สุดอยู่ที่สมาชิกแต่ละคน ทุกคนจึงต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด สมาชิกเรียนรู้ให้กำลังใจและเข้าใจร่วมกัน
3. การทดสอบกลุ่มย่อย เมื่อครูสอนไปประมาณ 1-2 ครั้ง นักเรียนจะเข้าทำการทดสอบในสาระที่เรียนต่างคนต่างสอบจะช่วยเหลือกันไม่ได้
4. คะแนนพัฒนาของผู้เรียน คะแนนพัฒนาของผู้เรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานหนักขึ้น คะแนนพัฒนาหรือความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน ครูและนักเรียนอาจร่วมกันกำหนดคะแนนเป็นเกณฑ์ขึ้นมาก็ได้
5. การตัดสินผลงานของกลุ่ม จะพิจารณาผลรวมของการปรับปรุงคะแนนของสมาชิกในกลุ่ม กำหนดระดับผลความสำเร็จตามคะแนนที่ได้ของกลุ่ม อาจเป็นคำชมเชยใบประกาศนียบัตรรางวัล เป็นต้น

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ทำให้กระบวนการเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผล ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีนักวิชาการได้กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรม ไว้หลายท่านดังนี้

ธีรพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2545 : 170-175) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ดังนี้

1. ครูนำนักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

2. ครูสอนเนื้อหาใหม่ โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอาจใช้ใบความรู้หรือให้จับคู่กันเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ตามเนื้อหาใหม่

3. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 4 คน โดยให้สมาชิกของกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน

4. นักเรียนแต่ละกลุ่ม แบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น เป็นผู้อ่าน ผู้จดบันทึก และผู้ประเมินผล เป็นต้น

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหา และทำกิจกรรมตามใบงาน

6. นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมิน เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจเนื้อหา

7. นักเรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาจากข้อสอบ

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม

9. ให้แต่ละกลุ่มนำคะแนนการพัฒนารวมของกลุ่มไปเทียบกับเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพ

10. ครูประกาศยกย่องชมเชยนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพดีเลิศ เช่น คิดบอร์ดหน้าห้องเรียน ให้เกียรติบัตร หรือออกเสียงตามสาย เป็นต้น

วิลลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 59) ได้อธิบาย เทคนิคการเรียนรู้แบบการประสบความสำเร็จเป็นทีม (Student Teams-Achievement Divisions : STAD) ดังนี้

1. STAD คล้าย TGT แต่ต่างกว่า การเรียนแบบ STAD ไม่มีการเล่นเกมการแข่งขันแต่ใช้การทดสอบสั้นๆ แทน การเรียนวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันกันตัวต่อตัวแบบใน TGT ผู้สอนอาจใช้ทั้งสองวิธีร่วมกันก็ได้ในการสอน กล่าวคือ อาจสลับการแข่งขันกับการทดสอบในแต่ละสัปดาห์วิธีการการสอนในชั้น การแบ่งทีม การฝึกฝนของทีม บันทึกคะแนนต่าง ๆ และจดหมายข่าวที่ใช้กับ TGT นำมาใช้กับ STAD ได้ทั้งหมด ไม่มีการแข่งขันแต่ใช้แบบทดสอบแทน คือนักเรียนทุกคนต้องทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน และจะมี "คะแนนพิเศษ" ให้ผู้เรียนคนที่ทำคะแนนได้ดีเพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมากในการสอบแต่ละครั้ง

2. แบบทดสอบเป็นการตั้งปัญหาย่อย ๆ เช่นเดียวกับปัญหาที่ใช้ในการเล่นเกมของ TGT คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนเอามารวมเป็นคะแนนทีม โดยมีวิธีคิดเช่นเดียวกับคะแนนของการแข่งขันใน TGT

3. การให้คะแนนพิเศษแก่ผู้เรียนที่สามารถตอบคำถามได้ดีขึ้นมาเทียบกับการตอบคำถามคราวก่อน ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนไม่ว่าเก่งหรือไม่เก่งมีส่วนร่วมช่วยให้ทีมชนะได้ ระบบ

การให้คะแนนพิเศษทำได้โดยผู้สอนจัดผู้เรียนที่มีความสามารถระดับเดียวกันไว้ในสายเดียวกัน (Achievement Division) แต่ละสายประกอบด้วยผู้เรียน 6 คน ถ้าผู้เรียนคนใดทำคะแนนสูงสุดในสาย และสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในสาย จะได้คะแนนพิเศษ 2 คะแนน คะแนนพิเศษนี้จะบวกเข้ากับคะแนนที่ได้จากการทำข้อสอบ ผู้สอนควรพิจารณาให้คะแนนพิเศษแก่ผู้เรียนอ่อนและปานกลาง เพื่อจะเป็นแรงจูงใจในการเรียน และมีการปรับสายแก่ผู้เรียนที่ทำคะแนนได้ดีมาตลอด หรือคะแนนต่ำมาตลอดตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้อยู่ในสายที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนอย่างแท้จริง ดังตัวอย่างแบบฟอร์มการให้คะแนนสอบและคะแนนพิเศษ

วิลรัตน์ สุนทร โรจน์ (2545 : 35-37) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน เนื้อหาของบทเรียนจะถูกเสนอต่อนักเรียนทั้งห้อง โดยครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนจะใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมตามลักษณะเนื้อหาในบทเรียน โดยใช้สื่อการสอนประกอบคำอธิบายของครูเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจบทเรียน
2. การเรียนกลุ่มย่อย ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะต้องมีความแตกต่างกันในเรื่องเพศและระดับสติปัญญา ซึ่งหน้าที่สำคัญของกลุ่มคือการเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อช่วยสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม กลุ่มจะต้องติวและสอนเพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนและจะต้องช่วยเหลือเพื่อนเพื่อให้รู้เนื้อหาลงตัวอย่างถ่องแท้
3. การทดสอบย่อย หลังการเรียน ไปแล้ว 1-2 คาบ นักเรียนจะต้องได้รับการทดสอบ ซึ่งในการทดสอบนักเรียนทุกคนจะต้องทำข้อสอบตามความสามารถของตน ไม่ให้ช่วยเหลือกัน และกันในการสอบ
4. ตรวจสอบคำตอบของผู้เรียน นำคะแนนสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม คะแนนในการพัฒนาตนเอง เป็นคะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้กับคะแนนมาตรฐาน โดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียน ซึ่งนักเรียนจะทำได้หรือไม่ได้ จะเพิ่มขึ้นกับความขยันมากกว่าบทเรียนก่อนหรือไม่ นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อช่วยเหลือกลุ่มหรืออาจไม่ได้เลย ถ้าหากได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนฐานเกิน 10 คะแนน (โดยเทียบจากฐานคะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน)
5. กลุ่มที่ได้รับการยกย่องและยอมรับ กลุ่มจะได้รับรางวัลเมื่อคะแนนเฉลี่ยเกินเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ทิตนา แคมณี (2545 : 66-67) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มี 4 ขั้นตอน ไว้ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

2. สมาชิกกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้นอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของคนไว้

3. ผู้เรียนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอด และนำคะแนนของคนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement Score) ซึ่งหาได้ดังนี้

3.1 คะแนนพื้นฐาน ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลาย ๆ ครั้ง ที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้

3.2 คะแนนที่ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

4. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

ศุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547 : 172-174) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นจัดเตรียมเนื้อหาสาระ

1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้จัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งสื่อ วัสดุอุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น

1.2 การจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย เช่น ข้อทดสอบ กระดาษคำตอบ เกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

2. ขั้นจัดทีม ผู้สอนจัดทีมผู้เรียนโดยให้ละกันกันทั้งเพศความสามารถ ทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วย ชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน

3. ขั้นเรียนรู้ประกอบด้วย

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้ว่าสมาชิกของแต่ละกลุ่มจะต้องทำอะไรบ้าง

3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่านหาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้จดบันทึก ผู้ประเมินผล เป็นต้น

3.3 สมาชิกในแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้นั้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในกลุ่มมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัวใน TGT

3.4 สมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา

4. ขั้นทดสอบ

4.1 ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อสอบของผู้สอน4ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน

4.2 ทีมจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่มดังตาราง 2.1 (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2547 : 173)

ตาราง 2.1 คะแนนการพัฒนา

ชื่อทีม.....				
ลำดับที่	ชื่อสมาชิก	คะแนนทดสอบย่อย	คะแนนฐาน	คะแนนการพัฒนา
รวม				

4.3 ให้แต่ละทีมนำคะแนนการพัฒนาของทีมเทียบกับเกณฑ์ เพื่อวัดคุณภาพ ซึ่งอาจกำหนดดังตาราง 2.2 (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2547 : 175)

ตาราง 2.2 คะแนนการพัฒนาของทีมเทียบกับเกณฑ์

คะแนนการพัฒนา	ระดับคุณภาพ
0-30	ต้องปรับปรุง
31-60	ควรปรับปรุง
61-90	พอใช้
91-120	ดี
121-150	ดีมาก

4.4 ชั้นรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานของทีมว่าแต่ละทีมอยู่ระดับใด รับรองยกย่อง ชมเชย ทีมที่มีคะแนนการพัฒนาสูงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว เป็นต้น

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยแบบความสามารถ มีครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียนให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเนื้อหาที่ได้รับ มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม ช่วยกันแก้ปัญหาจัดข้อสงสัยสร้างความเข้าใจร่วมกัน แล้วจึงทำการทดสอบเป็นรายบุคคลเพื่อนำคะแนนของแต่ละคน ไปหาคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนและของกลุ่ม กลุ่มไหนได้คะแนนพัฒนาการมากที่สุดกลุ่มนั้น ได้รางวัล ซึ่งจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของทุกคนที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังตาราง 2.3 (วาสนา ไตรวัฒน์ไชย, 2543 : 40-43)

ตาราง 2.3 ขั้นตอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน	การจัดกิจกรรม
1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียนและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้	สร้างความสนใจและความพร้อมของนักเรียนในการเรียนโดยใช้ การสนทนา สอบถาม หรือใช้เกม
2. ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คน ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน คือ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:2 ซึ่งนักเรียนภายในกลุ่มต้องเลือกหัวหน้าเพื่อดูแลและจัดแบ่งหน้าที่ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1.1. ผู้นำกลุ่ม ทำหน้าที่ควบคุมดูแลและจัดแบ่งหน้าที่กระตุ้นเตือนและให้กำลังใจสมาชิก รับเอกสารจากครู และรวบรวมงานส่งครู 1.2. ผู้บันทึก ทำหน้าที่สรุปผลการทำงานและรายงานผล 1.3. ผู้แนะนำและตรวจสอบ ทำหน้าที่ขยายความรู้เพิ่มเติมความคิด และตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียน

ตาราง 2.3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน	การจัดกิจกรรม
	<p>ของสมาชิกให้ทุกคนสามารถอธิบายได้เหมือนกัน</p> <p>2. นำเสนอบทเรียน โดยครูผู้สอนเสนอเนื้อหาสาระสำคัญ ความรู้ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนทั้งชั้น ประกอบสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ บัตรคำ รูปภาพ เป็นต้น</p> <p>3. นักเรียนทำงานกลุ่ม จะใช้เวลา 1 ชั่วโมงในการเรียน เนื้อหานักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยศึกษาจากใบความรู้ร่วมกับสมาชิกทุกคนต้องเรียนรู้เนื้อหานั้น ๆ ให้เข้าใจ และช่วยกันทำงานกลุ่มตามบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย</p>
3. ขั้นสรุป	ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มรายงานผล ชักถาม และสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาที่ได้เรียน
4. ขั้นวัดและประเมินผล	<p>1. ครูทำการประเมินผลการทำงานกลุ่มโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม</p> <p>2. นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยเมื่อเรียนจบเนื้อหาในแต่ละแผน</p> <p>3. ครูตรวจผลการสอบและพิจารณาผลคะแนนรายบุคคลและคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม</p>
5. ขั้นสร้างความประทับใจ	ครูประกาศคะแนนของกลุ่มพร้อมให้คำชมเชย หรือยกย่องกลุ่มที่ได้คะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สุวิทย์ มูลคำ และ
อรทัย มูลคำ (2547 : 175) กล่าวไว้ดังนี้

1. ข้อดี มีดังนี้

- 1.1 ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเอง และกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
- 1.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้เรียนรู้ร่วมกัน
- 1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
- 1.4 ผู้เรียนมีความตื่นตัว และสนุกสนานกับการเรียนรู้

2. ข้อจำกัดมีดังนี้

- 2.1 ถ้าผู้เรียนขาดการเอาใจใส่และความรับผิดชอบ จะส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จ
- 2.2 เป็นวิธีการที่ผู้สอนต้องเตรียมการดูแลเอาใจใส่ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี
- 2.3 ผู้สอนมีภาระงานมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะใช้กระบวนการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้แก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เพราะ ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบในกลุ่มร่วมกัน สมาชิกทุกคนจะต้องมีความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ

ประสิทธิภาพ

ความหมายของประสิทธิภาพ

มีนักวิชาการกล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพไว้หลายท่าน ดังนี้

วุฒิชัย ประสารสอย (2543 : 63) กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพว่า หมายถึงระดับเกณฑ์ของสื่อหรือนวัตกรรมถึงระดับที่มีคุณค่าที่จะนำสื่อหรือนวัตกรรมไปใช้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งประสิทธิภาพจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 เป็นเลขตัวแรก และ E_2 เป็นเลขตัวหลัง

วาโร เห่งสวัสดิ์ (2546 : 39) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพหมายถึง เกณฑ์ระดับที่ผู้ผลิตแบบฝึกทักษะพอใจ ถ้าหากแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพถึงระดับที่

กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ได้ และคุ้มค่าแก่การลงทุน โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่า กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อ และเทคโนโลยีการสอน ซึ่งประสิทธิภาพจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ (E_1) เป็นตัวเลขแรก และ (E_2) เป็นตัวเลขหลัง ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นเกณฑ์การพิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการสอน

การหาประสิทธิภาพของสื่อ

การหาประสิทธิภาพของสื่อ เป็นการนำสื่อไปทดลองใช้ (Try out) คือนำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองจริง (Trial Run) เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เจริญ กิจระการ (2544 : 44-51) ได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้นดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach)

กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักความรู้ และเหตุผลในการตัดสินใจคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Expert) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสามารถด้านการนำไปใช้ (Usability) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาค่าประสิทธิภาพต่อไป

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI บทเรียน โปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่พิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด หรือกระบวนการเรียน หรือการทำแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลขสองตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 80/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

สูตร 1	E_1	$=$	$\frac{\sum X_1}{N} \times 100$
เมื่อ	E_1	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	$\sum X_1$	แทน	คะแนนของแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

สูตร 2	E_2	$=$	$\frac{\sum X_2}{B} \times 100$
เมื่อ	E_2	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนทุกชุดรวมกัน
	$\sum X_2$	แทน	คะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมาย ที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก E_1 คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง E_2 คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น นักเรียน 20 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดคือ 16 คน แต่ละคนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด 20 คน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนการเรียน

ตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) ดังนี้ สมมุติว่า นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 10 แสดงว่าแตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำ

แบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่าความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้งนี้ (ก่อนเรียนกับหลังเรียน) เท่ากับ $85 - 10 = 75$ ดังนั้น ค่าของ $(E_2) = (75/90) \times 100 = 83.33\%$ ถือว่า สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$)

กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่จะนำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ นั่นคือ ถ้าตั้งไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ $87.5/87.5$ หรือ $87.5/92.5$ เป็นต้น

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) โดยวิธีการหา ประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) โดยใช้สูตรและวิธีคำนวณตามความหมายที่ 1 โดยตั้งประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ไว้ที่เกณฑ์ 80/80

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คุณลักษณะที่บ่งชี้ความรู้ และทักษะความสามารถของบุคคลในการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมนั้นๆ อันเป็นผลจากการเรียนการสอน สามารถทราบได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2541 : 18) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการมองการวัดความสามารถทางการเรียนหลังจากได้เรียนเนื้อหา (Content) ของวิชาใดวิชา หนึ่งแล้ว ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้มากขึ้นเพียงใด นั่นคือ เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ที่ยึด เนื้อหาวิชาเป็นหลัก

ภพ ภาไพบูรณ์ (2542 : 367) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ แสดงออกในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้จากที่ไม่เคยกระทำได้ หรือกระทำได้น้อย ก่อนที่จะมีการ เรียนการสอน และเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

ทิตนา แคมมณี (2550 : 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึง ความรู้ (Knowledge Attained) การพัฒนาทักษะในการเรียน อาจพิจารณาจากคะแนนสอบ ที่กำหนดให้ คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือพฤติกรรมที่ แสดงออกทางการเรียนรู้ อยู่ในรูปแบบคะแนน ที่แสดงผลรวมจากแบบทดสอบ

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือความสำเร็จของบุคคลว่า ได้เรียนรู้แล้วมากน้อยเพียงใด มีความสามารถชนิดใด ในการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน นักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 21) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมด้านการเรียนรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการประเมินค่า ซึ่งเป็นการวัดองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติได้จริง ให้เห็นผลงานที่ปรากฏออกมา ทำการสังเกตและวัดได้ การวัดแบบนี้ต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการวัดได้ 2 ลักษณะคือ สอบปากเปล่า และการสอบแบบให้เขียนตอบ ซึ่งในการวัดแต่ละด้านจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อให้สามารถวัดได้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้

กรมวิชาการ (2546 ข : 231-233) กล่าวว่า ในอดีตที่ผ่านมาการวัดผลประเมินส่วนใหญให้ความสำคัญกับการใช้ข้อสอบ ซึ่งไม่สามารถสนองเจตนารมณ์การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนคิดลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการที่หลากหลาย เพื่อสร้างองค์ความรู้ ดังนั้น ผู้สอนตระหนักว่า การเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการเดียวกัน และต้องวางแผนไปพร้อม ๆ กัน

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546 : 6) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมาย และวิธีการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือ และการดำเนินการตามแผนที่วางไว้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นกระบวนการในการตรวจสอบผลสำเร็จที่เกิดจากการเรียนรู้ การฝึกทักษะของผู้เรียน ด้วยวิธีการใช้ข้อสอบ การสัมภาษณ์ การสังเกต วิธีใดวิธีหนึ่ง หรือหลายวิธีร่วมกัน

ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) มีการเรียกชื่อแตกต่างกันไป เช่น แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เขาวดี วิบูลย์ศรี (2545 : 16) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดผลของการเรียนการสอนหรือเป็นแบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดทักษะหรือความรู้ที่ได้เรียนรู้อ

สมนึก ภักธิชธนี (2546 : 16) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 56) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระ และตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น

จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อใช้วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อแล้ว ว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัย ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

สมนึก ภักธิชธนี (2544 : 73-79) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทที่ครูสร้างขึ้นมีหลายแบบ แต่นิยมใช้ 6 แบบ ดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม และให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้ และข้อคิดของแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True or False Test) ลักษณะทั่วไป ถือได้ว่าเป็นข้อสอบแบบกาถูก-ผิด คือข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือก เป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น
3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำ หรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ นั้น เพื่อให้มีใจความถูกต้อง
4. ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short Answer Test) ลักษณะทั่วไปข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์

แล้ว ให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบคำถามที่ต้องการ จะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่ง โดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) ลักษณะทั่วไป ข้อสอบแบบเลือกตอบจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำ (Stem) กับตอนเลือก (Choice) กำหนดให้นักเรียนพิจารณา แล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว และคำถามแบบเลือกตอบที่ดี นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน คูณกัน ๆ จะเห็นได้ว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 56) กล่าวว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดี เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐานซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถแบ่งเป็นหลายประเภท เพื่อให้สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เพื่อให้ทราบถึงผลพัฒนาการทางการเรียนของผู้เรียน

ดัชนีประสิทธิผล

ความหมายของดัชนีประสิทธิผล

มีนักวิชาการกล่าวถึงความหมายของดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ไว้หลายท่าน ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544 : 1) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ชนิตานันทน์ภา (2545 : 48) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า เป็นการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เพื่อที่จะดูถึงประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล

เมธา พงศ์ศาสตร์ (2549 : 4) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินสื่อการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่ได้จากการใช้สื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรม โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภักดิ์ขนิ (2545 : 30-36) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E_1/E_2) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับประสิทธิภาพของกระบวนการของสื่อ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2/E_1) เป็นการพิจารณาที่เน้นกระบวนการ (E_1) กับผลลัพธ์ของสื่อ (E_2) ที่ใช้ ถ้าหากผู้วิจัยต้องการพิจารณาต่อไปว่าแผนการเรียนหรือสื่อที่สร้างขึ้นยังมีคุณภาพในแง่มุมมองอื่นหรือไม่ ก็สามารถพิจารณาได้โดยคุณูปการของนักเรียน คือพิจารณาว่าก่อนและหลังการเรียนเรื่องใดๆ นักเรียนได้พัฒนาหรือมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ หรือเพิ่มขึ้นเท่าไร ซึ่งอาจจะพิจารณาได้จากการคำนวณหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) หรือหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีรายละเอียด ดังนี้

1. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยอาศัยการหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) เป็นการพิจารณาว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบนักเรียนทุกคนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แล้วนำมาหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) หากมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ถือได้ว่านักเรียนกลุ่มที่ผู้วิจัยกำลังศึกษามี

พัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้ถ้าผลการทดสอบค่า t-test ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างเชื่อถือไม่ได้ (เพิ่มขึ้นไม่มากพอที่จะเชื่อถือได้)

2. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

$$\text{หรือ E.I.} = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

เมื่อ P_1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
 P_2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
 Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับ E.I.

1. E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุด ไม่สามารถกำหนดไว้เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่า คะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่า ระบบการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ

1.1 ถ้าผลสอบก่อนเรียนของนักเรียนทุกคน ได้คะแนนรวมเท่าไรก็ได้ (ยกเว้นได้คะแนนเต็มทุกคน) แต่ผลสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคนทำถูกหมดทุกข้อ (ได้คะแนนเต็ม ทุกคน) ค่าของ E.I. จะเป็น 1.00 สรุปได้ว่า ถ้าหลังเรียนนักเรียนได้คะแนนเต็มทุกคน ค่า E.I. จะเป็น 1.00 เสมอ ไม่ว่าผลการสอบก่อนเรียนจะได้เท่าไรก็ตาม (ยกเว้นได้คะแนนเต็มทุกคน) หรือกล่าวได้ว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในเรื่องที่เรียน คิดเป็นร้อยละ 100 หรือบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนตามที่ต้องการ

1.2 ถ้าผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียนค่า E.I. จะเป็นลบ ซึ่งต่ำกว่า 1.00 ก็ได้ ลักษณะเช่นนี้ถือว่า ระบบการเรียนการสอนหลังการใช้สื่อล้มเหลว และเหตุการณ์เช่นนี้ไม่น่าจะเกิดขึ้น เพราะค่า E.I. ต่ำหรือเป็นลบ แสดงว่าคะแนนหลังสอบต่ำหรือน้อยกว่าคะแนนก่อนสอบ และก่อนจะหาค่า E.I. ต้องหาค่า E_1/E_2 มาก่อน ค่า E_2 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งจะเป็นค่าเดียวกับคะแนนหลังเรียนของการหาค่า E.I. ดังนั้นหากคะแนนหลังสอบต่ำหรือมากกว่าคะแนนก่อนสอบ ค่า E_2 จะไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 การแปลความหมายของค่า E.I. ไม่น่าจะแปลความหมายเฉพาะค่าที่คำนวณได้ ว่า นักเรียนมีพัฒนาการขึ้นเท่าไรหรือคิดเป็นร้อยละเท่าไร แต่ควรจะดูข้อมูลเดิมประกอบด้วยว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นเท่าไร ในบางครั้งคะแนนหลังสอนเพิ่มขึ้นน้อย เป็นเพราะว่า กลุ่มนั้นมีความรู้เดิมในเรื่องนั้นมากอยู่แล้ว ซึ่งไม่ใช่เรื่องเสียหายสรุปได้ว่าค่า E.I. ที่เกิดจาก นักเรียนแต่ละกลุ่มไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันเพราะไม่ได้เริ่มจากฐานความรู้ที่เท่ากัน ค่า E.I. ของแต่ละกลุ่มก็ควรอธิบายพัฒนาการเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

2. การแปลผล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของวิทยานิพนธ์ (Thesis) หรือการค้นคว้าอิสระ (Independent Study) มักจะใช้ข้อความไม่เหมาะสม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ E.I. ผิดไป จากความเป็นจริง เช่น E.I. มีค่าเท่ากับ 0.6240 ก็มักจะกล่าวว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.40 ซึ่งในความเป็นจริงค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 เพราะ คิดเทียบจาก ค่า E.I. สูงสุดเป็น 1.00 ดังนั้น ถ้าคิดเทียบเป็นร้อยละ ก็คือคิดเทียบค่าสูงสุดเป็น 100 E.I. จะมีค่า 62.40 จึงควรใช้ข้อความว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6240แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40 (ไม่ใช่แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.40)

3. ถ้าค่าของ E_1/E_2 ของแผนการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อหา E.I. ด้วยพบว่า มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นถึงระดับหนึ่งที่ผู้วิจัยพอใจ หากคำนวณค่าความคงทนด้วยโดยใช้สูตร T-test (แบบ Dependent Samples) ก็ไม่ได้แปลว่าจะไม่มีนัยสำคัญ (เพราะผู้วิจัยคาดหวังว่าหากสื่อหรือ แผนการเรียนมีคุณภาพ ผลการเรียนหลังสอนเมื่อผ่านไประยะหนึ่ง เช่น ผ่านไป 2 สัปดาห์กับผล การเรียนหลังเรียนจบจะต้องไม่แตกต่างกัน)

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นการหาประสิทธิผลของสื่อหรือนวัตกรรมหลังเรียนว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าหรือมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการใช้สื่อนาน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับ ก่อนการใช้สื่อ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หรือ E.I. สามารถ นำไปใช้ในการพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษาได้ทุกประเภท และทุกรูปแบบ

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

กิตินา ปริศติลล (2542 : 321) กล่าวว่าไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกพอใจที่ชอบ หรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจด้านต่าง ๆ ของงาน และผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการของเขาได้

พิน กงพูล (2549 : 389) ได้สรุปว่า ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน คือ ความรู้สึกชอบ ยินดี เต็มใจ หรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่องานที่เขาปฏิบัติความพึงพอใจ เกิดการได้รับการตอบสนองความต้องการ ทั้งด้านวัตถุ และจิตใจ

ชลใจ วิบูลกิจ (2549 : 42) กล่าวว่าไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของอารมณ์ บุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้นๆ

สุนันท์ สังข์อ่อง (2549 : 161) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

คาราณี โพธิ์ไทร (2552 : 41) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร

จากความหมายของความพึงพอใจที่มีผู้ให้ความหมายไว้ข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือ การปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน และความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง ความเครียดก็จะลดน้อยลง หรือหมดไป ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกพอใจในงานที่ทำเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสอดคล้องที่ระบุไว้ในหลักสูตรซึ่งสำคัญที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน คือ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และความพึงพอใจ ซึ่งนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจไว้ สรุปได้ดังนี้

ในการปฏิบัติงานใดๆ ก็ตาม การที่ผู้ปฏิบัติงาน จะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานนั้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในงานที่มีอยู่ การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงาน จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนี้

พิน กงทูล (2549 : 48) ได้ศึกษาธรรมชาติของมนุษย์และได้อธิบายลักษณะของมนุษย์ว่ามี 2 ประเภท คือ

1. คนประเภท (X) มีลักษณะดังต่อไปนี้
 - 1.1 มีสัญชาตญาณที่หลีกเลี่ยงการทำงานทุกอย่างเท่าที่จะทำได้
 - 1.2 มีความรับผิดชอบน้อย
 - 1.3 ชอบให้สั่งการ
 - 1.4 ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงองค์กร
 - 1.5 มีความปรารถนาให้มีความต้องการด้านร่างกายและความปลอดภัย
2. คนประเภท (Y) มีลักษณะดังต่อไปนี้
 - 2.1 ชอบทำงานเห็นว่าการงานเป็นของสนุกหรือเหมือนการเล่นหรือการพักผ่อน
 - 2.2 มีความรับผิดชอบในการทำงาน
 - 2.3 มีความทะเยอทะยานและกระตือรือร้น
 - 2.4 สั่งการตนเอง และสามารถควบคุมตนเองได้
 - 2.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานและองค์กร และพัฒนาวิธีทำงาน
 - 2.6 ปรารถนาด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ความสมหวังในชีวิต

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540 : 141-144) ได้กล่าวถึง การแบ่งความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของ แมคคลีแลนด์ (Devid McClelland) ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Needs for Achievement) เป็นพฤติกรรมที่จะกระทำการใดๆ ให้เป็นผลสำเร็จดีเลิศมาตรฐาน เป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ
2. ความต้องการสัมพันธ์ (Needs for Affiliation) เป็นความปรารถนาที่จะสร้างมิตรภาพ และความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น
3. ความต้องการอำนาจ (Needs for Power) เป็นความต้องการควบคุมผู้อื่น มีอิทธิพลต่อผู้อื่น และต้องการควบคุมผู้อื่น

ทรายูท นาคค้อย (2549 : 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมิลักษณะดังนี้

- 3.1 คนที่ทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

เมื่อนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีส่วนในการเลือกเรียนตามความสนใจ และมีโอกาสร่วมกันตั้งจุดประสงค์หรือความมุ่งหมายในการทำกิจกรรม ได้เลือกวิธีแสวงหาความรู้ด้วยวิธีที่นักเรียนถนัด และสามารถค้นหาคำตอบได้

พิน กงทูล (2549 : 42) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) นับว่าเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า “มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง หรือความพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีก ความต้องการของเราอาจซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่ทันหมดไป

ความต้องการอีกอย่างหนึ่ง อาจเกิดขึ้นได้ ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ
3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรัก จากเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการยกย่อง (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียงอยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระเสรีภาพ
5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก

สก๊อตต์ (Scott, 1970 : 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้เกิดผลเชิงปฏิบัติ มีดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้กระบวนการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมีลักษณะดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนและผลการเรียนรู้จะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจเพียงไร สิ่งที่คุณต้องคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนคือการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้

การวัดความพึงพอใจ

เนื่องจากความพึงพอใจ เป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งการที่จะวัดว่าบุคคลมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ จึงมีความจำเป็นจะสร้างเครื่องมือที่ช่วยในการวัดความพึงพอใจนั้น ซึ่งนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้สรุปได้ ดังนี้

ถวิล ชาราโรจน์ (2546 : 77-86) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า ในการวัดความรู้สึกนั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกหรือทางลบ ทางบวก หมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดี ชอบหรือพอใจ ส่วนทางลบจะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น ความรุนแรง หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น
2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็จริงมากที่สุด
3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถาม ที่มีข้อคำถามไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกันมักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งนิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert Scales) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

พรรณณะต่าง ๆ ของนักวิชาการ สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการตรวจสอบทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือวัดได้หลายแบบ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เครือวัลย์ ชิม โสม (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนยางจังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนยางจังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนยาง อำเภอสตึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ สารการเรียนรู้ภาษาไทย แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนยาง มีประสิทธิภาพ 91.30/90.29 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนยาง จังหวัดบุรีรัมย์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมืออยู่ในระดับมาก

เบญจวรรณ เสาวโค (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะโดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสารภี อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปี

การศึกษา 2550 จำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purpersive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ชนิด ประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 89.82/87.63 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน
3. ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

มลชา จันทร์ไข่มุก (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยมีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้ 3) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนรู้ และ 4) เพื่อการศึกษาค่าความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านวังวน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว จำนวน 19 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยการทดสอบค่า (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) E1/E2 และ E.I ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.38/87.02 .สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 2. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ .69 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 69 4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด

อารีรัตน์ เกิดสาย (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหนังสือและการอ่านเรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างพัฒนาหนังสือและการอ่านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาลาว อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 4 ภาคเรียนที่ 1 ปี 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) หนังสือส่งเสริมการอ่าน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบหนังสือส่งเสริมการอ่าน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.30 - 0.73 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 - 0.92 ความเชื่อมั่น

เท่ากับ 0.92 และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1. หนังสือส่งเสริมการอ่านมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.02/85.71 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 3. คำนีประสิทธิผลของการเรียน มีค่าเท่ากับ 0.66 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 66 4. ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับพอใจมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

ซัมเมอร์ส (Summers. 2003 : 1177-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยค้นคว้า และพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนในระดับสูงซึ่งพบว่าการสนทนาติดต่อสื่อสารที่ใช้ในห้องเรียน ยังมีความแตกต่างอย่างชัดแจ้งในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นจึงได้มีเทคนิคการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างกลุ่มบุคคลให้เฉพาะเจาะจงโดยการสอนด้วยการจัดกระบวนการกลุ่มในห้องเรียน โดยเปรียบเทียบดัชนีความแตกต่างจากครวที่แล้วที่เน้นในรายวิชาเฉพาะกลุ่มบุคคลที่สอนด้วยกระบวนการกลุ่มในห้องเรียน ผลปรากฏว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

อูโซลิก (Abu Seileek. 2007 : 493-514) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการศึกษาในรายวิชาคอมพิวเตอร์ ได้จัดให้มีการเรียนร่วมในการจัดการเรียนการสอน โดยเป็นทักษะการฟัง การพูด การทดสอบ การเขียนแบบ Oral skill ได้นำการประยุกต์การสอนโดยใช้ทักษะ Oral skill โดยให้เด็กนักเรียนช่วยกันเรียน โดยจัดกลุ่มถามตอบ ผลปรากฏว่า การเรียนรู้แบบทำงานเป็นกลุ่ม ได้ผลดี จึงจัดทำหลักสูตรการเรียนแบบถามตอบที่เรียกว่า Oral Curriculum

บอลตันไทน์และลาร์เรส (Ballantine and Larres. 2007 : 126-137) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเรียนของนักเรียน แบบกลุ่มร่วมมือ ได้มีการทดลองแล้วผลปรากฏว่านักเรียนสามารถพัฒนา ซึ่งกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ได้ผลสำเร็จจากการทดลองในระดับมหาวิทยาลัยพบว่า การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือจะช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทำให้กล้าแสดงออก และช่วยให้การเรียนสำหรับผู้เรียนอ่อนด้วย

ทาริมและแอคเคนนิซ (Tarim and Akdeniz. 2008 : 77-91) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเน้นการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ ในรายวิชาคณิตศาสตร์พบว่า จากการสุ่มตัวอย่างนักเรียนในห้องมาประมาณ 7 คน ได้ทำการทดลองแบบกลุ่มร่วมมือระหว่างแบบ TAI กับ แบบ STAD ปรากฏว่ามีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .03 และ .04 ตามลำดับซึ่งจากการทดลองการเรียนแบบกลุ่มพบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวรจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศผลการวิจัยส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกัน จึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม พัฒนาความรู้

ความสามารถในการคิด การแก้ปัญหาาร่วมกัน มีการวางแผนในการทำงานอย่างเป็นระบบ ทุกคนมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้ มีเหตุผล ขอมรับซึ่งกันและกันในกลุ่ม การเรียนรู้ที่เรียนเก่งสามารถช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนได้ การเรียนรู้จะดำเนินไปพร้อม ๆ กัน และประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้เป็นกลุ่ม เพราะนักเรียนมีความกระตือรือร้นแบ่งงานกันและช่วยเหลือกันอย่างจริงจัง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD จะสามารถปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ในการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกู (คุรุศึกษ์วิทยาการ) อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียน บ้านกุ (คุรุศึกษวิทยาลัย) อำเภอนาโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามุขรรมย์ เขต 4 ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนนาโพธิ์ 1 ในเขตตำบล บ้านกุ อำเภอ นาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย โรงเรียนอมรศิริสามัคคี โรงเรียนวัดพนมวัน โรงเรียนวัดสระทอง และ โรงเรียนบ้านกุ (คุรุศึกษวิทยาลัย) ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 69 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุ (คุรุศึกษวิทยาลัย) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 29 คน โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 4 ชนิด ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีคำที่ใช้ฝึกทั้งสิ้น 100 คำ จัดเป็น ชุด ๆ ละ 10 คำ จำนวน 10 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน ซึ่งเป็นตัวเลือกชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบวัดความพึงพอใจ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาค่าคุณภาพตามลำดับดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับความสำคัญของภาษา สาระการเรียนรู้ เวลาเรียน แนวดำเนินการวัดผลประเมินผล และการติดตามผลศึกษามาตรฐานช่วงชั้น คำอธิบายหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

1.2 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำของไพบูลย์ มุลดี (2546 : 24-38) จาก การสร้างแบบฝึกประกอบการเรียนการสอนของถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550 : 17-22) เพื่อจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3 ผู้วิจัยได้รวบรวมคำพื้นฐานจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ พื้นฐานชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และหนังสือวรรณคดีลัคนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พิจารณาคำที่ประสมด้วยสระลดรูป และสระเปลี่ยนรูปได้แก่ สระอะ สระเอะ สระโอะ สระเออ และสระอัว จำนวน 100 คำ

1.4 สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.5 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขในเรื่องจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และการใช้ภาษา

1.6 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อ ประเมินทั้งด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และด้านการวัดผลประเมินผล โดยประยุกต์ใช้แบบประเมิน มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และตรวจให้ความคิดเห็นดังนี้

มีคุณภาพดีมาก	ตรวจให้คะแนน	5	คะแนน
มีคุณภาพดี	ตรวจให้คะแนน	4	คะแนน
มีคุณภาพปานกลาง	ตรวจให้คะแนน	3	คะแนน
มีคุณภาพน้อย	ตรวจให้คะแนน	2	คะแนน
มีคุณภาพน้อยที่สุด	ตรวจให้คะแนน	1	คะแนน
ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย			

1.6.1 นายสมพงษ์ หมวกโรตง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านตุ (คุรุศึกษ์วิทยาการ) อำเภอนาโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.6.2 นายสมพงษ์ เลาถักขันธ์จรธา ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระทอง อำเภอ นาโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและสื่อ การเรียนการสอน

1.6.3 นางสาวจิตพร แปวโรตง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.7 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาระดับคุณภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51-5.00	ดีมาก
3.51-4.50	ดี
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	พอใช้
1.00-1.50	ควรปรับปรุง

ผลการประเมินแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดย ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีค่าเฉลี่ย

ในภาพรวม เท่ากับ 4.77 แสดงว่า แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก ก)

1.8 นำ แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.9 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.9.1 การหาคุณภาพเครื่องมือเป็นรายบุคคล (1 : 1) ขั้นตอนนี้ผู้นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวขัว (จตุราษอุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 1 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน ในขณะที่ทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน จากการทดลองพบว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมไม่เป็นไปตามที่กำหนด นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบฝึกทักษะเกินกำหนดเวลาที่ตั้งไว้ การเชื่อมโยงกิจกรรมในแต่ละขั้นยังไม่ต่อเนื่อง สื่อการเรียนการสอนนักเรียนเข้าใจง่าย การทำแบบฝึกหัดท้ายชุดแบบฝึกทักษะสามารถเข้าใจการสื่อความหมายของครูแต่ค่อนข้างใช้เวลา จึงนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข

1.9.2 การหาคุณภาพเครื่องมือเป็นกลุ่มเล็ก (1 : 10) ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโรงเรียนบ้านหัวขัว (จตุราษอุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเก่ง 3 คน นักเรียนปานกลาง 3 คน และนักเรียนอ่อน 3 คน ในขณะที่ทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดีให้ความสนใจ นักเรียนใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมบางชุดแบบฝึกทักษะเกินกำหนดเวลาที่ตั้งไว้ การเชื่อมโยงกิจกรรมในแต่ละขั้นในบางชุดแบบฝึกทักษะยังไม่ต่อเนื่อง จึงนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

1.9.3 การหาคุณภาพเครื่องมือภาคสนาม (1 : 100) ขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการเหมือนการสอนในสถานการณ์จริง โดยผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่าน

การเขียนสละเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านนาโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 86.10/85.98 (ภาคผนวก ข)

1.10 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสละเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.11 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสละเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านตุ่ (คุรุศึกษ์วิทยาการ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 29 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสละเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตร ค้นคว้าข้อมูล เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 คู่มือการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อให้ทราบแนวทางในการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 ศึกษาการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อให้ทราบแนวทางของหลักการเขียนแผน การจัดการเรียนรู้ และแนวคิดเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3 วิเคราะห์หลักสูตร และจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยทำความเข้าใจมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) รวมทั้งแนวคิดขอบเขตของกลุ่มสาระการเรียนรู้มาเป็นกรอบในการทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสละเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้และเวลาเรียน

แผนจัด การเรียนรู้ ที่	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ข.ม.)
1-2	- สระ - ะ มีตัวสะกด	- รูปและเสียงเป็น ความรู้พื้นฐานในการ เรียนรู้ภาษาไทยเพื่อ พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียนให้ถูกต้องตา อักษรวิธีซึ่งสระ -ะ เป็นเสียงสั้น เขียนไว้ หลังพยัญชนะต้น เช่น กะ จะ ปะ ฯลฯ สระ-ะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็น ไม้ - (ไม้หันอากาศ) วิธี เขียนคือ วาง = (ไม้หันอากาศ) ไว้ บนพยัญชนะต้น เช่น กับ จับ ดัง	1. นักเรียนอ่านคำที่ ประสมด้วย สระ-ะ ที่มี ตัวสะกด ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนแจกลูกสะกด คำที่ประสมด้วย สระ -ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเขียนคำที่ ประสมด้วย สระ-ะ ที่มี ตัวสะกดได้ถูกต้อง 4. นักเรียนอธิบาย ความหมายของคำที่ ประสมด้วย สระ -ะ ที่มี ตัวสะกดได้ถูกต้อง 5. นักเรียนนำคำที่ กำหนดให้ไปเติมลงใน ช่องว่างของประโยคได้ ถูกต้อง 6. นักเรียนแต่งประโยค ด้วยคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้อง	4

ตาราง 3.1 (ต่อ)

แผนจัด การเรียนรู้ ที่	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ช.ม.)
3-4	- สระ ๑-๒ มีตัวสะกด	- รูปและเสียงเป็น ความรู้พื้นฐานในการ เรียนรู้ภาษาไทยเพื่อ พัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน ให้ถูกต้อง ตามอักขรวิธี ซึ่ง สระ ๑-๒ มีตัวสะกด สระ ๑-๒ เป็นสระ เสียงสั้น เขียน พยัญชนะต้น ไว้ตรง กลางระหว่างสระ ๑- และสระ -๒ เช่น เกะ เตะ เบะ ฯลฯ สระ ๑-๒ เมื่อมี ตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป เป็น - (ไม้ไต่คู้) วิธี เขียน คือ วางสระ ๑- หน้าพยัญชนะต้นและ วาง - บนพยัญชนะ ต้น เช่น เก็บ เป็น เก็บ	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนอ่านคำที่ ประสมด้วย สระ ๑-๒ ที่ มีตัวสะกดได้ถูกต้อง 2. นักเรียนแจกลูกสะกด คำที่ประสมด้วย สระ ๑-๒ ที่มีตัวสะกดได้ ถูกต้อง 3. นักเรียนเขียนคำที่ ประสมด้วย สระ ๑-๒ ที่ มีตัวสะกดได้ถูกต้อง 4. นักเรียนอธิบาย ความหมายของคำที่ ประสมด้วย สระ ๑-๒ ที่ มีตัวสะกดได้ถูกต้อง 5. นักเรียนนำคำที่ กำหนดให้ไปเติมลงใน ช่องว่างของประโยค ได้ถูกต้อง 6. นักเรียนแต่งประโยค ด้วยคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้อง 	4

ตาราง 3.1 (ต่อ)

แผนจัด การเรียนรู้ ที่	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ช.ม.)
5-6	- สระ -ว มีตัวสะกด	- รูปและเสียงเป็น ความรู้พื้นฐานในการ เรียนรู้ภาษาไทยเพื่อ พัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียนให้ถูกต้อง ตามอักขรวิธี ซึ่งสระ -ว มีตัวสะกด เป็น พยัญชนะเสียงยาว เขียนพยัญชนะต้นไว้ ข้างหน้าตัว -ว และ เขียน - (ไม่หันอากาศ) ไว้บนพยัญชนะต้น เช่น ตัว บัว หัว ฯลฯ สระ -ว เมื่อมีตัวสะกด ไม่หันอากาศจะลดรูป เหลือแต่ตัว -ว วิธีเขียน คือวางตัว -ว ระหว่าง พยัญชนะต้นกับ ตัวสะกด เช่น ชวน ดวง ปวด บวบ	1. นักเรียนอ่านคำที่ ประสมด้วย สระ -ว ที่มี ตัวสะกดได้ถูกต้อง 2. นักเรียนแจกลูกสะกด คำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกด ได้ถูกต้อง 3. . นักเรียนเขียนคำที่ ประสมด้วย สระ -ว ที่มี ตัวสะกดได้ถูกต้อง 4. นักเรียนอธิบาย ความหมายของคำ ที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง 5. นักเรียนนำคำที่ กำหนดให้ไปเติมลงใน ช่องว่างของประโยคได้ ถูกต้อง 6. นักเรียนแต่งประโยค ด้วยคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้อง	4

ตาราง 3.1 (ต่อ)

แผนจัด การเรียนรู้ ที่	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ข.ม.)
7-8	- สระ เ-อ มีตัวสะกด	- รูปและเสียงเป็น ความรู้พื้นฐานในการ เรียนรู้ภาษาไทยเพื่อ พัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน ให้ถูกต้อง ตามอักขรวิธี ซึ่ง สระ เ-อ เป็นสระเสียงยาว เขียนพยัญชนะต้นไว้ กลางระหว่างสระ เ- สระ -อ เช่น เธอ เจอ เลอ ฯลฯ สระ เ-อ เมื่อมีตัวสะกดจะ เปลี่ยนตัว อ ที่อยู่ข้าง หลังเป็นสระ - วิธี เขียน คือ วางสระ เ-อ ไว้หน้าพยัญชนะต้น และวางสระ - ไว้บน พยัญชนะต้น เช่น เกิด เลิก เดิน เป็ด	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนอ่านคำที่ ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มี ตัวสะกดได้ถูกต้อง 2. นักเรียนแจกลูกสะกด คำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกดได้ ถูกต้อง 3. นักเรียนเขียนคำที่ ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มี ตัวสะกดได้ถูกต้อง 4. นักเรียนอธิบาย ความหมายของคำ ที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง 5. นักเรียนนำคำที่ กำหนดให้ไปเติมลงใน ช่องว่างของประโยคได้ ถูกต้อง 6. นักเรียนแต่งประโยค ด้วยคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้อง 	4

ตาราง 3.1 (ต่อ)

แผนจัด การเรียนรู้ ที่	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ข.ม.)
9-10	- สระ โ-ะ มีตัวสะกด	- รูปและเสียงเป็น ความรู้พื้นฐานในการ เรียนรู้ภาษาไทยเพื่อ พัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียนให้ถูกต้อง ตามอักขรวิธี ซึ่ง สระ โ-ะ เป็นสระเสียงสั้น เขียนพยัญชนะต้นไว้ ตรงกลางระหว่างสระ โ-กับ สระ -ะ เช่น โ-๊ะ โ-ะ โคะ ฯลฯ สระโ-ะ เมื่อมี ตัวสะกดจะลดรูป วิธี เขียน คือ เขียน พยัญชนะต้นกับ ตัวสะกดไม่มีสระ โ-ะ เช่น ฅ กค จน มค	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนอ่านคำที่ ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่ มีตัวสะกดได้ถูกต้อง 2. นักเรียนแจกลูกสะกด คำที่ประสมด้วย สระ โ-ะที่มีตัวสะกดได้ ถูกต้อง 3. นักเรียนเขียนคำที่ ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่ มีตัวสะกดได้ถูกต้อง 4. นักเรียนอธิบาย ความหมายของคำที่ ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง 5. นักเรียนนำคำที่ กำหนดให้ไปเติมลงใน ช่องว่างของประโยคได้ ถูกต้อง 6. นักเรียนแต่งประโยค ด้วยคำที่กำหนดให้ได้ ถูกต้อง 	4

2.4 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.4.1 ศึกษารายละเอียดเลือกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ พิจารณาว่าหน่วย
การเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้วตรงกับหัวข้อสาระการเรียนรู้ที่วิเคราะห์หลักสูตรไว้แล้วหรือมีอะไร
เพิ่มเติมอีก

2.4.2 ศึกษาตัวชี้วัด จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.4.3 พิจารณากิจกรรมการเรียนการสอนมาวิเคราะห์เพื่อจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

2.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้การใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ
เปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 จำนวน 10 แผน 20 ชั่วโมง โดยยึดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย
ในแต่ละขั้นตอน กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการจัดกิจกรรม การเลือกกิจกรรม เตรียมสื่อ
การเรียนและเตรียมเครื่องมือวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 สระ -ะ มีตัวสะกด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 สระ เ-ะ มีตัวสะกด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 สระ -ัว มีตัวสะกด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 สระ -ือ มีตัวสะกด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-10 สระ -ือะ มีตัวสะกด

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อ
ตรวจสอบเสนอแนะในด้าน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ
การเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และจัดการแก้ไข
ข้อบกพร่องตามที่อาจารย์ที่ปรึกษา โดยปรับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา การวัดผล
กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และในเนื้อหาแต่ละขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้
และตัวชี้วัด ต้องสัมพันธ์กัน

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจุดเดิมเพื่อ
ตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่องของภาษาที่ใช้ เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่
คาดหวัง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพและ
ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคอร์ท

(Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า กำหนดระดับการประเมินคุณภาพ และความเหมาะสม เป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 112)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.51 – 5.00	มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบประเมินแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็นของท่านตามรายการประเมินในตารางข้างล่างนี้ ซึ่งแต่ละรายการมีค่าระดับคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง เหมาะสมมาก
3	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ตาราง 3.2 ตัวอย่างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	
0. ด้านสาระสำคัญ						
0.1 ครอบคลุมเนื้อหา.....						
0.2 ชัดเจนเข้าใจง่าย.....						

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม เท่ากับ 4.62 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก ง)

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่าน การเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ เปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลด รูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบ ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือกผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตร สถานศึกษาสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดี วิธีการหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 81-101) การวัดผลการศึกษา (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 73-232)

3.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาไทย กำหนดจำนวนข้อสอบของแต่ละตัวชี้วัด ทั้งข้อสอบที่ต้องการจริง และส่วนที่ออกเกินไว้ เรื่องสระลดรูป และสระเปลี่ยนรูป จาก หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.3 สร้างแบบทดสอบตามตัวชี้วัด ให้ครอบคลุมเนื้อหา สาระการเรียนรู้ ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องสระลดรูป และสระเปลี่ยนรูป แบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิด เลือกตอบ จำนวน 100 คำ มาสร้างเป็นแบบทดสอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุง

3.5 นำแบบทดสอบที่แก้ไขข้อบกพร่องแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเนื้อหากับจุดประสงค์โดยใช้ IOC คำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้น วัดตามจุดประสงค์นั้น

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น วัดตามจุดประสงค์นั้น

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้น ไม่ตามจุดประสงค์นั้น

3.6 วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธานี. 2549 : 217-220) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ พบว่ามีแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงในการวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด จำนวน 45 ข้อ

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนที่ตรวจสอบและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านนาโพธิ์ ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งเคยเรียนเนื้อหา เรื่อง สระเปลี่ยนรูปและลครูปมาแล้ว นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนสอบมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3.8 วิเคราะห์หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของข้อสอบโดยการเลือกข้อสอบที่มีความยากรายข้อตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.20 - 1.00 (สมนึก ภัททิยธานี. 2549 : 212) ผลการวิเคราะห์ข้อสอบจำนวน 45 ข้อ พบว่า ผ่านเกณฑ์ จำนวน 41 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 ข้อ ผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ ให้เหลือเพียงจำนวน 30 ข้อ โดยมีค่าความยากระหว่าง 0.32-0.78 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.32-0.75 จากนั้นนำข้อสอบ จำนวน 30 ข้อ ที่คัดเลือกมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ โลเวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยธานี. 2549 : 230) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.74 (ภาคผนวก ข)

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาวิเคราะห์ตัวชี้วัด เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ โดยประยุกต์มาจากบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 102-103) ต้องการใช้จริง 10 ข้อ

4.3 สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดเกณฑ์การวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ

3	หมายถึง ระดับความพอใจมาก
2	หมายถึง ระดับความพอใจปานกลาง

1 หมายถึง ระดับความพอใจน้อย

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาถึงความเห็นและให้คะแนน นำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะพฤติกรรม (IOC) โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1	เมื่อ แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมที่ระบุ
ให้คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นหรือไม่
ให้คะแนน -1	เมื่อ แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมที่ระบุ

4.6 วิเคราะห์การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (IOC) ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 เป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)

4.7 นำแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ พิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้จริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบกลุ่มที่มีการทดสอบก่อนและหลัง การทดลอง (One Group Pre-test Post-test) รูปแบบการวิจัยเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้ (ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 60)

ตาราง 3.3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง ทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การสอน โดย และแบบฝึกทักษะ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

T₂ หมายถึง ทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลอง ภาคเรียนที่ 2 ในเดือน มีนาคม 2555 ปีการศึกษา 2554 ใช้เวลาทดลองสอนเป็นเวลา 20 ชั่วโมง ๆ ละ 60 นาที เป็นเวลา 10 วัน ๆ ละ 2 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยทำการสอนเอง
2. ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและศตรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ
3. ดำเนินการทดลอง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและศตรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด 10 แผน ใช้เวลาสอน 10 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง

ๆ ละ 60 นาที เป็นเวลา 10 วัน ระหว่างเดือน มีนาคม พ.ศ. 2555 ซึ่งในระหว่างจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ผู้วิจัยจะทำการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่มระหว่างเรียนของนักเรียนโดยใช้ แบบประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่มที่สร้างขึ้น

ตาราง 3.4 การจัดตารางในการทดลองแต่ละสัปดาห์

วันเดือนปี	แผนการสอนที่	จำนวนชั่วโมง
วันจันทร์ ที่ 12 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	ทดสอบก่อนเรียน	1
วันอังคาร ที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	2
วันพุธ ที่ 14 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	2
วันพฤหัสบดี ที่ 15 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	2
วันศุกร์ ที่ 16 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	2
วันจันทร์ ที่ 19 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	2
วันอังคาร ที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	2
วันพุธ ที่ 21 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	2
วันพฤหัสบดี ที่ 22 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	2
วันศุกร์ ที่ 23 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	2
วันจันทร์ ที่ 26 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	2
วันอังคาร ที่ 27 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555	แบบทดสอบหลังเรียน	1

4. หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมปฏิบัติใบงาน และการปฏิบัติแบบทดสอบย่อยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยแบบทดสอบ หลังจากสอบเนื้อหาทั้งหมดแล้ว ครูนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิมมาทดสอบ หลังเรียน กับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง

5. นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

6. นำผลการตรวจให้คะแนนไปวิเคราะห์ข้อมูล

7. วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียน และหลังเรียน

3. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดแปลผลคะแนนตามระดับความพึงพอใจ 3 ระดับ โดยปรับปรุงจากเกณฑ์การแปลความหมายต่อค่าเฉลี่ยของกลุ่ม (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 72-73) ดังนี้

ความพึงพอใจมาก	มีค่าเฉลี่ย 2.51 -3.00
ความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย 1.51- 2.50
ความพึงพอใจน้อย	มีค่าเฉลี่ย 1.00 -1.50

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสุตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก กัททิษธานี, 2549 : 217-220)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	ΣR	แทน	ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. อำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตร B (Discrimination Index: B) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 90)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	U	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	N_1	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์
	N_2	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - c)^2}$$

เมื่อ r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
K	แทน	จำนวนข้อสอบ
X_i	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

4. หาค่าความยาก (Difficulty) (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อ โดยใช้การคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 84) ดังนี้

$$P = \frac{PU + PL}{2}$$

เมื่อ P	แทน	ระดับความยาก
PU	แทน	สัดส่วนคนตอบถูกในกลุ่มสูง
PL	แทน	สัดส่วนคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการหาร้อยละ
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
ΣX	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 1061)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
Σ	แทน	ผลรวม

2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบ STAD ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้ (เชษฐา กิจระการ. 2545 : 46-51)

$$E_1 = \frac{\frac{\Sigma X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
ΣX	แทน	คะแนนของการประเมินผลการเรียนระหว่างเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของการประเมินผลการเรียนระหว่างเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum Y}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. การวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของ แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ เปลี่ยนรูปและลดรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบ STAD โดยการใช้ค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) ดังนี้ (เพริญ กิจระการ. 2545 : 1-3)

$$E.I. = \frac{P_1 - P_2}{Total - P_1}$$

เมื่อ P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
$Total$	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

4. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545:112-114)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$df = N - 1$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่จะเปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
-----------	-----	---

D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นแบ่งความเป็นอิสระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย เรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ เปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 มีลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนด ความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
ΣX	แทน	ผลรวม
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index)
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
df	แทน	ชั้นแบ่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของ แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ เปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ด้วยค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ / ผลลัพธ์ (E_1/E_2)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ เปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าสถิติ t (t-test (Dependent Samples t-test))

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ เปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 รายละเอียดดังตาราง 4.1 – 4.3

ตาราง 4.1 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คะแนนจากแบบฝึกทักษะจำนวน 10 ชุด										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1	16	17	18	18	17	18	17	18	18	17	174
2	18	17	18	18	18	18	17	17	17	17	175

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ที่	คะแนนจากแบบฝึกทักษะจำนวน 10 ชุด										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
3	17	17	17	17	17	17	18	17	18	18	173
4	16	17	17	17	16	16	17	16	16	17	165
5	18	17	17	17	17	17	18	18	17	17	173
6	15	16	16	17	17	18	17	17	17	17	167
7	15	17	18	18	17	17	18	18	18	18	174
8	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	170
9	18	18	17	17	17	17	17	16	16	17	170
10	17	17	17	17	17	17	18	18	17	18	173
11	15	16	17	18	17	17	17	16	16	16	165
12	16	18	17	17	17	18	18	18	17	18	174
13	15	16	16	16	17	17	18	18	18	18	169
14	18	17	17	17	17	17	17	17	17	17	171
15	18	18	17	18	17	17	17	17	17	17	173
16	17	18	18	18	17	18	18	18	17	17	176
17	16	17	18	18	18	18	17	17	16	17	172
18	16	17	17	17	17	17	17	17	17	17	169
19	19	19	18	18	18	18	18	17	16	17	178
20	18	17	16	17	17	17	17	17	17	17	170
21	17	17	17	18	18	18	18	17	18	18	176
22	16	16	17	17	18	18	18	17	17	17	171
23	18	17	16	17	17	18	18	17	18	17	173
24	20	19	19	19	19	20	19	20	19	20	194
25	17	17	18	18	17	17	17	16	16	17	170
26	17	16	17	17	16	16	16	17	16	17	165
27	16	16	16	16	17	18	18	17	16	17	167

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ที่	คะแนนจากแบบฝึกทักษะจำนวน 10 ชุด										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
28	19	18	17	18	17	17	18	17	17	18	176
29	18	17	18	17	16	17	16	17	18	17	171
รวม	493	496	498	504	497	505	506	499	494	502	4994
\bar{X}	17.00	17.10	17.17	17.38	17.14	17.41	17.45	17.21	17.03	17.31	172.21
<i>S.D.</i>	1.31	0.82	0.76	0.68	0.64	0.78	0.69	0.82	0.82	0.71	5.43
ร้อยละ	85.00	85.52	85.86	86.90	85.69	87.07	87.24	86.03	85.17	86.55	86.10

จากตาราง 4.1 แสดงว่า แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่ใช้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 172.21 จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.43 คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 86.10 จึงมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 86.10

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนจากการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ความก้าวหน้า	
			(D)	(D')
1	21	28	7	49
2	18	27	9	81
3	12	25	13	169
4	14	23	9	81
5	16	26	10	100
6	17	27	10	100
7	13	24	11	121
8	14	28	14	196

ตาราง 4.2 (ต่อ)

ที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ความก้าวหน้า	
			(D)	(D ²)
9	16	27	11	121
10	15	26	11	121
11	14	28	14	196
12	17	28	11	121
13	14	26	12	144
14	11	25	14	196
15	12	24	12	144
16	15	26	11	121
17	14	26	12	144
18	18	27	9	81
19	14	25	11	121
20	12	26	14	196
21	14	25	11	121
22	15	25	10	64
23	17	24	7	121
24	18	28	10	196
25	16	24	8	121
26	20	26	6	144
27	18	25	7	196
28	16	24	8	144
29	19	25	6	121
รวม	450	748	298	144
\bar{X}	15.52	25.79	10.28	81
S.D.	2.50	1.45	2.39	121
ร้อยละ	51.72	85.98	34.25	196

จากตาราง 4.2 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน จากการจัดการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.79 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.45 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.98 จึงมีประสิทธิภาพ (E_2) เท่ากับ 85.98

ตาราง 4.3 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
คะแนนจากกระบวนการ	200	172.21	5.43	86.10
คะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน	30	25.79	1.45	85.98
ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเท่ากับ 86.10/85.98				

จากตาราง 4.3 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนจากการการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเฉลี่ยเท่ากับ 172.21 จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.43 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.10 และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 25.79 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.45 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 85.98

ดังนั้นแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.10/85.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รายละเอียด ดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย
แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	\bar{X}	S.D.	df	t
ก่อนเรียน	29	15.52	2.50	29	23.16**
หลังเรียน		25.79	1.45		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.4 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึก
ทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง
การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รายละเอียด คึงตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระ
เปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน		ดัชนี ประสิทธิผล
		แบบทดสอบก่อนเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน	
29	30	450	748	0.7095

จากตารางสามารถคำนวณหาดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

$$\begin{aligned}
 E.I. &= \frac{748 - 450}{(29 \times 30) - 450} \\
 &= \frac{298}{420} \\
 &= 0.7095
 \end{aligned}$$

จากตาราง 4.5 แสดงว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7095 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังเรียน ร้อยละ 70.95

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รายละเอียด ดังตาราง 4.6

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
1. ฉันชอบที่จะวางแผนในการทำงานร่วมกับเพื่อน	2.90	0.31	มาก
2. ฉันชอบฟังเวลาที่เพื่อนนำเสนอ	2.86	0.35	มาก
3. ฉันชอบที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ	2.83	0.38	มาก
4. ฉันชอบที่ได้ฝึกแสดงความคิดเห็นและนำเสนอผลงาน	2.86	0.35	มาก
5. ฉันชอบที่ครูแนะนำและอธิบายในสิ่งที่ไม่เข้าใจ	2.79	0.41	มาก

ตาราง 4.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
6. ดันภูมิใจในผลงานใบบงานและแบบทดสอบย่อยที่ครูให้ทำ	2.83	0.38	มาก
7. ดันดีใจที่ครูชมเชยและให้รางวัล	2.97	0.19	มาก
8. ดันมีความสุขเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานกลุ่ม	2.86	0.35	มาก
9. ดันยินดีรับฟังความคิดเห็นจากครูและเพื่อน ๆ	2.83	0.38	มาก
10. ดันรู้สึกภูมิใจในตนเองและกลุ่มที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จ	2.86	0.35	มาก
รวมเฉลี่ย	2.86	0.05	มาก

จากตาราง 4.6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 แสดงว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่า ทุกข้อคำถามนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.79 – 2.97

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ
 - 4.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สรุปผลการวิจัย

ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 86.10/85.98 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์การเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. คำนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7095 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังเรียน ร้อยละ 70.95

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่า ทุกข้อคำถามนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.79 – 2.97

อภิปรายผล

จากผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีผลงานจากการทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้จัดทำและ

พัฒนาตามขึ้นอย่างเป็นระบบ คือ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาคู่มือแนวการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ ที่มีประสบการณ์ทั้งด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และการวัดผลประเมินผล และได้ปรับปรุงแก้ไข คำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้แบบฝึกทักษะ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ เหมาะสมกับผู้เรียน สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้นำ ไปทดลองใช้กับนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ และเหมาะสมทั้งเวลาในการจัดกิจกรรม ภาษา และสื่อที่ใช้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนที่จะนำไปทดลอง กับกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้ การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียน กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ได้เรียนรู้อย่างเต็ม ศักยภาพ เป็นไปตามแนวคิดของถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550 : 21) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ แบบฝึกทักษะว่า เป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการ เรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ เสาวโค (2553) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสารภี อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยมี 4 ชนิด ประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สระการเขียนรู้ภาษาไทย 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้แบบปรนัย 3 ตัวเลือก และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลปรากฏว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 89.82/87.63 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่า แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถพัฒนาความรู้ด้าน เนื้อหาการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปได้อย่างเหมาะสมและมี

ประสิทธิภาพ เป็นไปตามแนวคิดของสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546:170) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่ง ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้ผู้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้วทำการทดสอบความรู้ คะแนนของสมาชิกแต่ละคนจะนำมาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น สมาชิกจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทาริมและแอกเคนนิส (Tarim and Akdeniz, 2008 : 77-91) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเน้นการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ในรายวิชาคณิตศาสตร์พบว่า จากการสุ่มตัวอย่างนักเรียนในห้องมาประมาณ 7 คน ได้ทำการทดสอบแบบกลุ่มร่วมมือระหว่างแบบ TAI กับ แบบ STAD ปรากฏว่ามีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .03 และ .04 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอาริรัน กิเคสยา (2556) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหนังสือและการอ่าน เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน บ้านนาลาว อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 4 ภาคเรียนที่ 1 ปี 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) หนังสือส่งเสริมการอ่าน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบหนังสือส่งเสริมการอ่าน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย โดยมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.30 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.21 – 0.92 ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน

3. คำนึงประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและสครูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7095 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังเรียน ร้อยละ 70.95 ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 157-159) กล่าวว่าในการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของสื่อ วิธีสอน หรือนวัตกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและพัฒนาว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด ก็จะนำสื่อที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสม ส่วนนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาคำนึงประสิทธิผล สอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑา จันทร์ไฉ่ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านวังวน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ด้านการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .69 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าใน การเรียนร้อยละ 69

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียน สระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.05 แสดงว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่า ทุกข้อคำถามนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก แสดงว่าแบบฝึกทักษะสอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เป็นไปตามแนวคิดของ มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 66-70) ได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับโดยมีสาระความต้องการตามลำดับ โดยมีสาระสำคัญ คือ มนุษย์จะมีความต้องการตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุดราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ และความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้น เป็นไปตามแนวคิดของ เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg, 1959 : 113) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ซึ่งสนับสนุนและขยายแนวความคิดของลำดับความต้องการมนุษย์ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน คือ ปัจจัยกระตุ้น เป็นผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีรัตน์ เกิดสาย (2556) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหนังสือและการอ่าน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาลาว อำเภอเสด็จ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 4 ภาคเรียนที่ 1 ปี 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) หนังสือส่งเสริมการอ่าน เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบหนังสือส่งเสริมการอ่าน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ตัวเลือก โดยมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.30 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 – 0.92 ความเชื่อมั่นเท่ากับ

0.92 และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นนวัตกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องเหมาะสมกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัยที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำมาใช้

1.1 การปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ ควรเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนต้องมีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์และทั่วถึง

1.2 การจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ นักเรียน ควรจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ ส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติม และทำแบบฝึกด้วยตนเองอยู่เสมอ

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยแบบลดความสามารถ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง ครูผู้สอนควรเปลี่ยนกลุ่มทุกครั้ง เพื่อให้ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่น ๆ และช่วยกันแก้ปัญหา จัดข้อสงสัยสร้างความเข้าใจร่วมกัน

1.4 แบบฝึกทักษะ เป็นเพียงสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่งจึงไม่สามารถใช้สอนแทนครูได้ ในการนำไปใช้ครูผู้สอนจำเป็นต้องคอยดูแลและสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ครูควรประกาศยกย่องชมเชยนักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพดีเลิศ เช่น ดิบบอร์ดหน้าห้องเรียน ให้เกียรติบัตร หรือออกเสียงตามสาย เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะในสาระอื่น ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.4 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำกับรูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอื่น ๆ

2.5 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ ความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะกับรูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยวิทยา
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). คู่มือสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545 ก). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545 ข). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546 ก). แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 (ป. 1-3). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546 ข). ระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546 ค). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546 ง). การเรียนการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กมล ชุกกลิ่น. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน). อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2553). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง ครัวเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค.
- _____. (2551). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองทัพเรือ. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเคเอ็นเอสไตร์.
- กิตติมา ปริดีศิลป์. (2542). การบริหารและการนิเทศเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรราพีพัฒนา.
- คำชัย ทองหล่อ. (2540). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รวมสาส์น.

- เครือวัลย์ ชิม โสม. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ
กลุ่มร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนยางจังหวัด บุรีรัมย์.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จันทร์ตา ดันติพงศานุรักษ์. (2543 เมษายน). "การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ". วารสารวิชาการ.
3(12) : 36 – 55.
- จิตรรา สมพล. (2547). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- จิระ อกศิลป์. (2551). คู่มือเตรียมสอบบรรจุ เล่ม 1. ชัยนาท : น.ป.ท.
- ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน. (2547). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : บริษัท 21 เซ็นจูรี่จำกัด.
- ฉันทนา การสะอาด. (2547). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชาริตมหาวิทาลัยสาธิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(ภาษาไทย) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชนิดา นนทน์ภา. (2545). การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนแบบมุ่งกลุ่มตามและการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชนากานต์ ประเสริฐ. (2550). การพัฒนาชุดฝึกกิจกรรมการเขียนภาษาไทย โดยใช้โครงงาน เรื่อง
มาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชนาริพย์ พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิด: ทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2547 ก). "การประเมินผลสื่อผสม" ในเอกสารชุดวิชาสื่อการสอนระดับ
มัธยมศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2547 ข). "สื่อการสอนระดับประถมศึกษา" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน
ระดับประถมศึกษา. หน่วยที่ 8-15. หน้า 491-495. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ฐะปะนีย์ นาคกรรพ. (2545). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ.

- ณัฐกานต์ ชาติเพชร. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำयाกวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) นุริรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- คารุณี โพธิ์ไทร. (2552). การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย โดยใช้โครงงาน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นุริรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการจัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- ถวิล ชาราโรจน์. (2546). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : อักษรวิทย์พัฒนา.
- ทองพูน สิริมนตรี. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเมืองเสือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทัศนีย์ สุภเมธิ. (2542). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา. (2551). แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทศนา แคมณี. (2545). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : คำานสุทธาการพิมพ์.
- _____ (2548). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____ (2550). ทาตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชนิดา เรืองวิเศษ. (2550). การพัฒนาทักษะการสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวหมู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธีรพัฒน์ ฤทธิทอง. (2545). รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เพื่อฟ้าพรินตติ้ง.
- นภดล จันทร์เพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2547). แผนการจัดการเรียนรู้ที่เห็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บุกทอยท์.
- เบ็ญจวรรณ เสาวโค. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2545). กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประสานมิตร.
- ผ่องวาด พุดแก้ว. (2547). แบบฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545 กรกฎาคม). ดัชนีประสิทธิผล. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : 8. 30 - 36.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2545). ดัชนีประมวผล. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- พจนานถ วงษ์พานิช. (2547). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาไทยแบบแจกลูกอังก์แนวภาษาศาสตร์เพื่อการสอนซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- พรหมพร อัดตวัฒนากุล. (2547). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543) วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิน กงพุด. (2549). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ไพบูลย์ มุลดี. (2546). การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดกลุ่มสระการเรียนรู้อ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มลชา จันทร์ไข้. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2540). ชัมมวัจจนโหวหารไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เมธา พงศ์ศาสตร์. (2549). การสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เขวดี วิบูลย์ศรี. (2545). การวัดและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจิร ภู่อาระ. (2545). การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
- ราตรี เพ็ญพานิช. (2547). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย TL 316. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2541). เทคนิคการสร้างข้อสอบความถนัดทางการเรียนและความสามารถทั่วไป. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2542). เอกสารการสอนชุดกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). นนทบุรี กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา ไตรวัฒนธงชัย. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือตามวิธี STAD กับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วัฒนา ระงับทุกข์. (2542ก). แผนการจัดการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์กราฟฟิค.
- _____. (2542ข). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แอลทีเพลส.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545ก). นวัตกรรมทางการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ช้างทอง.
- _____. (2545ข). เอกสารประกอบการสอน วิชา 0506703 : พัฒนาการเรียนการสอน Teaching and Learning Development. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2545 ค). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2545 ง). สัมมนาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2549). หลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2550). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาวัลย์ สุภีรักษ์. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิไลวรรณ ธาณี. (2550). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี.
- วุฒิชัย ประสารสอย. (2543). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนวัตกรรมเพื่อการศึกษ. กรุงเทพฯ : วิเจ พรินติ้ง.

- วาโร เห่งสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศลใจ วิบูลกิจ. (2549). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์ดี.
- ศรายุทธ นาคด้อย. (2549). การพัฒนาการเรียนการสอน. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<http://education.chaiyaphum2.net/>
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา. นครราชสีมา :
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- สงบ ลักษณะ. (2540). "จากหลักสูตรสู่แผนการสอน," การวิจัยทางการศึกษา. 21(4) : 20 ;
 มีนาคม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม. :
 ประสานการพิมพ์.
- _____. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- _____. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ กาญจนารักษ์. (2545). เทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด. กรุงเทพมหานคร :
 สำนักพิมพ์ ชารอักษร.
- สังคม ภูมิพันธ์. (2545). เอกสารประกอบคำบรรยายวิชา ET 535 การออกแบบและการผลิต
 เพื่อการสื่อสาร. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุจินดา พัทธภิญโญ. (2548). ชุดการสอนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาระบบสมการ
 เริงเส้นสองตัวแปรสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตร
 การศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการเรียนรู้บูรณาการ. ชัยนาท : โมเดิร์นไฮม.
- สุนันท์ สังข์อ่อง. (2549). สมรรถภาพครูวิทยาศาสตร์ที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตาม
 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : ธนรัชการพิมพ์.
- สุพล วงสินธ์. (2543). "การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ," วารสารวิชาการ. 3(4) : 9 – 13 ; เมษายน.
- สุมณฑา พรหมบุญ. (2540). การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ในทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม:
 ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. โครงการพัฒนาคุณภาพการ
 เรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ :
 ไอเคียร์สแควร์.

ศุวิทย์ มูลคำ และศุภนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการ ผู้การเลื่อน
วิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : อี เค บุคส์.

ศุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ :
เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาคพิมพ์.

_____. (2547). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ : เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่
4. กรุงเทพฯ : ภาคพิมพ์.

_____. (2549). การเขียนแผนจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ศุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). กอญทงการตอมคิดวิศระห์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
ภาคพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ :
วัฒนาพานิช.

_____. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลัก BBL ชุดสำหรับ
ประถมศึกษาตอนปลายวัย 9-12 ปี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทยจำกัด.

ลำลี รักสุทธิ. (2544). ทางก้าวสู่ครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

เสถียร เคิมศรีภูมิ. (2550). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้โครงการภาษาไทยด้วยโคลงสี่สุภาพชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อกนิษฐ์ กรไกร. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ภาพยยานี 11 ด้วยแบบฝึกทักษะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op และแบบเดี่ยว.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

อัมพวรรณ โทโตลี. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและ
การสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- อารีรัตน์ เกิดสาย. (2556). การพัฒนาหนังสือและการอ่าน เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำตาม
มาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- Abu Scileek, A. F. (2007). "Cooperative vs. Individual Learning of Oral Skills in a
CALL Environment," *Computer Assisted Language*. 20(5) : 493-514 ; December.
- Ballantine, J. and Larres, P. M. (2007). "Cooperative Learning : A Pedagogy to
Improve Student's" Generic Skill." *Education & Training*. 49(2) : 126-137.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York : Harper &
Row Inc.
- Pachoen, K. (1989). *Job Satisfaction of Thai and U.S. Educational Technologists in
Higher Education*. Missouri : University of Missouri Columbia.
- Scott, P. (1970). *The Process of Conceptual Change in Science*. New York : Cornell
University.
- Suyanto, W. (1999). "The Effects of Student Teams - Achievement Divisions on
Mathematics Achievement in Yogyakarta Rural Primary Schools." *Dissertation
Abstracts International*. 59(10) : 3766 – A ; April.
- Summers, J. (2003). "Social Goals, Achievement Goals, and the Pathways of Peer Influence
in 6th Grade," *Dissertation Abstracts International*. 64(4) : 1177 - A ; October
- Tarim, K. & Akdeniz, F. (2008). "The Effects of Cooperative Learning on Turkish
Elementary Students Mathematics Achievement and Attitude towards Mathematics
Using TAI and STAD Methods." *Education Students in Mathematics*. 67(1) : 77-
91 ; January.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบฝึกทักษะการอ่านเขียนสระเปลี่ยนรูปและจตุรูป

โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๑ สระอะ

นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านคู(คุรุศิษย์วิทยาคาร)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลครูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบบ่อย คือ สระเปลี่ยนรูปและลครูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๑ สระอะ จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๒
ตัวชี้วัด.....	๓
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๓
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๔
ใบความรู้ เรื่อง สระอะ.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระอะ.....	๖
แบบฝึกที่ ๒ สะกดคำทำไม่ยาก.....	๗
แบบฝึกที่ ๓ คิดนำมาเขียน.....	๘
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ – ๓.....	๑๕

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ

๑. นักเรียนอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
๒. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
๓. ศึกษาใบความรู้ เรื่อง สระอะ จากแบบฝึกทักษะ
๔. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๓ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยแบบฝึกทักษะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑ สะกดคำจำสระอะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๒ สะกดคำทำไมยาก
 - แบบฝึกทักษะที่ ๓ คิดคำนำมาเขียน
๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. นักเรียนต้องชื่อสัตว์ต่อตนเอง ต้องไม่เปิดดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระอะ เป็นสระเดี่ยวเสียงสั้น มี ๑ รูป เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น จะ ตะ ปะ เมื่อมีตัวสะกด - ะ (วิสรรชนีย์) จะเปลี่ยนรูปเป็น - (ไม้หันอากาศ) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น เช่น ฉัน รัก วัน

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ ภาษาทุกภาษาการอ่านแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะ ให้ถูกต้อง แม่นยำตามหลักเกณฑ์ทางภาษา จะส่งผลให้นักเรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

จุดประสงค์

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วย สระ -ะ ที่มีตัวสะกด
ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
ที่ถูกต้องที่สุด

๑. คำในข้อใดเป็นสระเสียงสั้น

ก. สระเออ

ข. สระอะ

ค. สระอัว

๒. + ะ อ่านว่าอย่างไร

ก. กะ

ข. ขะ

ค. ปะ

๓. คำในข้อใดอ่านสะกดคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

ก. รัก อ่านว่า รอ - ะ - กอ - รัก

ข. วัน อ่านว่า วอ - อัน - วัน

ค. นัน อ่านว่า นอ - อะ - นอ - นัน

๔. คำในข้อใดที่ประสมสระอะแล้วหมายถึงตัวเรา

ก. ถัน

ข. มัน

ค. ชัน

๕. “บุญบังไฟ” คำใดประสมสระอะ

ก. บุญ

ข. บัง

ค. ไฟ

ใบความรู้

สระอะ

๑. สระอะ เป็นสระเดี่ยวเสียงสั้น มี ๑ รูป
๒. เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น กะ จะ ปะ
๓. สระอะ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปการเปลี่ยนรูปของสระอะ คือ “ะ” (วิสรรชนีย์) จะเปลี่ยนรูปเป็น “ ะ ” (ไม้หันอากาศ) เช่น ฉั้น รัก วัน
๔. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอะ
 - กะ อ่านว่า กอ – อะ – กะ
 - จะ อ่านว่า จอ – อะ – จะ
๕. การอ่านแจกถูกและสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะมีตัวสะกด
 - ฉั้น อ่านว่า ขอ – อะ – นอ – ฉั้น
 - มัด อ่านว่า มอ – อะ – คอ – มัด

แบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระอะ

ประสมคำจากภาพให้เป็นคำเขียนลงในช่องว่างแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

เอะ

= ชัด

๑. เอะ =

๒. เอะ =

๓. เอะ =

๔. เอะ =

๕. เอะ =

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๒ สะกดคำทำไม่ยาก

นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้แล้วแยกส่วนประกอบของคำให้ถูกต้อง

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
ชัย	ช	ะ	ย
ขับ
รัก
ฉัน
ทัก
รับ
มัด
ขับ
วัน
หัก
วัย

ชื่อ..... ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ คิดคำนำมาเขียน

นำคำที่กำหนดให้เติมตัวสะกดให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง

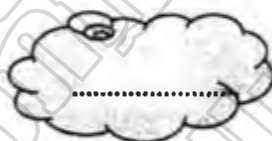
=

๑.

=

๒.

=

๓.

=

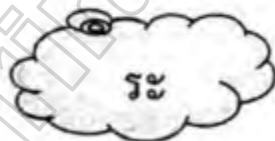
๔.

=

๕.

=

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำในข้อใดเป็นสระเสียงสั้น

ก. สระอะ

ข. สระเออ

ค. สระอัว

๒. + ะ อ่านว่าอย่างไร

ก. กะ

ข. ปะ

ค. ขะ

๓. คำในข้อใดที่ประสมสระอะแล้วหมายถึงตัวเรา

ก. ฉัน

ข. มัน

ค. ข้า

๔. “บุญบังไฟ” คำใดประสมสระอะ

- ก. บุญ
- ข. บัง
- ค. ไฟ

๕. คำในข้อใดอ่านสะกดคำและแจกถูกได้ถูกต้อง

- ก. วัน อ่านว่า วอ - อัน - วัน
- ข. รัก อ่านว่า รอ - - - กอ - รัก
- ค. นัน อ่านว่า นอ - อะ - นอ - นัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เรื่อง สระอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เรื่อง สระอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

เฉลยแบบทดสอบ

ก่อนเรียน
๑. ๗ ๒. ๗ ๓. ๗ ๔. ๗ ๕. ๗

มหาวิทยาลัย
Buriram Rajabhat

เฉลยแบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระอะ

ประสมคำจากภาพให้เป็นคำเขียนลงในช่องว่างแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

เอะ

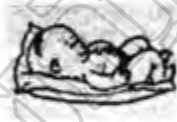
=

ขัด

๑.

เอะ

=

กัด

๒.

เอะ

=

ขยับ

๓.

เอะ

=

ขัง

๔.

เอะ

=

มัน

๕.

เอะ

=

คัก

เฉลยแบบฝึกที่ ๒ สะกดคำทำไม่ยาก

นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้แล้วแยกส่วนประกอบของคำให้ถูกต้อง

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด
ชัย	ช	ะ	ย
ขับ	บ	ะ	บ
รัก	ร	ะ	ก
ฉันทัน	ฉ	ะ	น
ทัก	ท	ะ	ก
รับ	ร	ะ	บ
มัด	ม	ะ	ด
ขับ	บ	ะ	บ
วัน	ว	ะ	น
หัก	ห	ะ	ก
วัย	ว	ะ	ย

เฉลยแบบฝึกที่ ๓ คิดคำนำมาเขียน

นำคำที่กำหนดให้เติมตัวสะกดให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง กะ = กัด กั๊บ

๑. ขะ = ขั่น ขัง

๒. กะ = กั่น กั๊บ

๓. ยะ = ยับ ยั้ง

๔. มะ = มัด มั่น

๕. ระ = รัก รับ

* คำตอบ ขึ้นอยู่กับคุณลยพินิจของคุณ

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๒ สระอะ

นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านคู(คุรุศิษย์วิทยาคาร)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีลักษณะในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลดรูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบบ่อย คือ สระเปลี่ยนรูปและลดรูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๒ สระอะ จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๒
ตัวชี้วัด.....	๓
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๓
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๔
ใบความรู้ เรื่อง สระอะ.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ โยงเส้นเป็นความหมาย.....	๖
แบบฝึกที่ ๒ เติมคำนำประ โยค.....	๗
แบบฝึกที่ ๓ เลือกคำนำมาแต่ง.....	๘
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ – ๓.....	๑๕

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ

๑. นักเรียนอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
๒. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
๓. ศึกษาใบความรู้ เรื่อง สระอะ จากแบบฝึกทักษะ
๔. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๓ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยแบบฝึกทักษะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑ โยงเส้นเป็นความหมาย
 - แบบฝึกทักษะที่ ๒ เติมคำนำประโยค
 - แบบฝึกทักษะที่ ๓ เลือกคำนำมาแต่ง
๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อเปรียบเทียบคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. นักเรียนต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต้องไม่เปิดดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระอะ เป็นสระเดี่ยวเสียงสั้น มี ๑ รูป เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น จะ ตะ ปะ เมื่อมีตัวสะกด - อะ (วิสรรชนีย์) จะเปลี่ยนรูปเป็น ั (ไม้หันอากาศ) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น เช่น ฉัน รัก วัน

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ ภาษาทุกภาษาการอ่านแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะ ให้ถูกต้อง แม่นยำตามหลักเกณฑ์ทางภาษา จะส่งผลให้นักเรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

ตัวอย่าง

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระ - ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้
ไปเติมลงในช่องว่างของประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ - ะ มี
ตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประโยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระ - ะ มี
ตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
ที่ถูกต้องที่สุด

๑. คำว่า “หลับ” ตรงกับความหมายในข้อใด

ก. คนทำอาหาร

ข. ไหลมาเทมา

ค. อาการหยุดพักของร่างกายชั่วคราว

๒. คำว่า “จิ้งหะ” ตรงกับความหมายในข้อใด

ก. ระยะเวลาที่สม่ำเสมอ

ข. หัวขั้ว

ค. ตกใจ

๓. ห้ามขีดเขียนบนฝา..... คำใด

เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. บ้าน

ข. ผนัง

ค. ประตู

๔. เป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง
คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. กลับ
- ข. กรับ
- ค. กระทบ

๕. ข้อใดเป็นประโยค

- ก. หนังสือสีแดง
- ข. น่องนาคสวย
- ค. น่องนาคตีกรับ

ใบความรู้ สระอะ

๑. สระอะ เป็นสระเดี่ยวเสียงสั้น มี ๑ รูป
๒. เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น กะ จะ ปะ
๓. สระอะ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปการเปลี่ยนรูป
ของสระอะ คือ “ะ” (วิสรรชนีย์) จะเปลี่ยนรูปเป็น “ ะ ”
(ไม้หันอากาศ) เช่น ฉัน รัก วัน
๔. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอะ
กะ อ่านว่า กอ – อะ – กะ
จะ อ่านว่า จอ – อะ – จะ
๕. การอ่านแจกถูกและสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะมีตัวสะกด
ฉัน อ่านว่า ขอ – อะ – นอ – ฉัน
มัด อ่านว่า มอ – อะ – คอ – มัด

แบบฝึกที่ ๑ โยงเส้นเป็นความหมาย

โยงเส้นจับคู่คำกับความหมายให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

๑.

๒.

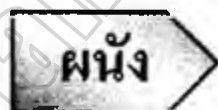
๓.

๔.

๕.

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๒ เต็มคำนำประโยค

เขียนคำที่ประสมสระอะ แทนภาพในประโยคต่อไปนี้

ตัวอย่าง แม่ซื้อ

แม่ซื้อ มังคุด

๑. พ่อปลูก ไว้หลังบ้าน

๒. น้องชอบอ่าน

๓. ผมเห็น ตอนกลางคืน

๔. พี่ชอบเลี้ยง

๕. หนู ก่อนนอนทุกวัน

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ เลือกคำนำมาแต่ง

เลือกชื่อผักหรือผลไม้ที่ประสมด้วย สระอะ แล้วนำมาแต่งประโยค

ตัวอย่าง ผักกาด

แม่ผัดผักกาดใส่หมู

-
๑.
-
๒.
-
๓.
-
๔.
-
๕.
-

แต่งประโยคไม่ยากเลย

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบห้องเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก , ข , ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำว่า “จังหวัด” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. ระยะเวลาที่สม่ำเสมอ
- ข. หัวข้าว
- ค. ตกใจ

๒. คำว่า “หลับ” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. คนทำอาหาร
- ข. ไหลมาเทมา
- ค. อาการหยุดพักของร่างกายชั่วคราว

๓. เป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง

คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. กลับ
- ข. กรีบ
- ค. กระจับ

๔. ห้ามขีดเขียนบนฝา..... กำใด
เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. ผนัง
- ข. บ้ำน
- ค. ประตุ

๕. ข้อใดเป็นประโยค

- ก. หนังสือสีแดง
- ข. น่องนิกสวย
- ค. น่องนัคติกรับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เรื่อง สระอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เรื่อง สระอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

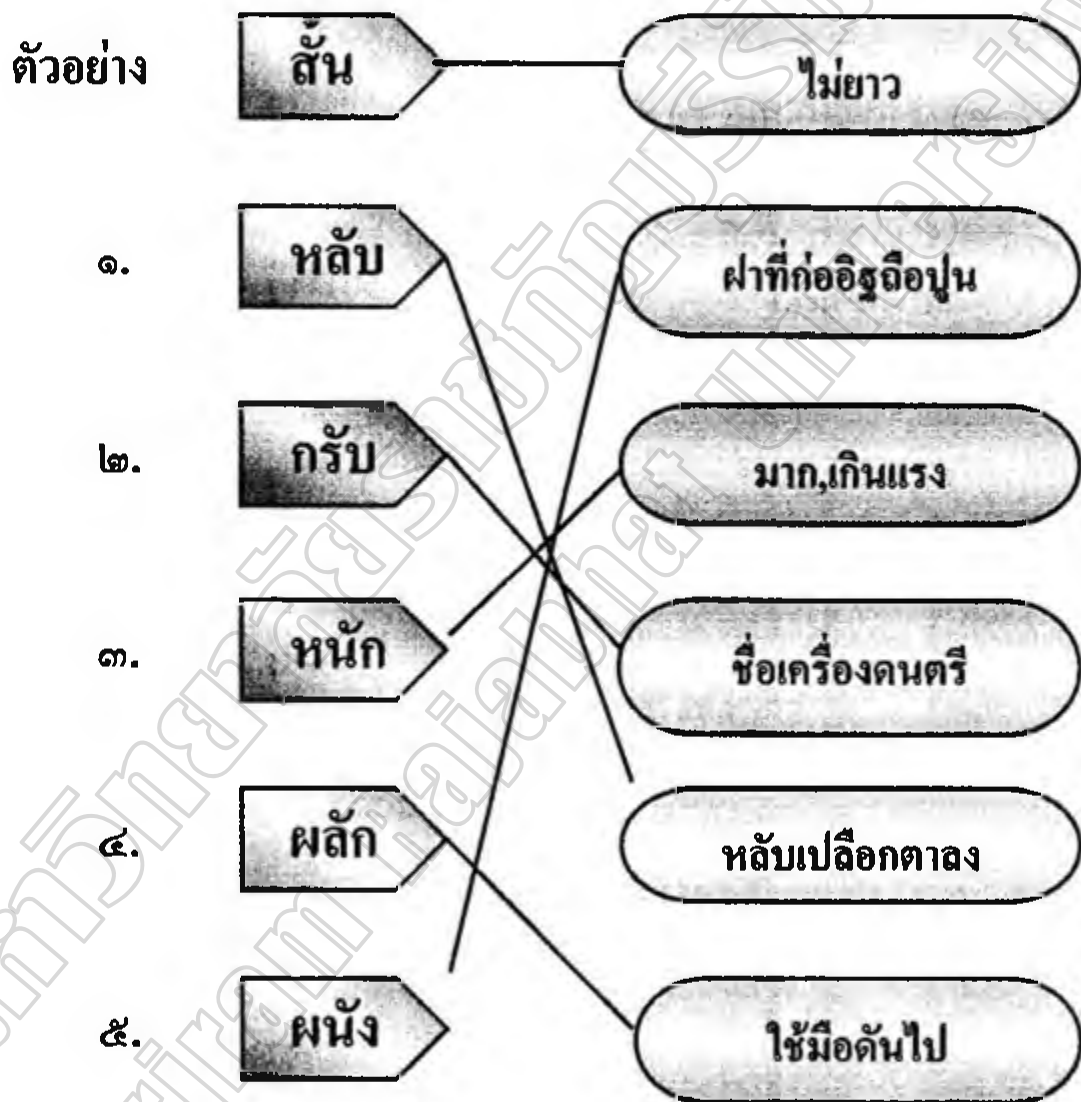
เมตตามหานิยม

กอธิษฐาน
๑. ก. ๒. ก. ๓. ก. ๔. ก. ๕. ก.

มหาวิทยาลัย
Buriram Rajabhat

เฉลยแบบฝึกที่ ๑ โยงเส้นเป็นความหมาย

โยงเส้นจับคู่คำกับความหมายให้ถูกต้อง

เฉลยแบบฝึกที่ ๒ เต็มค่านำประโยค

เขียนคำที่ประสมสระอะ แทนภาพในประโยคต่อไปนี้

ตัวอย่าง

แม่ซื้อ

แม่ซื้อมังคุด

๑. พ่อปลูก ไร่หลังบ้าน

พ่อปลูกฟักทอง ไร่หลังบ้าน

๒. น้องชอบอ่าน

น้องชอบอ่านหนังสือ

๓. ผมเห็น ตอนกลางคืน

ผมเห็นดวงจันทร์ตอนกลางคืน

๔. พี่ชอบเลี้ยง

พี่ชอบเลี้ยงสุนัข

๕. หนู ก่อนนอนทุกวัน

หนูแปรงฟันก่อนนอนทุกวัน

เฉลยแบบฝึกที่ ๓ เลือกคำนำมาแต่ง

เลือกชื่อผักหรือผลไม้ที่ประสมด้วย สระอะ แล้วนำมาแต่งประโยค

ตัวอย่าง ผักกาด

แม่ผักผักกาดใส่หมู

-
๑.
-
๒.
-
๓.
-
๔.
-
๕.
-

(คำตอบขึ้นอยู่กับคุณฝนิงใจของคุณ)

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๓ สระเอะ

นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านถู่(คุรุศิษย์วิทยาคาร)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลครรูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบบ่อย คือ สระเปลี่ยนรูปและลครรูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๓ สระเอะ จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภธิดา วิรุฬห์พัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๒
ตัวชี้วัด.....	๓
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๓
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๔
ใบความรู้ เรื่อง สระเอะ.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ สะกดจากคำจำสระเอะ.....	๗
แบบฝึกที่ ๒ แจกลูกอ่านคำ.....	๘
แบบฝึกที่ ๓ คูภาพทราบคำ.....	๙
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ – ๓.....	๑๕

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ

๑. ครูควรนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจาก
 ๑. คำขวัญใบตมบุรี เรื่อง สระเอะ จากแบบฝึกทักษะ
 ๒. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะที่ ๑-๓ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยแบบฝึกทักษะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑ สะกดคำจำสระเอะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๒ แจกลูกอ่านคำ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๓ ควบพยรรอนคำ
๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์
 - คะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. นักเรียนต้องชื่อสัปดาห์ตนเอง ที่จดบันทึกชื่อแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ.

สาระสำคัญ

สระเอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “เ” (ไม้หน้า) และ “ะ” (วิสรรชนีย์) เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เกะ เตะ ละ เมื่อมีตัวสะกดรูปจะเปลี่ยนรูป โดย “ะ” (วิสรรชนีย์) เปลี่ยนรูปเป็น “ั” (ไม้ไต่คู้) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และเขียนตัวสะกดไว้ตามหลังพยัญชนะต้น เช่น เก็บ เด็ก เข้ม

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษา ทุกภาษาการอ่านแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะ ให้ถูกต้องแม่นยำ ตามหลักเกณฑ์ทางภาษาจะส่งผลให้นักเรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกดได้
ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด
ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกดได้
ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก , ข , ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำในข้อใดออกเสียงสระอะทุกพยางค์

ก. เกะกะ

ข. เละทะ

ค. เปะปะ

๒. คำในข้อใดประสมสระอะ

ก. ลูกน้ำเค็ม

ข. ลูกผู้ชาย

ค. ลูกรักพ่อ

๓. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสระอะ

ก. เป็นสระเสียงสั้น

ข. เป็นสระเปลี่ยนรูป

ค. เป็นสระลดรูป

๔. จากภาพในข้อใดไม่ได้ประสมสระอะ

๕. ข้อใดอ่านสะกดคำและแจกถูกถูกต้อง

ก. เข้ม อ่านว่า ขอ - เอ - มอ - เข้ม

ข. เข้ม อ่านว่า ขอ - เอ็ม - เข้ม

ค. เข้ม อ่านว่า ขอ - เอะ - เอะ - เอะ - มอ - เข้ม

ใบความรู้

สระเอะ

๑. สระเอะ เป็นสระเสียงสั้นมี ๒ รูป คือ เ (ไม้หน้า) และ ะ (วิสรรชนีย์)
๒. เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เกะ เตะ ละ
๓. สระเอะ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป “ะ” (วิสรรชนีย์) เปลี่ยนรูปเป็น “ะ” (ไม้ไต่คู้) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และเขียนตัวสะกดไว้ตามหลังพยัญชนะต้น เช่น เก็บ เค็ม
๔. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอะ

กะ	อ่านว่า	กอ – เอะ – เกะ
ละ	อ่านว่า	ลอ – เอะ – ละ
เตะ	อ่านว่า	ตอ – เอะ – เตะ
๕. การอ่านแจกลูกและสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะมีตัวสะกด

เก็บ	อ่านว่า	กอ – เอะ – เกะ – เกะ – บอ – เก็บ
เค็ม	อ่านว่า	คอ – เอะ – เคะ – เคะ – มอ – เค็ม
เด็ก	อ่านว่า	คอ – เอะ – เคะ – เคะ – กอ – เด็ก

แบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระเอะ

ประสมคำจากภาพแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

๑.		-		=
๒.		-		=
๓.		-		=
๔.		-		=
๕.		-		=

สระเอะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปโดย
 ะ (วิสรรชนีย์) จะเปลี่ยนรูป
 เป็น “ (ไม้ไต่คู้)

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๒ แจกถูกอ่านคำ

เขียนแจกถูกคำและอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง

คำ	แจกถูก				คำอ่าน
	พยัญชนะ ต้น	สระ	ตัว สะกด	คำ	
เช็ด	ช	เ - ะ	ด	เช็ด	ชอ-เอะ-ชะ-เซะ-คอ-เช็ด
เล็บ					
เบ็ด					
เหล็ก					
เห็บ					
เต็ม					
เป็น					
เค็ม					
เล็ง					
เอ็ด					
เข็ม					
เห็ด					

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ รูปภาพทราบคำ

ดูรูปภาพแล้วเขียนคำที่ประสมสระอะลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง ฟุตบอล = เตะฟุตบอล

๓

๑. เลข..... ๒.....หมุด

 ๓.ผ้า ๔.

๖. เกือบ.....

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก , ข , ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำในข้อใดออกเสียงสระเอะทุกพยางค์

ก. เกะกะ

ข. เปะปะ

ค. เละเทะ

๒. ข้อใดอ่านสะกดคำและแจกลูกถูกต้อง

ก. เข็ม อ่านว่า ขอ - เอะ - เอะ - เอะ - มอ - เข็ม

ข. เข็ม อ่านว่า ขอ - เอ็ม - เข็ม

ค. เข็ม อ่านว่า ขอ - เอะ - มอ - เข็ม

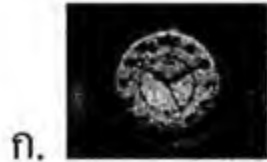
๓. คำในข้อใดประสมสระเอะ

ก. ลูกน้ำเค็ม

ข. ลูกผู้ชาย

ค. ลูกรักพ่อ

๔. จากภาพในข้อใดไม่ได้ประสมสระอะ

๕. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสระอะ

ก. เป็นสระเสียงสั้น

ข. เป็นสระลดรูป

ค. เป็นสระเปลี่ยนรูป

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๓ สระอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๓ สระอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

เฉลยแบบทดสอบ

ก่อนเรียน
๑. ก ๒. ก ๓. ก ๔. ก ๕. ก

หลังเรียน
๑. ก ๒. ก ๓. ก ๔. ก ๕. ก

มหาวิทยาลัย
Buriram Rajabhat

เฉลยแบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระเอะ

ประสมคำจากภาพแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

เฉลยแบบฝึกที่ ๒ แจกดูอ่านคำ

เขียนแจกดูคำและอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง

คำ	แจกดู				คำอ่าน
	พยัญชนะ ต้น	สระ	ตัว สะกด	คำ	
เช็ด	ช	เ - ะ	ด	เช็ด	ชอ-เอะ-ชะ-ชะ-ดอ-เช็ด
เล็บ	ล	เ - ะ	บ	เล็บ	ลอ-เอะ-ละ-ละ-บอ-เล็บ
เปิด	บ	เ - ะ	ด	เปิด	บอ-เอะ-เบะ-เบะ-ดอ-เปิด
เล็ก	ล	เ - ะ	ก	เล็ก	ลอ-เอะ-ละ-ละ-กอ-เล็ก
เห็น	ห	เ - ะ	บ	เห็น	หอ-เอะ-เหะ-เหะ-บอ-เห็น
เต็ม	ต	เ - ะ	ม	เต็ม	ตอ-เอะ-เตะ-เตะ-มอ-เต็ม
เป็น	ป	เ - ะ	น	เป็น	ปอ-เอะ-เปะ-เปะ-นอ-เป็น
เค็ม	ค	เ - ะ	ม	เค็ม	คอ-เอะ-เคะ-เคะ-มอ-เค็ม
เล็ง	ล	เ - ะ	ง	เล็ง	ลอ-เอะ-ละ-ละ-งอ-เล็ง
เอ็ด	อ	เ - ะ	ด	เอ็ด	ออ-เอะ-เอะ-เอะ-ดอ-เอ็ด
เข็ม	ข	เ - ะ	ม	เข็ม	ขอ-เอะ-เขะ-เขะ-มอ-เข็ม
เห็ด	ห	เ - ะ	ด	เห็ด	หอ-เอะ-เหะ-เหะ-ดอ-เห็ด

เฉลยแบบฝึกที่ ๓ รูปภาพทราบคำ

ดูรูปภาพแล้วเขียนคำที่ประสมสระอะลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

ฟุตบอล = เตะฟุตบอล

๓

๑. เลขเจ็ด

๒. เข้มหมุด

๓. เย็บผ้า

๔. เป็ด

๕. เก็บเห็ด

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๔ สระเอะ

นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านฉาง(คุรุศิษย์วิทยาคาร)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างกันไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลดรูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบบ่อย คือ สระเปลี่ยนรูปและลดรูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๔ สระเอะ จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภชิตา วิรุฬพัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๒
ตัวชี้วัด.....	๓
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๓
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๔
ใบความรู้ เรื่อง สระอะ.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ อ่านเรื่องเขียนคำ.....	๖
แบบฝึกที่ ๒ อ่านคำนำมาเติม.....	๗
แบบฝึกที่ ๓ อ่านคำนำมาแต่ง.....	๗
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ - ๓.....	๑๕

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ

1. ครูควรเตรียมการการเรียนรู้ให้เข้าใจ
 2. นักเรียนต้องอ่านก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
 3. ครูควรนำเรื่อง "สระเอะ" จากแบบฝึกทักษะ
 4. ครูควรนำแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๓ นักเรียนสามารถ
 5. ครูควรเฉลยแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะที่ ๑ อ่านเรื่องเขียนคำ

แบบฝึกทักษะที่ ๒ อ่านคำนำมาเติม

แบบฝึกทักษะที่ ๓ อ่านคำนำมาแต่ง

๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อเปรียบเทียบคะแนน
 ก่อนเรียนและหลังเรียน

๖. นักเรียนต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต้องไม่เปิดดูเฉลย
 แบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “ะ” (ไม้หน้า) และ “ั” (วิสรรชนีย์) เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เกะ เตะ ละ เมื่อมีตัวสะกดรูปจะเปลี่ยนรูป โดย “ะ” (วิสรรชนีย์) เปลี่ยนรูปเป็น “ั” (ไม้ไต่คู้) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และเขียนตัวสะกดไว้ตามหลังพยัญชนะต้น เช่น เก็บ เด็ก เก็บ

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษา ทุกภาษาการอ่านแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วยสระอะ ให้ถูกต้องแม่นยำ ตามหลักเกณฑ์ทางภาษาจะส่งผลให้นักเรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

ประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ไป
เติมลงในช่องว่างของประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ มี
ตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประโยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ มีตัวสะกด
ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
 ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำว่า “เก็บ” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. เปลี่ยนกลาด
- ข. ไหลมาเทมา
- ค. รวมไว้ รักษาไว้

๒. คำว่า “เข็น” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. ไล่ไป, ดันไป
- ข. กลับไป กลับมา
- ค. ตกลงบนพื้น

๓. พริกมีรส..... คำใด

เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. หืด
- ข. เค็ม
- ค. เผ็ด

๔. เป็นเหล็กแหลมใช้กััดและเย็บสิ่งของ
คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. เล็บ

ข. เข็ม

ค. เจ็ด

๕. ข้อใดเป็นประโยค

ก. แม่เย็บผ้า

ข. หมายเลขเจ็ด

ค. ตัวเล็กๆ

ใบความรู้

สระเอะ

๑. สระเอะ เป็นสระเสียงสั้นมี ๒ รูป คือ เ (ไม้หน้า) และ ะ (วิสรรชนีย์)
๒. เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เกะ เตะ ละ
๓. สระเอะ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป “ะ” (วิสรรชนีย์) เปลี่ยนรูปเป็น “็” (ไม้ไต่กฐ์) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และเขียนตัวสะกดไว้ตามหลังพยัญชนะต้น เช่น เก็บ เค็ม
๔. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอะ

กะ	อ่านว่า	กอ – เอะ – เกะ
ละ	อ่านว่า	ลอ – เอะ – ละ
เตะ	อ่านว่า	ตอ – เอะ – เตะ
๕. การอ่านแจกลูกและสะกดคำที่ประสมด้วยสระเอะมีตัวสะกด

เก็บ	อ่านว่า	กอ – เอะ – เกะ – เกะ – บอ – เก็บ
เค็ม	อ่านว่า	กอ – เอะ – เคะ – เคะ – มอ – เค็ม
เค็ก	อ่านว่า	คอ – เอะ – เคะ – เคะ – กอ – เค็ก

แบบฝึกที่ ๑ อ่านเรื่องเขียนคำ

อ่านเรื่องและขีดเส้นใต้คำที่ประสมสระอะ แล้วนำมาเขียน
ลูกน้ำเต็ม

เช้าวันนี้อากาศแจ่มใส กอระเด็กรายชาววมอร์แกน
ออกมาเดินเก็บเปลือกหอยบนชายหาด กับมะแอเด็กวัยเดียวกันที่มีรูปร่าง
ผอมเล็ก เพื่อเอาไปขายให้พ่อค้าชาวเมืองที่ออกมาจับซื้อ ตกบ่ายกอระ
ลงเรือไปช่วยพ่อจับปลาหมึก ซึ่งเป็นงานประจำของลูกน้ำเต็มอย่างพ่อ

เมื่อวันเช่นไหว้บรรพบุรุษ
และสิ่งที่มีมอร์แกนนับถือมาถึง
ทุกครอบครัวต้องเตรียมสิ่งของ
หลายอย่าง มีหมู เห็ด เป็ด ไก่
ขนมรสหวานหลายชนิดเพื่อทำพิธี
พร้อมกันที่ริมทะเลด้วยความภาคภูมิใจ

-
๑. ๒. ๓. ๔.
-
๕. ๖. ๗. ๘.
-
๙. ๑๐.

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๒ อ่านคำนำมาเติม

เลือกคำในวงเล็บให้เติมลงในประโยคให้ถูกต้องแล้วอ่าน

(เจ็ด เปิด เฝ็ด เข็น เก็บ เข้ม)

ตัวอย่าง ผมเขียนเลขเจ็ด

๑. แม่ปลูกต้นดอก.....

๒. พ่อเลี้ยง หัวตัว

๓. พี่ชอบกินผัก.....ปลาจุก

๔. พ่อซื้อรถ.....ให้น้อง

๕.ตั้งหน้าตั้งตา.....

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ อ่านคำนำมาแต่ง

แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง ตู๋เย็น = คุณแม่ซื้อตู๋เย็น

๑. เก็บผัก =

๒. รถเข็น =

๓. เย็บผ้า =

๔. สิบเอ็ด =

๕. เล็บมือ =

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก , ข , ค
 ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำว่า “เก็บ” ตรงกับความหมายในข้อใด

ก. รวมไว้ รักษาไว้

ข. ไหลมาเทมา

ค. เปลี่ยนกลาด

๒. คำว่า “เข็น” ตรงกับความหมายในข้อใด

ก. กลับไป กลับมา

ข. ไส้ไป, ดันไป

ค. ตกลงบนพื้น

๓. พริกมีรส..... คำใด

เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. เห็น

ข. เผ็ด

ค. เค็ม

๔. เป็นเหล็กแหลมใช้กััดและเย็บสิ่งของ
คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. เข็ม

ข. เล็บ

ค. เจ็ค

๕. ข้อใดเป็นประโยค

ก. ตัวเล็กๆ

ข. หมายเลขเจ็ด

ค. แม่เย็บผ้า

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน

คะแนนเต็ม

๕

เล่มที่ ๓ สระอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน

คะแนนเต็ม

๕

เล่มที่ ๓ สระอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

ผลยแบบทดสอบ

ก่อนเรียน
๑. ก ๒. ก ๓. ก ๔. ก ๕. ก

หลังเรียน
๑. ก ๒. ก ๓. ก ๔. ก ๕. ก

มหาวิทยาลัย
Buriram Rajabhat

เฉลยแบบฝึกที่ ๑ อ่านเรื่องเขียนคำ

อ่านเรื่องและขีดเส้นใต้คำที่ประสมสระอะ แล้วนำมาเขียน

ลูกน้ำเค็ม

เช้าวันนี้อากาศแจ่มใส กอระเด็กรายชาวมอญแกมออกมาเดินเก็บเปลือกหอยบนชายหาด กับมะแอเด็กวัยเดียวกันที่มีรูปร่างผอมเล็ก เพื่อเอาไปขายให้พ่อค้าชาวเมืองที่ออกมารับซื้อ ตกบ่ายกอระลงเรือไปช่วยพ่อจับปลาหมึก ซึ่งเป็นงานประจำของลูกน้ำเค็มอย่างพ่อ

เมื่อวันเช่นไหว้บรรพบุรุษ

และสิ่งที่มีมอญนับถือมาถึง

ทุกครอบครัวต้องเตรียมสิ่งของหลายอย่าง มีหมู เห็ด เป็ด ไก่ ขนมรสหวานหลายชนิด เพื่อทำพิธีพร้อมกันที่ริมทะเลด้วยความภาคภูมิใจ

๑. ลูกน้ำเค็ม	๒. กอระ	๓. เด็กชาย	๔. เก็บ
๕. เด็ก	๖. เล็ก	๗. กอระ	๘. ลูกน้ำเค็ม
๙. เห็ด	๑๐. เป็ด		

เฉลยแบบฝึกที่ ๒ อ่านคำนำมาเติม

เลือกคำในวงเล็บให้เติมลงในประโยคให้ถูกต้องแล้วอ่าน

(เจ็ด เปิด เผ็ด เข็น เก็บ เข้ม)

ตัวอย่าง ผมเขียนเลขเจ็ด

๑. แม่ปลูกต้นดอกเข็ม

๒. พ่อเลี้ยง เปิด หัวตัว

๓. พี่ชอบกินผักเผ็ดปลาจุก

๔. พ่อเข็นรถเข็นไม้เท้า

๕. ผม ไปเก็บเปลือกหอยที่ชายหาด

เฉลยแบบฝึกที่ ๓ อ่านคำนำมาแต่ง

แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง ตู๋เย็น = คุณแม่ซื้อตู๋เย็น

๑. เก็บผัก = แม่เก็บผักไปขายที่ตลาด

๒. รถเข็น = พ่อซื้อรถเข็นสีแดง

๓. เข็บผ้า = แม่นั่งเข็บผ้าอยู่หน้าบ้าน

๔. สิบเอ็ด = ผมเขียนเลขสิบเอ็ด

๕. เล็บมือ = พี่ทาเล็บมือสีแดง

* คำตอบ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๕ สระอัว

นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านกุ(คุรุศิษย์วิทยาคาร)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีลักษณะในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลครูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบบ่อย คือ สระเปลี่ยนรูปและลครูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๕ สระอัว จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๒
ตัวชี้วัด.....	๓
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๓
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๔
ใบความรู้ เรื่อง สระอ้ว.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระอ้ว.....	๗
แบบฝึกที่ ๒ อ่านคำนำมาระบายสี.....	๗
แบบฝึกที่ ๓ รูปภาพทราบคำ.....	๘
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ - ๓.....	๑๕

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกหัด

๑. นักเรียนอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
๒. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
๓. ศึกษาใบความรู้ เรื่อง สระอัว จากแบบฝึกทักษะ
๔. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๓ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยแบบฝึกทักษะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑ สะกดคำจำสระอัว
 - แบบฝึกทักษะที่ ๒ อ่านคำนำมาระบายสี
 - แบบฝึกทักษะที่ ๓ ดูภาพทราบคำ
๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. นักเรียนต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต้องไม่เปิดดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระอัว เป็นสระเสียงยาว มี ๒ รูป คือ “ัว” (ไม้หันอากาศ) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และ “ว” (ตัวอ) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น ลัว ลัว บัว เมื่อมีตัวสะกด “ัว” ไม้หันอากาศจะลดรูปหายไป เหลือแต่ตัว “ว” เช่น ลวย สวม บวก

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ ภาษาทุกภาษาการอ่านแจกลูกสะกดยคำที่ประสมด้วยสระอัว ให้ถูกต้อง แม่นยำตามหลักเกณฑ์ทางภาษาจะส่งผลให้นักเรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกดได้
ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำในข้อใดไม่ได้ประสมสระอັว

- ก. สาว
- ข. สวม
- ค. สวย

๒. ข้อใดอ่านสะกดคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

- ก. บวก อ่านว่า บอ - วอ - กอ - บวก
- ข. บวก อ่านว่า บอ - อັว - บั๊ว - บั๊ว - กอ - บวก
- ค. บวก อ่านว่า บอ - อັว - วอ - กอ - บวก

๓. ข้อใดอ่านออกเสียงสระอັวทุกคำ

- ก. ช้ามห้วย
- ข. ถ้วยชาม
- ค. สวนกล้วย

๔. ข้อใดอ่านแจกลูกสะกดย้ำไม่ถูกต้อง

ก. ชวน อ่านว่า ชอ – วอ – นอ – ชวน

ข. สวย อ่านว่า สอ – ฮัว – ฮัว – ฮัว – ขอ – สวย

ค. ตัว อ่านว่า ตอ – ฮัว – ตัว

๕. สนวนและรวย ส่วนใดที่เหมือนกัน

ก. พยัญชนะ

ข. สระ

ค. ตัวสะกด

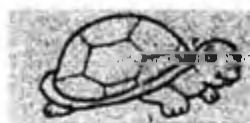
ใบความรู้

สระอัว

๑. สระอัว เป็นสระเสียงยาว มี ๒ รูป คือ “-” (ไม้หันอากาศ) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และ “ว” (ตัววอ) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น สัว ตัว บัว
๒. สระอัว เมื่อมีตัวสะกดจะลดรูป โดย “-” ไม้หันอากาศ จะลดรูปหายไปเหลือแต่ตัว “ว” เช่น สวย สวม บวก
๓. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว
 - สัว อ่านว่า สอ-อัว-สัว
 - ตัว อ่านว่า ตอ-อัว-ตัว
 - บัว อ่านว่า บอ-อัว-บัว
๔. การอ่านแจกลูกและสะกศคำที่ประสมด้วยสระอัวมีตัวสะกด
 - สวย อ่านว่า สอ-อัว-สัว-สัว-ยอ-สวย
 - สวม อ่านว่า สอ-อัว-สัว-สัว-มอ-สวม
 - บวก อ่านว่า บอ-อัว-บัว-บัว-กอ-บวก

แบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระอัว

ประสมภาพกับสระอัวแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

+ อัว = ตัว

๑.		อัว	=	
๒.		อัว		=
๓.		อัว		=
๔.		อัว		=
๕.		อัว		=

สระอัว เมื่อมีตัวสะกดจะลดรูป “ั” ไม้หันอากาศจะลดรูป
หายไปเหลือแต่ตัว “ว” เช่น สวย สวม บวก

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๒ อ่านคำนำมาระบายสี

อ่านคำที่กำหนดให้ แล้วเลือกระบายสีคำที่ประสมสระอັ

ตัวอย่าง

ผีเสื้อ

กางปึก

สวดยงาม

๑.

สวนครัว

สะพาน

สนาม

๒.

วันเกิด

ร่ำรวย

ยากจน

๓.

เปิดเรียน

เดินเล่น

ช่วยเหลือ

๔.

นักมวย

นักร้อง

นักเรียน

๕.

ลวดหนาม

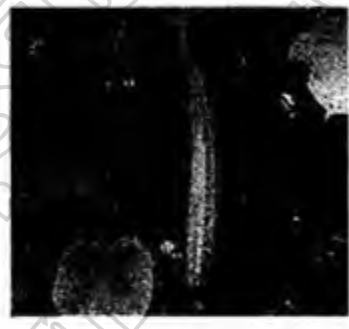

แบกหาม

หาบน้ำ

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ รูปภาพทราบคำ

เขียนคำที่ประสมสระ อัว ลงใต้ภาพให้ถูกต้อง

 <p>อัวน</p>	 <p>๑.</p>	 <p>๒.</p>
 <p>๓.</p>	 <p>๔.</p>	 <p>๕.</p>

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก , ข , ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. ข้อใดอ่านสะกดคำและแจกลูกได้ถูกต้อง

- ก. บวก อ่านว่า บอ - วอ - กอ - บวก
- ข. บวก อ่านว่า บอ - อ้ว - วอ - กอ - บวก
- ค. บวก อ่านว่า บอ - อ้ว - บัว - บัว - กอ - บวก

๒. ข้อใดอ่านแจกลูกสะกดคำไม่ถูกต้อง

- ก. ชวน อ่านว่า ซอ - วอ - นอ - ชวน
- ข. สวย อ่านว่า สอ - อ้ว - สัว - สัว - ยอ - สวย
- ค. ตัว อ่านว่า ตอ - อ้ว - ตัว

๓. ข้อใดอ่านออกเสียงสระอัวทุกคำ

- ก. สวนกล้วย
- ข. ถ้วยชาม
- ค. ข้ามห้วย

๔. คำในข้อใดไม่ได้ประสมสระอັว

- ก. สวย
- ข. สวม
- ค. สว

๕. สวณและรวย ส่วนใดที่เหมือนกัน

- ก. พยัญชนะ
- ข. สระ
- ค. ตัวสะกด

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน

คะแนนเต็ม

๕

เล่มที่ ๖ สระอัว

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน

คะแนนเต็ม

๕

เล่มที่ ๖ สระอัว

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

เฉลยแบบทดสอบ**ก่อนเรียน**

๑. ก ๒. ข ๓. ก ๔. ก ๕. ข

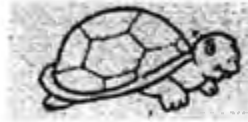
หลังเรียน

๑. ก ๒. ก ๓. ก ๔. ก ๕. ข

เจดยแบบฝีกที่ ๑ สะกดคำจำสระอัว

ประสมภาพกับสระอัวแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

+ อัว = ตัว

๑.

อัว

= มัว

๒.

อัว

= นวด

๓.

อัว

= สวย

๔.

อัว

= สวน

๕.

อัว

= ลวก

เฉลยแบบฝึกที่ ๒ อ่านคำนำมาระบายสี

อ่านคำที่กำหนดให้ แล้วเลือกระบายสีคำที่ประสมสระอัว

ตัวอย่าง

ผีเสื้อ

กางปีก

สวยงาม

๑.

สวนครัว

สะพาน

สนาม

๒.

วันเกิด

ไร่รวบ

ยากจน

๓.

เปิดเรียน

เดินเล่น

ช่วยเหลือ

๔.

นักมวย

นักร้อง

นักเรียน

๕.

กวาดหนาม

แบกหนาม

หาบน้ำ

เฉลยแบบฝึกท ๓ รูปภาพทราบคำ

เขียนคำที่ประสมสระ อัว ลงใต้ภาพให้ถูกต้อง

 <p>อัวน</p>	 <p>๑. กลัวย</p>	 <p>๒. บาว</p>
 <p>๓. ขวค</p>	 <p>๔. บวก</p>	 <p>๕. มวย</p>

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๖ สระอัว

นางสาวสุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านกุ(คุรุศิษย์วิทยาคาร)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลครูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบมาก คือ สระเปลี่ยนรูปและลครูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๖ สระอัว จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๕
ตัวชี้วัด.....	๑
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๑
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๙
ใบความรู้ เรื่อง สระอัว.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ อ่านคำนำมาเต็ม.....	๗
แบบฝึกที่ ๒ อ่านเรื่องรู้คำ.....	๘
แบบฝึกที่ ๓ รู้คำนำมาแต่ง.....	๙
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ – ๓.....	๑๕

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ

๑. นักเรียนอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
๒. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
๓. ศึกษาใบความรู้ เรื่อง สระอัว จากแบบฝึกทักษะ
๔. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๓ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยแบบฝึกทักษะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑ อ่านคำนำมาเติม
 - แบบฝึกทักษะที่ ๒ อ่านเรื่องรู้คำ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๓ รู้คำนำมาแต่ง
๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. นักเรียนต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต้องไม่เปิดดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระอัว เป็นสระเสียงยาว มี ๒ รูป คือ “ัว” (ไม้หันอากาศ) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และ “ว” (ตัวอ) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น ลัว ลัว บัว เมื่อมีตัวสะกด “ัว” ไม้หันอากาศจะลดรูปหายไป เหลือแต่ตัว “ว” เช่น ลวข ลวม ลวค

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ ภาษาทุกภาษาการอ่านแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วยสระอัว ให้ถูกต้อง แม่นยำตามหลักเกณฑ์ทางภาษาจะส่งผลให้นักเรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระ -ัว มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ไป
เติมลงในช่องว่างของประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ -ัว มีตัวสะกด
ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประโยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระ -ัว มีตัวสะกด ที่
กำหนดให้ได้ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก , ข , ค
 ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำว่า “บวก” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. แบ่งกัน
- ข. หักออกจากกัน
- ค. รวมกัน

๒. คำว่า “ปวด” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. รู้สึกสบาย
- ข. รู้สึกเจ็บอย่างต่อเนื่อง
- ค. รู้สึกทุกข์ใจ

๓. นางสาวไทย.....มาก คำใด

เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. สวย
- ข. รวบ
- ค. กล้าวย

๔. เป็นบริเวณที่ใช้ปลูกต้นไม้จำนวนมากๆ
คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. ชวน

ข. รวม

ค. สวน

๕. ข้อใดเป็นประโยค

ก. พ่อเก็บขวด

ข. รวมกันอยู่

ค. กลัวยน้ำว่า

แบบฝึกที่ ๑ อ่านคำนำมาเติม

นำคำที่กำหนดให้ เติมในประโยคให้ถูกต้องแล้วอ่าน

สวย	<u>บว</u> ก	ปวด
กล้วย	ขวค	บวบ

ตัวอย่าง สอง บวก สาม เท่ากับ ห้า

๑. พี่ชอบแต่งตัว.....งาม

๒. แม่ชื่อน้ำ ๑

๓. น้องชอบกินผัก.....

๔. หนูเดินทั้งวันทำให้.....ขามาก

๕. ลิงชอบกิน.....

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๒ อ่านเรื่องรู้คำ

อ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วเลือกขีดเส้นใต้คำที่ประสมสระอัว

ช่วยกันเก็บ ชวนกันขาย

เช้าวันเสาร์ เด็กส่วนมากมักไปเล่นรวมกันที่ลานวัด น้ากับ
ฟ้าชวนกันไปดูสวนครัวของหลวงตาทอง ในสวนครัวยังมีทั้งบวบ กัว
ถั่ว ดอกบัว ใต้กอไผ่รวมข้างศาลามีขวดพลาสติกและขวดน้ำอัดลม
หลายใบ น้ากับฟ้าจึงชวนกันเก็บรวบรวมไว้ขาย

ตกตอนบ่ายน้ากับฟ้าชวนกันเอาขวดที่เก็บรวบรวมไว้ไปขายน้ำ
บอกฟ้าว่า “เราจะเอาไปใส่กระปุกออมสิน แม่สอนเราว่าเกิดเป็นคน
ต้องรู้จักประหยัดและอดออมจะได้ไม่ลำบาก” ฟ้าพูดว่า “ถ้าอย่างนั้น
เราก็กลับบ้านเอาเงินไปหยอดกระปุกออมสินกันเถอะ”

ทั้งสองคนเดินกอดคอกันกลับบ้านอย่างมีความสุข

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ เลือกคำนำมาแต่ง

เลือกคำที่ประสมสระอัว จากแบบฝึกทักษะที่ ๒ แล้วนำมาแต่งประโยค

ตัวอย่าง ชวน = พ่อชวนผมไปเที่ยวทะเล

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
 ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำว่า “บวก” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. แบ่งกัน
- ข. รวมกัน
- ค. หักออกจากกัน

๒. คำว่า “ปวด” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. รู้สึกเจ็บอย่างต่อเนื่อง
- ข. รู้สึกสบาย
- ค. รู้สึกทุกข์ใจ

๓. นางสาวไทย.....มาก คำใด

เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. กล้าวย
- ข. รวบ
- ค. สวย

๔. เป็นบริเวณที่ใช้ปลูกต้นไม้จำนวนมากๆ
คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. สวน

ข. ชวน

ค. รวม

๕. ข้อใดเป็นประโยค

ก. กลัวยน้ำว่า

ข. รวมกันอยู่

ค. พ่อเก็บขวด

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๖ สระอัว

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๖ สระอัว

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

เฉลยแบบทดสอบ

ก่อนเรียน

๑. ก ๒. ข ๓. ก ๔. ก ๕. ข

หลังเรียน

๑. ข ๒. ก ๓. ก ๔. ก ๕. ก

มหาวิทยาลัย
Buriram Rajabhat

เฉลยแบบฝึกที่ ๕ อ่านคำนำมาเติม

นำคำที่กำหนดให้ เติมในประโยคให้ถูกต้องแล้วอ่าน

สวย	<u>บวก</u>	ปวด
กล้วย	ขวด	บวบ

ตัวอย่าง สอง บวก สาม เท่ากับ ห้า

๑. พี่ชอบแต่งตัว.....สวย.....งาม

๒. แม่ชื่อน้ำ ๑ขวด.....

๓. น้องชอบกินผัก.....บวบ.....

๔. หนูเดินทั้งวันทำให้.....ปวด.....ขามาก

๕. ลิงชอบกิน.....กล้วย.....

เฉลยแบบฝึกที่ ๖ อ่านเรื่องรู้คำ

อ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วเลือกขีดเส้นใต้คำที่ประสมสระอัว

ช่วยกันเก็บ ชวนกันขาย

เช้าวันเสาร์ เด็กส่วนมากมักไปเล่นรวมกันที่ลานวัด
 นำกับฟ้าชวนกันไปดูสวนครัวของหลวงตาทอง ในสวนครัว
 มีทั้งบวบ กล้วย ถั่ว ดอกบัว ใต้อกอไผ่ร่วงข้างศาลามีขวดพลาสติก
 และขวดน้ำอัดลมหลายใบ นำกับฟ้าจึงชวนกันเก็บรวบรวมไว้ขาย
 ตกตอนบ่ายนำกับฟ้าชวนกันเอาขวดที่เก็บรวบรวมไว้ไปขาย
 นำบอกฟ้าว่า “เราจะเอาไปใส่กระปุกออมสิน แม่สอนเราว่า
 เกิดเป็นคนต้องรู้จักประหยัดและอดออมจะได้ไม่ลำบาก” ฟ้าพูดว่า
 “ถ้าอย่างนั้นเราก็กลับบ้านเอาเงินไปหยอดกระปุกออมสินกันเถอะ”
 ทั้งสองคนเดินกอดคอกันกลับบ้านอย่างมีความสุข

เฉลยแบบฝึกที่ ๑ เลือกคำนำมาแต่ง

เลือกคำที่ประสมสระอัว จากแบบฝึกทักษะที่ ๖ แล้วนำมาแต่งประโยค

ตัวอย่าง ชวน = พ่อชวนผมไปเที่ยวทะเล

๑.

๒.

๓.

๔.

* คำตอบ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๗ สระเออ

นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านคู(คุรุศึกษ์วิทยาการ)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลดรูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบบ่อย คือ สระเปลี่ยนรูปและลดรูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๗ สระเออ จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๒
ตัวชี้วัด.....	๓
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๓
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๔
ใบความรู้ เรื่อง สระเออ.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระเออ.....	๗
แบบฝึกที่ ๒ แจกลูกอ่านคำ.....	๘
แบบฝึกที่ ๓ เขียนคำทำไม่ยาก.....	๙
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ – ๓.....	๑๕

แนะนำในการใช้แบบฝึกหัด

๑. นักเรียนอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
๒. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
๓. ศึกษาใบความรู้ เรื่อง สระเออ จากแบบฝึกทักษะ
๔. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๓ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยแบบฝึกทักษะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑ สะกดคำจำสระเออ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๒ แจกลูกอ่านคำ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๓ เขียนคำทำไม้ยาก
๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. นักเรียนต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต้องไม่เปิดดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระเออ เป็นสระเดี่ยวเสียงยาว มี ๒ รูป คือ เ (ไม้หน้า) และ อ (ตัวอ) เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เจอ เรอ เธอ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปตัว อ เป็นสระ อิ เช่น เกิด เลิก เมิน สระเออ เมื่อมี ข สะกด ตัว อ จะลดรูปหายไป เช่น เคย เคย เนย ยกเว้น คำว่า เทอม และ เทอญ แม้จะมีตัวสะกดแต่ตัว อ ก็ยังคงอยู่ การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ ภาษาทุกภาษาการอ่านแจกลูกสะกุดคำที่ประสมด้วยสระเออ ให้ถูกต้อง แม่นยำตามหลักเกณฑ์ทางภาษาจะส่งผลให้นักเรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ที่คาดหวัง

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

ประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกถูกสะกดคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกดได้
ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก , ข , ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. สระในข้อใดเป็นสระเออ

ก. เ-

ข. แ

ค. เ-อ

๒. ข้อใดสะกดด้วยสระเออทั้งสองพยางค์

ก. เมินเฉย

ข. โบเคย

ค. เติมเลข

๓. รูปภาพในข้อใดประสมด้วยสระเออ

๔. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับสระเออ

- ก. เป็นสระลครูป
- ข. เป็นสระเปลี่ยนรูป
- ค. เป็นสระเปลี่ยนรูปและลครูป

๕. ข้อใดอ่านสะกดคำและแจกลูกถูกต้อง

- ก. เนย อ่านว่า นอ – เอ – ยอ – เนย
- ข. เนย อ่านว่า นอ – เออ – เนอ – เนอ – ยอ – เนย
- ค. เนย อ่านว่า ขอ – เออ – เนย

ใบความรู้

สระเออ

๑. สระเออ เป็นสระเดี่ยวเสียงยาว มี ๒ รูป คือ เ (ไม้หน้า) และ อ (ตัวอ)
๒. เขียนพยัญชนะต้นไว้ระหว่างสระ เช่น เจอ เรอ เรอ
๓. สระเออ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูป อ เป็นสระ _ เช่น เกิด เลิก เมิน
๔. สระเออ เมื่อมี ย สะกด อ จะลดรูปหายไป เช่น เนย เคย
๕. บางคำเมื่อมีตัวสะกดสระเออจะคงรูปเดิม เช่น เทอม เทอญ
๖. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเออ

เจอ อ่านว่า จอ – เออ – เจอ

เรอ อ่านว่า รอ – เออ – เรอ

๗. การอ่านแจกลูกและสะกดคำที่ประสมด้วยสระเออ

เกิด อ่านว่า กอ – เออ – เกอ – เกอ – คอ – เกิด

เลิก อ่านว่า ลอ – เออ – เลอ – เลอ – กอ – เลิก

เนย อ่านว่า นอ – เออ – เนอ – เนอ – ยอ – เนย

เคย อ่านว่า คอ – เออ – เคอ – เคอ – ยอ – เคย

เทอม อ่านว่า ทอ – เออ – เทอ – เทอ – มอ – เทอม

แบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระเออ

ประสมคำจากภาพแล้วอ่านให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง + เอ-อ + = เขย

๑. เอ + อ =

๒. เอ + อ =

๓. เอ + อ =

๔. เอ + อ =

๕. เอ + อ =

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๒ แจกลูกอ่านคำ

เขียนแจกลูกคำและอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง

คำ	แจกลูก				คำอ่าน
	พยัญชนะ ต้น	สระ	ตัว สะกด	วรรณยุกต์	
เจอ	จ	เ-อ	-	-	จอ-เออ-เจอ
เซอ					
เรอ					
เพอ					
เกอ					
เหอ					
เซอ					
เฉย					
เซย					
เตย					
เทอม					

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ เขียนคำทำไม่ยาก

เขียนสะกดคำให้ถูกต้องแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

ช - อ = เซย

๑.

ค - อ =

๒.

ด - อ =

๓.

ล - อ =

๔.

ท - อ =

๕.

ป - อ =

สระเออ ๑. เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปโดย อ จะเปลี่ยนรูปเป็นสระอิ เช่น เกิน เพิ่ม

๒. ถ้ามี ย สะกดจะลดรูป เช่น เคย เนย เจย

๓. บางคำเมื่อมีตัวสะกดจะคงรูป เช่น ทอม เทอญ

ชื่อ..... ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก , ข , ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับสระเออ

- ก. เป็นสระเปลี่ยนรูป
- ข. เป็นสระลครูป
- ค. เป็นสระเปลี่ยนรูปและลครูป

๒. สระในข้อใดเป็นสระเออ

- ก. เ-
- ข. แ
- ค. เ-อ

๓. ข้อใดอ่านสะกดคำและแจกลูกถูกต้อง

- ก. เนย อ่านว่า นอ – เอ – ยอ – เนย
- ข. เฉย อ่านว่า ฉอ – เออ – เฉอ – เฉอ – ยอ – เฉย
- ค. เจิน อ่านว่า ขอ – เออ – เจิน

๔. ข้อใดสะกดด้วยสระเออทั้งสองพยางค์

- ก. เมินเฉย
- ข. ไบเตย
- ค. เคิมเลข

๕. รูปภาพในข้อใดประสมด้วยสระเออ

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๕ สระเออ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๕ สระเออ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

จัดรูปแบบทดสอบ**ก่อนเรียน**

๑. ก ๒. ก ๓. ก ๔. ก ๕. ข

หลังเรียน

๑. ก ๒. ก ๓. ข ๔. ก ๕. ก

เฉลยแบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระเออ

ประสมคำจากภาพแล้วอ่านให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง + เอ-อ + = เขย

๑. เอ + อ = เผอเรือ

๒. เอ + อ = ตะเเมอ

๓. เอ + อ = เجين

๔. เอ + อ = เกย

๕. เอ + อ = เก็ด

เฉลยแบบฝึกที่ ๒ แจกถูกอ่านคำ

เขียนแจกถูกคำและอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง

คำ	แจกถูก				คำอ่าน
	พยัญชนะ ต้น	สระ	ตัว สะกด	วรรณยุกต์	
เจอ	จ	เ-อ	-	-	จอ-เออ-เจอ
เรอ	ร	เ-อ	-	-	รอ-เออ-เรอ
เรอ	ร	เ-อ	-	-	รอ-เออ-เรอ
เพื่อ	พ	เ-อ	-	-	พอ-เออ-เพอ-เพอ-โท-เพื่อ
เกอ	ก	เ-อ	-	-	กอ-เออ-เกอ-เกอ-โท-เกอ
เหอ	ห	เ-อ	-	-	หอ-เออ-เหอ-เหอ-เอก-เหอ
เซอ	ซ	เ-อ	-	-	ซอ-เออ-เซอ
เนย	น	เ-อ	ย	-	นอ-เออ-เนอ-เนอ-ยอ-เนย
เซย	ซ	เ-อ	ย	-	ซอ-เออ-เซอ-เซอ-ยอ-เซย
เตย	ต	เ-อ	ย	-	ตอ-เออ-เตอ-เตอ-ยอ-เตย
เทอม	ท	เ-อ	ม	-	ทอ-เออ-เทอ-เทอ-มอ-เทอม

เฉลยแบบฝึกที่ ๓ เขียนคำทำไม่ยาก

เขียนสะกดคำให้ถูกต้องแล้วอ่าน

- ตัวอย่าง (ช) (เอ-อ) (ย) = เซย
๑. (ค) (เอ-อ) (น) = เคน
๒. (ล) (เอ-อ) (ก) = เล็ก
๓. (ด) (เอ-อ) (ย) = เดย
๔. (ท) (เอ-อ) (ม) = เทอม
๕. (ป) (เอ-อ) (ค) = เป็ด

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๘ สระเออ

นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านคู(คุรุศิษย์วิทยาคาร)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลครรูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบบ่อย คือ สระเปลี่ยนรูปและลครรูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๘ สระเออ จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๒
ตัวชี้วัด.....	๑
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๑
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๙
ใบความรู้ เรื่อง สระเออ.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ อ่านคำนำมาเติม.....	๖
แบบฝึกที่ ๒ อ่านเรื่องรู้คำ.....	๗
แบบฝึกที่ ๓ เลือกคำนำมาแต่ง.....	๘
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ – ๓.....	๑๕

แนะนำในการใช้แบบฝึกหัด

๑. นักเรียนอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
๒. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
๓. ศึกษาใบความรู้ เรื่อง สระเออ จากแบบฝึกทักษะ
๔. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๓ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยแบบฝึกทักษะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑ อ่านคำนำมาเติม
 - แบบฝึกทักษะที่ ๒ อ่านเรื่องเขียนคำ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๓ เลือกคำนำมาแต่ง
๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. นักเรียนต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต้องไม่เปิดดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ระส่ำอ

สระเออ เป็นสระเดี่ยวเสียงยาว มี ๒ รูป คือ เ (ไม้หน้า) และ อ (ตัวอ) เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เจอ เรอ เออ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปตัว อ เป็นสระ อิ เช่น เกิด เลิก เมิน สระเออ เมื่อมี ข สะกด ตัว อ จะลดรูปหายไป เช่น เฌบ เตะ เนบ ยกเว้น คำว่า เทอม และ เทอญ แม้จะมีตัวสะกดแต่ตัว อ ก็ยังคงอยู่ การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาการอ่านแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วยสระเออ ให้ถูกต้องแม่นยำตามหลักเกณฑ์ทางภาษาจะส่งผลให้นักเรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

ประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระ -เอ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ไป
เติมลงในช่องว่างของประ โยค ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ -เอ มี
ตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประ โยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระ -เอ มีตัวสะกด ที่
กำหนดให้ได้ถูกต้อง

ขอบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำว่า “เทอม” ตรงกับความหมายในข้อใด

ก. ชั่วโมงเรียน

ข. ปีการศึกษา

ค. ภาคเรียน

๒. คำว่า “เนิน” ตรงกับความหมายในข้อใด

ก. สูงขึ้นจากระดับเดิม

ข. ต่ำลงจากระดับเดิม

ค. ระดับเท่าเดิม

๓. นักเรียนมาเรียน..... คำใด

เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. เกิด

ข. เจิม

ค. เพิ่มเติม

๔. เป็นสิ่งที่ใช้แลกเปลี่ยนในการซื้อขาย
ค่าใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. เต็ม

ข. เงิน

ค. เฟิง

๕. ข้อใดเป็นประโยค

ก. เลี้ยงวันเกิด

ข. เต็มว่าขนำ

ค. เจริญเติบโต

แบบฝึกที่ ๑ อ่านคำนำมาเติม

อ่านคำ นำมาเติมลงในช่องว่าง

ทอม ชะเง้อ เนิน เพิ่มเติม เตี้ย เกศ

ตัวอย่าง โรงเรียนปิดทอมแล้ว

๑. น้อง.....ชอบนอนละเมอ

๒. เธอ.....มองหาใคร

๓. คุณครูนัดเด็ก ๆ เรียบ.....

๔. ฉัน.....วันอังคาร

๕. พี่.....ลงจากเนินหญ้า

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๒ อ่านเรื่องเขียนคำ

อ่านเรื่องขีดเส้นใต้คำที่ประสมสระเออแล้วนำมาเขียน

ผมชื่อเตี้ย

เจ้าเตี้ยเป็นเด็กกำพร้าพ่อแม่ตั้งแต่เกิดมาองตาดูโลก
จนเติบโตใหญ่ ้วยหนุ่ม เจ้าเตี้ยอาศัยอยู่กับลุงเพิ่มและป้าเจิม ซึ่งปลูกเพิง
พักอยู่บนเนินใกล้ ๆ เซิงเขา เช้าวันนี้ลุงเพิ่ม
ชวนเจ้าเตี้ยเข้าป่าเพื่อเก็บของป่ามาขาย
แลกเปลี่ยนเป็นเงิน ไว้ซื้อของใช้จำเป็น
ภายในครอบครัว เจ้าเตี้ยเป็นคนขยัน
ทำงานทุกอย่างที่ทำได้เพื่อตอบแทนบุญคุณ
ของลุงและป้าที่เลี้ยงดูมา ลุงเพิ่มกับป้าเจิม
จึงภูมิใจในตัวเจ้าเตี้ยมาก

-
๑. ๒. ๓. ๔.
-
๕. ๖. ๗. ๘.
-
๙. ๑๐.

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ เลือกคำนำมาแต่ง

เลือกคำที่ประสมสระเออจากแบบฝึกที่ ๑ มาแต่งประโยค

ตัวอย่าง เตี้ย = เตี้ยชอบนอนละเมอ

๑.	=

๒.	=

๓.	=

๔.	=

๕.	=

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ไ้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
 ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำว่า “เทอม” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. ชั่วโมงเรียน
- ข. ภาคเรียน
- ค. ปีการศึกษา

๒. คำว่า “เนิน” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. ระดับเท่าเดิม
- ข. ต่ำลงจากระดับเดิม
- ค. สูงขึ้นจากระดับเดิม

๓. นักเรียนมาเรียน..... คำใด

เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. เกิด
- ข. เพิ่มเติม
- ค. เจิม

๔. เป็นสิ่งที่ใช้แลกเปลี่ยนในการซื้อขาย
คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. เงิน

ข. เติม

ค. เฟิง

๕. ข้อใดเป็นประโยค

ก. เจริญเติบโต

ข. เตี้ยว่ายน้

ค. เลี้ยงวันเกิด

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๕ สระเออ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๕ สระเออ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

จดหมายเหตุ

ก่อนเรียน

๑. ก ๒. ก ๓. ก ๔. ข ๕. ก

หลังเรียน

๑. ข ๒. ก ๓. ข ๔. ก ๕. ก

เฉลยแบบฝึกที่ ๖ อ่านคำนำมาเติม

อ่านคำ แล้วนำมาเติมลงในช่องว่าง

ตัวอย่าง โรงเรียนปิดเทอมแล้ว

๑. น้องเต๋ชอบนอนละเมอ

๒. เธอชะเง้อมองหาใคร

๓. คุณครูน้ดเด็ก ๆ เรียนพื้มเติม

๔. น้นเกิดวันอังคาร

๕. พื้เค็มลงจากเนินหญ้า

เฉลยแบบฝึกที่ ๗ อ่านเรื่องเขียนคำ

อ่านเรื่องขีดเส้นใต้คำที่ประสมสระเออแล้วนำมาเขียน

หมชื่อเตี้ย

เจ้าเตี้ยเป็นเด็กกำพร้าพ่อแม่ตั้งแต่เกิดมาองตาดูโลก
จนเติบโตใหญ่ ้วยหนุ่ม เจ้าเตี้ยอาศัยอยู่กับลุงเพิ่มและป้าเจิม ซึ่งปลูกเพิง
พักอยู่บนเนินใกล้ ๆ เชิงเขา เช้าวันนี้ลุงเพิ่ม
ชวนเจ้าเตี้ยเข้าป่าเพื่อเก็บของป่ามาขาย
แลกเปลี่ยนเป็นเงิน ไม้ซี้ของใช้จำเป็น
ภายในครอบครัว เจ้าเตี้ยเป็น คนขยัน
ทำงานทุกอย่างที่ทำได้เพื่อตอบแทน
บุญคุณของลุงและป้าที่เลี้ยงดูมา
ลุงเพิ่มกับป้าเจิมจึงภูมิใจในตัวเจ้าเตี้ยมาก

๑. เตี้ย	๒. เจ้าเตี้ย	๓. เกิด	๔. เติบโตใหญ่
๕. ลุงเพิ่ม	๖. ป้าเจิม	๗. เพิง	๘. เนิน
๙. เชิงเขา	๑๐. เงิน		

เฉลยแบบฝึกที่ ๘ เลือกคำนำมาแต่ง

เลือกคำที่ประสมสระเออจากแบบฝึกที่ ๗ มาแต่งประโยค

ตัวอย่าง เตี้ย = เตี้ยชอบนอนละเมอ

.....		
๑.	
๒.	
๓.	
		* คำตอบ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคุณ
	
๔.	
	
๕.	

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครรูป

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๕ สระโอะ

นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านกุ(คุรุศิษย์วิทยาคาร)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลครูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบมาก คือ สระเปลี่ยนรูปและลครูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๙ สระโอะ จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๒
ตัวชี้วัด.....	๓
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๓
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๔
ใบความรู้ เรื่อง สระโอะ.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระโอะ.....	๗
แบบฝึกที่ ๒ แจกลูกอ่านคำ.....	๘
แบบฝึกที่ ๓ จับคู่ประสมคำ.....	๙
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน - หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ - ๓.....	๑๕

คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ

๑. นักเรียนอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
๒. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
๓. ศึกษาใบความรู้ เรื่อง สระโอะ จากแบบฝึกทักษะ
๔. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๓ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยแบบฝึกทักษะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑ สะกดคำจำสระโอะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๒ แจกลูกอ่านคำ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๓ จับคู่ประสมคำ
๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. นักเรียนต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต้องไม่เปิดดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระโอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “โ” (ไม้โ) เขียนไว้หน้าพยัญชนะ และ “ะ” (วิสรรชนีย์) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น โปะ โละ โกะ เมื่อมีตัวสะกดสระโอะจะหายไป เช่น ปด ลด กบ การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษา การฝึกทักษะการเขียนการอ่านสระเปลี่ยนรูปและลดรูปอย่างมีระบบจนเกิดทักษะ จะเป็นพื้นฐานที่ดีในการเขียนการอ่านในระดับที่สูงขึ้นไป สามารถประสมคำอ่านและอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

ตัวชวด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกดได้
ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
 ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. ภาพแทนพยัญชนะที่ประสมสระ โอะ ข้อใดมีความหมาย

๒. ข้อใดออกเสียงสระเหมือนคำว่า ฝนตก

ก. รถติด

ข. ต้นกก

ค. ลูกศร

๓. ข้อใดประสมสระโอะทุกพยางค์

ก. ตกกลาง

ข. ตกใจ

ค. โลกกลม

๔. จากภาพในข้อใดประสมสระ โอะ

๕. ข้อใดมีคำที่ประสมสระ โอะมากที่สุด

ก. ผมวาครูปวงกลม

ข. ฝนกำลังตกหนัก

ค. ฉันทึมนนมทุกวัน

ใบความรู้

สระโอะ

๑. สระโอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “โ” (ไม้โ) เขียนไว้หน้าพยัญชนะ และ “อะ” (วิสรรชนีย์) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น โปะ โละ โกะ
๒. สระโอะ เมื่อมีตัวสะกดจะลดรูปหายไป เช่น ปด กบ
๓. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระโอะ

โปะ	อ่านว่า	ปอ - โอะ - โปะ
โละ	อ่านว่า	ลอ - โอะ - โละ
โกะ	อ่านว่า	กอ - โอะ - โกะ
๔. อ่านแจกลูกและสะกุดคำที่ประสมด้วยสระโอะมีตัวสะกด

ปด	อ่านว่า	ปอ - โอะ - โปะ - โปะ - คอ - ปด
ลค	อ่านว่า	ลอ - โอะ - โละ - โละ - คอ - ลค
กบ	อ่านว่า	กอ - โอะ - โกะ - โกะ - บอ - กบ

แบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระโอะ

ประสมคำจากภาพ แล้วอ่านให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

สระ โอะ เมื่อมีตัวสะกด จะลดรูป โดย
สระ โอะ จะหายไป เช่น กบ มด คน

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....

ได้คะแนน

คะแนนเต็ม

๕

ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๒ แจกลูกอ่านคำ

เขียนแจกลูกคำและอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง

คำ	แจกลูก				อ่านว่า
	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	
รก	ร	โ-ะ	ก	-	รอ-โอะ-กอ-รก
ฝน					
ลง					
มด					
กบ					
ต้น					
ส้ม					
ร่ม					
ครก					
กรง					
ตก					

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ จับคู่ประสมคำ

จับคู่คำและส่วนประกอบของคำให้ถูกต้อง โดยระบายสีเดียวกัน

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. ภาพแทนพยัญชนะที่ประสมสระ โอะ ข้อใดมีความหมาย

๒. ข้อใดประสมสระโอะทุกพยางค์

ก. โลกกลม

ข. ตกใจ

ค. ตกลง

๓. ข้อใดออกเสียงสระเหมือนคำว่า ฝนตก

ก. รถติด

ข. ตื่นกก

ค. ลูกศร

๔. ข้อใดมีค่าที่ประสมสระโอะมากที่สุด

- ก. ผมวาครูปวงกลม
- ข. ฝนกำลังตกหนัก
- ค. นันตีมนมทุกวัน

๕. จากภาพในข้อใดประสมสระโอะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน

คะแนนเต็ม

๕

เล่มที่ ๑ สระ โอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน

คะแนนเต็ม

๕

เล่มที่ ๑ สระ โอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กลยแบบทดสอบ

ก่อนเรียน
๑. ก ๒. ข ๓. ก ๔. ข ๕. ก

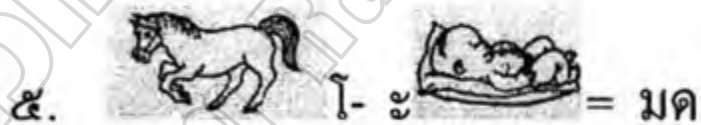
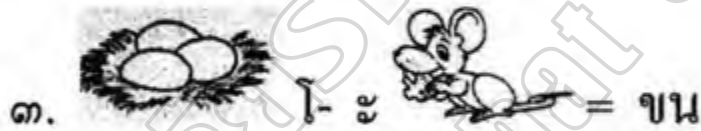
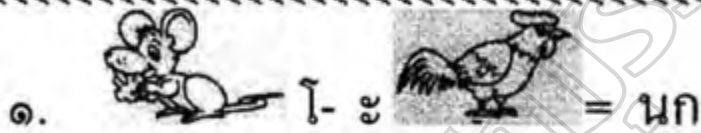
[Redacted content]

มหาวิทยาลัย
Buriram Rajabhat University

เฉลยแบบฝึกที่ ๑ สะกดคำจำสระโอะ

ประสมคำจากภาพ แล้วอ่านให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

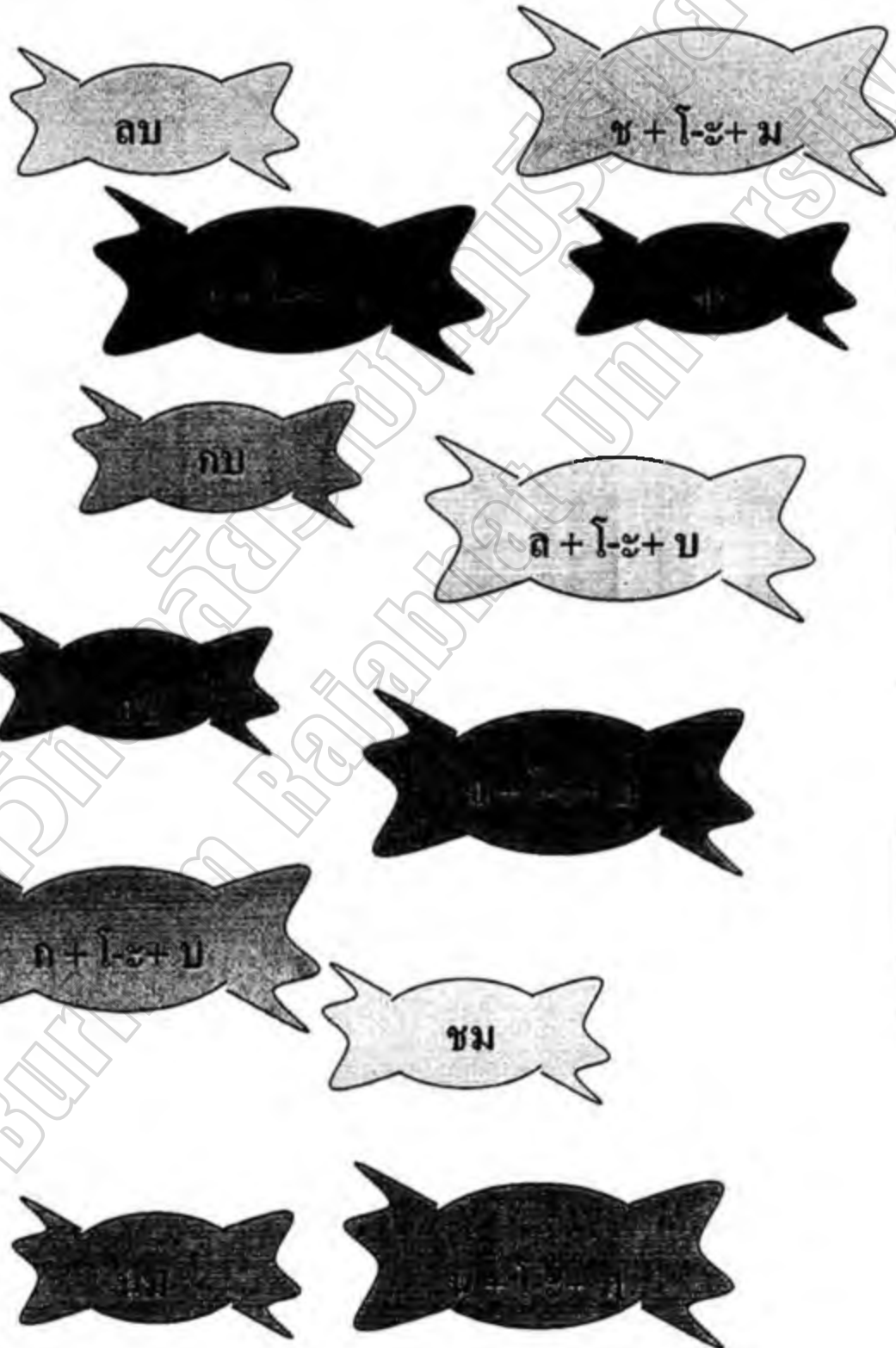
เฉลยแบบฝึกที่ ๒ แจกลูกอ่านคำ

เขียนแจกลูกคำและอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง

คำ	แจกลูก				อ่านว่า
	พยัญชนะ ต้น	สระ	ตัว สะกด	วรรณยุกต์	
รก	ร	โ-ะ	ก	-	รอ-โอะ-กอ-รก
ฝน	ฝ	โ-ะ	น	-	ฝอ-โอะ-นอ-ฝน
ลง	ล	โ-ะ	ง	-	ลอ-โอะ-งอ-ลง
มด	ม	โ-ะ	ด	-	มอ-โอะ-คอ-มด
กบ	ก	โ-ะ	บ	-	กอ-โอะ-บอ-กบ
ต้น	ต	โ-ะ	น	-	ตอ-โอะ-นอ-ตน-ตน-โท-ต้น
ส้ม	ส	โ-ะ	ม	-	สอ-โอะ-มอ-สม-สม-โท-ส้ม
ร่วม	ร	โ-ะ	ม	-	รอ-โอะ-มอ-รม-รม-เอก-ร่วม
ครก	คร	โ-ะ	ก	-	ครอ-โอะ-กอ-ครก
กรง	กร	โ-ะ	ง	-	กรอ-โอะ-งอ-กรง
ตก	ต	โ-ะ	ก		ตอ-โอะ-โตะ- โตะ - กอ - ตก

เฉลยแบบฝึกที่ ๓ จับคู่ประสมคำ

จับคู่คำและส่วนประกอบของคำให้ถูกต้อง โดยระบายสีเดียวกัน

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านคู(คุรุศิษย์วิทยาคาร)

อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

“สระ” เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย และการเขียนสระให้ถูกต้องนั้น ต้องมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ของสระ เพราะสระแต่ละตัวมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน สระบางสระเมื่อมีตัวสะกดจะเขียนแตกต่างกันไปจากเมื่อไม่มีตัวสะกด บางสระจะลครูป บางสระจะเปลี่ยนรูป แต่บางสระจะคงรูป แต่ปัญหาที่พบมาก คือ สระเปลี่ยนรูปและลครูป เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวผู้จัดทำจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เล่ม ดังนี้ เล่มที่ ๑ สระอะ เล่มที่ ๒ สระอะ เล่มที่ ๓ สระเอะ เล่มที่ ๔ สระเอะ เล่มที่ ๕ สระอัว เล่มที่ ๖ สระอัว เล่มที่ ๗ สระเออ เล่มที่ ๘ สระเออ เล่มที่ ๙ สระโอะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะ เล่มที่ ๑๐ สระโอะ จะเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้รับความรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภริดา วิรุฬพัฒน์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำสำหรับนักเรียน.....	๑
มาตรฐานการเรียนรู้.....	๒
สาระสำคัญ.....	๒
ตัวชี้วัด.....	๓
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๓
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๔
ใบความรู้ เรื่อง สระโอะ.....	๖
แบบฝึกที่ ๑ หาคำตามความหมาย.....	๗
แบบฝึกที่ ๒ อ่านเรื่องเขียนคำ.....	๘
แบบฝึกที่ ๓ เรียงคำทำประโยค.....	๙
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๕
ภาคผนวก.....	๑๒
กระดาษคำตอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๓
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน.....	๑๔
เฉลยแบบฝึกทักษะ ที่ ๑ – ๓.....	๑๕

แนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ

๑. นักเรียนอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
๒. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๕ ข้อแล้วตรวจคำตอบจากเฉลย
๓. ศึกษาใบความรู้ เรื่อง สระโอะ จากแบบฝึกทักษะ
๔. ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๓ นักเรียนสามารถตรวจคำตอบจากเฉลยแบบฝึกทักษะ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑ หากำตามความหมาย
 - แบบฝึกทักษะที่ ๒ อ่านเรื่องเขียนคำ
 - แบบฝึกทักษะที่ ๓ เรียงคำทำประโยค
๕. ทำแบบทดสอบหลังเรียน ๕ ข้อ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
๖. นักเรียนต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต้องไม่เปิดดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระโอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “โ” (ไม้โ) เขียนไว้หน้าพยัญชนะ และ “ะ” (วิสรรชนีย์) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น โปะ โละ โกะ เมื่อมีตัวสะกดสระโอะจะหายไป เช่น ปด ลด กบ การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษา การฝึกทักษะการเขียนการอ่านสระเปลี่ยนรูปและลครูปอย่างมีระบบจนเกิดทักษะ จะเป็นพื้นฐานที่ดีในการเขียนการอ่านในระดับที่สูงขึ้นไป สามารถประสมคำอ่านและอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ไป
เติมลงในช่องว่างของประโยค ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ มี
ตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประ โยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ มีตัวสะกด ที่
กำหนดให้ได้ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
 ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำว่า “เทอม” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. ชั่วโมงเรียน
- ข. ปีการศึกษา
- ค. ภาคเรียน

๒. คำว่า “เนิน” ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. สูงขึ้นจากระดับเดิม
- ข. ต่ำลงจากระดับเดิม
- ค. ระดับเท่าเดิม

๓. นักเรียนมาเรียน..... คำใด

เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. เกิด
- ข. เจิม
- ค. เพิ่มเติม

๔. เป็นสิ่งที่ใช้แลกเปลี่ยนในการซื้อขาย
ค่าใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. เดิม

ข. เงิน

ค. เฟิง

๕. ข้อใดเป็นประโยชน์

ก. เลี้ยงวันเกิด

ข. เตี้ยว่ายนน้ำ

ค. เจริญเติบโต

ใบความรู้

สระโอะ

๑. สระโอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “โ” (ไม้โ) เขียนไว้หน้าพยัญชนะ และ “ะ” (วิสรรชนีย์) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น โปะ โละ โกะ
๒. สระโอะ เมื่อมีตัวสะกดจะลดรูปหายไป เช่น ปด กบ
๓. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระโอะ

โปะ	อ่านว่า	ปอ – โอะ – โปะ
โละ	อ่านว่า	ลอ – โอะ – โละ
โกะ	อ่านว่า	กอ – โอะ – โกะ
๔. อ่านแจกลูกและสะกุดคำที่ประสมด้วยสระโอะมีตัวสะกด

ปด	อ่านว่า	ปอ – โอะ – โปะ – โปะ – คอ – ปด
ลค	อ่านว่า	ลอ – โอะ – โละ – โละ – คอ – ลค
กบ	อ่านว่า	กอ – โอะ – โกะ – โกะ – บอ – กบ

แบบฝึกที่ ๑ หาคำตามความหมาย

หาคำที่ตรงกับความหมายที่กำหนดให้

ตัวอย่าง มีลักษณะคล้ายลูก

ก	ต	ม	บอล
---	---	---	-----

๑. คำที่ตรงข้ามกับคำว่าลอย

--	--

๒. อาหารทารก

--	--

๓. ใช้สำหรับดำน้ำพริก

--	--	--

๔. เป็นเส้นสีดำขึ้นตามแขน

ขา

--	--

๕. สัตว์ปีกบินบนท้องฟ้า

--	--

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบฝึกที่ ๓ เรียงคำทำประโยค

นำกลุ่มคำที่กำหนดให้มาเรียงใหม่ให้เป็นประโยคที่ต้องการ

ตัวอย่าง หนังสือ วาง โต๊ะ บน

หนังสือวางบนโต๊ะ

๑. นม คัม ทุกวัน ผม

๒. ดวงดาว ท้องฟ้า บน อยู่

๓. พัด ลม ใบไม้

๔. อับ อับ ร้อง กบ

๕. หน้า ตก ฝน

ชื่อ.....ชั้น ป.๒ เลขที่.....	ได้คะแนน		
	คะแนนเต็ม	๕	ผู้ประเมิน

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก, ข, ค
 ที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

๑. คำว่า “เทอม” ตรงกับความหมายในข้อใด

ก. ชั่วโมงเรียน

ข. ปีการศึกษา

ค. ภาคเรียน

๒. คำว่า “เนิน” ตรงกับความหมายในข้อใด

ก. สูงขึ้นจากระดับเดิม

ข. ต่ำลงจากระดับเดิม

ค. ระดับเท่าเดิม

๓. นักเรียนมาเรียน..... คำใด

เหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. เกิด

ข. เจิม

ค. เพิ่มเติม

๔. เป็นสิ่งที่ใช้แลกเปลี่ยนในการซื้อขาย
ค่าใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

ก. เติม

ข. เงิน

ค. เฟิง

๕. ข้อใดเป็นประโยค

ก. เลี้ยงวันเกิด

ข. เต็มว่าขนาน

ค. เจริญเติบโต

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

กระดาษทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๑ สระโอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กระดาษทำแบบทดสอบหลังเรียน

ได้คะแนน	
คะแนนเต็ม	๕

เล่มที่ ๑ สระโอะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท x ตรงกับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			

กลยเบบทดสอบ

กชพเรียน
๑. ก ๒. ข ๓. ก ๔. ข ๕. ก

[Redacted content]

มหาวิทยาลัย
Buriram Rajabhat

เฉลยแบบฝึกที่ ๑ หาคำตามความหมาย

หาคำที่ตรงกับความหมายที่กำหนดให้

ตัวอย่าง มีลักษณะคล้ายลูก

ก	ล	ม	บอล
---	---	---	-----

๑. คำที่ตรงข้ามกับคำว่าลอย

จ	ม
---	---

๒. อาหารทารก

น	ม
---	---

๓. ใช้สำหรับค่าน้ำพริก

ค	ร	ก
---	---	---

๔. เป็นเส้นสีดำขึ้นตามแขน

ข	น	ขา
---	---	----

๕. สัตว์ปีกบินอยู่บนท้องฟ้า

น	ก
---	---

เฉลยแบบฝึกที่ ๒ อ่านเรื่องเขียนคำ

อ่านเนื้อเรื่อง จิตเส้นใต้คำที่ประสมด้วยสระโอะแล้วนำมาเขียน

วันฝนตก

บ่ายวันหนึ่ง ขณะที่แม่กำลังทำอาหารในครัว บนท้องฟ้า
 ก้อนเมฆสีดำลอยต่ำ มีลมพัดแรง และไม่นานฝนก็ตกลงมา
 อย่างหนัก ลูก ๆ จึงถามพ่อว่า “พ่อครับทำไมฝนจึงตก” พ่อยิ้มให้
 ลูก ๆ ด้วยความรักและตอบว่า” ฝนตกเกิดจากไอน้ำลอยขึ้นไป
 รวมตัวกันบนท้องฟ้าเมื่อได้รับความเย็นมาก
 ขึ้นก็รวมตัวกันเป็นก้อนเมฆดำแล้วตกลงมา
 เป็นฝนทำให้พื้นดินอุดมสมบูรณ์ทำไร ๆ ทำนา
 ได้ผลดีใจละลูก แม่เรียกแล้ว
 ไปกินข้าวกันเถอะ” พ่อ แม่ และลูก ๆ
 นั่งล้อมวงกินข้าวอย่างมีความสุข

๑. ฝนตก	๒. บน	๓. ลม	๔. ลง
๕. ฝน	๖. ตก	๗. บน	๘. อุดมสมบูรณ์
๙. ผล	๑๐. ล้อมวง		

เฉลยแบบฝึกที่ ๓ เรียงคำทำประโยค

นำกลุ่มคำที่กำหนดให้มาเรียงใหม่ให้เป็นประโยคที่ต้องการ

ตัวอย่าง หนังสือ วาง โต๊ะ บน

หนังสือวางบนโต๊ะ

๑. นม คืม ทุกวัน ผม

นมคืมนมทุกวัน

๒. ดวงดาว ท้องฟ้า บน อยู่

ดวงดาวอยู่บนท้องฟ้า

๓. พัด ลม ใบไม้

ลมพัดใบไม้

๔. อับ อับ ร้อง กบ

กบร้องอับ อับ

๕. หน้า ตก ผ่น

ผ่นตกหน้า

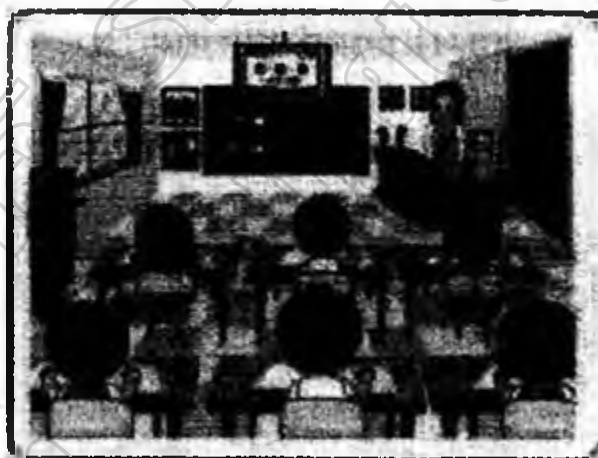
ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้

โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป

นางสาวศุภธิดา วิรุฬห์พัฒน์

ครู โรงเรียนบ้านฉลู(คุรุศึกษ์วิทยาการ)

ตำบลบ้านฉลู อำเภอนาโพธิ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

คำนำ

แผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ แผนละ ๒ ชั่วโมง จำนวน ๑๐ แผน วันละ ๒ ชั่วโมง ซึ่งแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะรายงานผลงานนักเรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จากการทำแบบฝึกทักษะ จากการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมและการทำงาน ประเมินพฤติกรรมการอ่าน ประเมินพฤติกรรมการเขียน

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่มนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ ให้แก่ครูผู้สอนและผู้สนใจ ที่จะนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ศุภธิดา วิรุฬห์พันธ์

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
คำนำ		
ปฏิทินกำหนดการจัดการเรียนรู้.....		๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ สระอะ.....		๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ สระอะ.....		๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ สระอะ.....		๑๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ สระอะ.....		๒๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ สระอิ.....		๓๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ สระอิ.....		๓๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ สระเออ.....		๔๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ สระเออ.....		๕๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ สระโอะ.....		๖๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ สระโอะ.....		๖๘

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องสระอครูป สระเปลี่ยนรูป เวลา 20 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด เวลา 2 ชั่วโมง
 สอนวัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง
 ของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

รูปและเสียงเป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะ การฟัง การพูด
 การอ่าน และการเขียน ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ซึ่งสระ -ะ เป็นเสียงสั้น เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น
 เช่น กะ จะ ปะ ฯลฯ สระ-ะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็น ไม้ - (ไม้หันอากาศ) วิธีเขียนคือ
 วาง - (ไม้หันอากาศ) ไว้บนพยัญชนะต้น เช่น กับ ขับ ดั่ง
 ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกลูกสะกิดคำที่ประสมด้วย สระ -ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ประสมด้วย สระ-ะ ที่มีตัวสะกด
2. การแจกลูกสะกิดคำที่ประสมด้วย สระ -ะ ที่มีตัวสะกด

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. เพลง สระ -ะ
2. บัตรคำ
3. ใบความรู้ เรื่อง สระ-ะ ที่มีตัวสะกด
4. ใบงาน
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

กระบวนการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูคิดแผนภูมิเพลง สระ –ะ (ภาคผนวก) ให้นักเรียนร้องเพลง สระ –ะ ตามขั้นตอนดังนี้

- นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรค
- นักเรียนฟังครูร้องเพลงจนจบเพลงเพื่อจับทำนอง
- นักเรียนร้องตามครูทีละวรรคและร้องทั้งเพลงจนกล่อม แล้วสนทนาความหมาย

ของบทเพลง แล้ว โยงเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นทดลองกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน ตามระดับความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับ ความสามารถ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการ

ทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมา
รวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

- 2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน
- 2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ
- 2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน
- 2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจโดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย
- 2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนน

รางวัล ดังนี้

- คะแนนเต็ม 10 คะแนน
- กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน
- กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน
- กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน
- กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล
- 2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้ เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย
- 2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 ครูสร้างประสบการณ์โดยยกตัวอย่างบัตรคำ สระ - ะ ที่มีตัวสะกด ได้แก่ กับ ขับ ดัง
กัด ชัก ผืน ครูออกเสียงแจกลูกสะกดคำให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงเอง ครู
อธิบายเพิ่มเติม สระ - ะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็น ไม้ - (ไม้หันอากาศ) วิธีเขียนคือ วาง - (ไม
หันอากาศ) ไว้บนพยัญชนะต้น

3.2 ครูสุ่มให้นักเรียนยกตัวอย่างคำ สระ - ะ ที่มีตัวสะกดมา 5 คำ จากนั้นครูเขียนคำที่
นักเรียนบอกบนกระดาน และให้นักเรียนช่วยกันอ่านอีกครั้งหนึ่ง ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียน
ไม่เข้าใจ

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

- 4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD
- 4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มทดสอบความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม
และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คน
ปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม

4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่องสระ -ะ ที่มีตัวสะกด (ภาคผนวก) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้
ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเรียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้นดังนี้
นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่านโดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 1 เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ชั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ชั้นกิจกรรมเกม (ตอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ปรีक्षाกันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ -ะ มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรีक्षाกัน การคิดคะแนนรางวัล ให้ตกลงกันเองระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งต่อครูผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะจากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมารอกเป็นคะแนนระหว่างเรียน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

- 1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

2. เครื่องมือ

- 2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ภาคผนวก

แผนภูมิเพลงสระ อะ

คำร้อง ปิคนันท์ สุทธสาร

ทำนอง This is the Way

คำสระอะ จะมีเสียงสั้น

อยู่คู่เคียงกันพยัญชนะ

จะ ปะ กระบะ กระทะ ตะกละ

มะระ ล้วนอะ ตามมาเรียงราย

คำสระอะมีตัวสะกด อะจะกระโดด เป็นหันอากาศ เช่น กะ-น-กัน และ ฉัน

นั้ นั้ นั้ ตัวอะแปรผันเป็นหันอากาศ (ชา)

กับ จับ ตัง กัด ชัก ผัน

บัตรคำ

กับ

จับ

ตัง

กัด

ชัก

ผัน

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

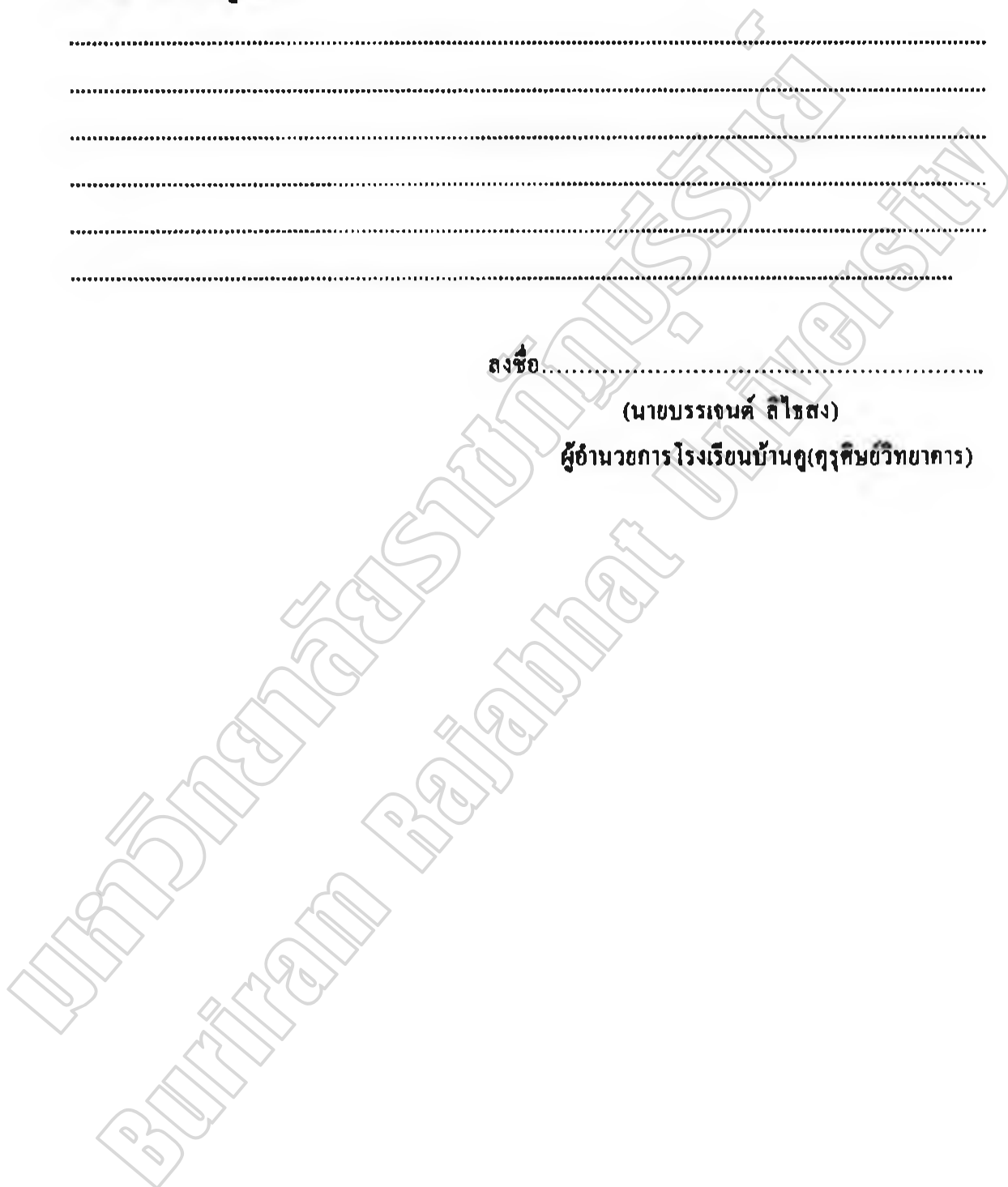
.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายบรรเจตต์ สโรตง)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านดู่(ฤทธิชัยวิทยาการ)

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวศุภธิดา วิรุฬห์พัฒน์)

ครู โรงเรียนบ้านฉาง(คุรุศึกษ์วิทยาการ)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระอครุรูป สระเปลี่ยนรูป เวลา 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวัน.....ที่.....เดือน..... พ.ศ.

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

รูปและเสียงเป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ซึ่งสระ -ะ เป็นเสียงสั้น เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น กะ จะ ปะ ฯลฯ สระ-ะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็น ไม้ - (ไม้หันอากาศ) วิธีเขียนคือ วาง - (ไม้หันอากาศ) ไว้บนพยัญชนะต้น เช่น กับ จับ ดัง ตัวชีวิต

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒/๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระ - ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ - ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประโยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระ - ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การนำคำที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยค เช่น หนูคัดหมั่นมาก
2. บอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ - ะ มีตัวสะกด
3. การแต่งประโยคด้วยคำที่กำหนดให้ถูกต้องสมบูรณ์ เช่น คำที่ประสมด้วย สระ - ะ ที่มีตัวสะกด จำนวน 10 คำ ได้แก่ หลับ จังหวะ จักจั่น ลับบิ กรับ มนัง ประทับ ผลัก หนัก

ฝรั่ง

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำ

2. ใบความรู้ เรื่อง สระ-ะ ที่มีตัวสะกด
3. พจนานุกรม
4. ใบงาน
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 2

กระบวนการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูจับสลากเลขที่นักเรียนมา 4 หมายเลข จากนั้นให้นักเรียนเติมคำปากเปล่าจากคำที่ครูกำหนดให้ คือคำว่า ตัก จัด ผัก นับ ปัง ตั้ง ชัน โดยจะเติมคำข้างหน้าหรือคำข้างหลังก็ได้แต่ต้องได้ใจความ คนที่เติมได้รวดเร็วที่สุดและได้ใจความจะได้คะแนน 1 คะแนน ที่เหลือไม่ได้คะแนน ชมเชยหรือให้รางวัลคนที่ได้คะแนนสูงสุด

1.2 ทบทวนบทเรียนจากชั่วโมงที่แล้ว

2. ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มี

2.4 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
ความสามารถ							
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมา

- รวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม
- 2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน
 - 2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ
 - 2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน
 - 2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย
 - 2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนน
- รางวัล ดังนี้

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้ เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย

2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสระ –ะ ที่มีตัวสะกด หรือมกรู ได้แก่ มัด รัก ดัก จัด ผัก นับ

3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงความหมายของคำที่อ่านแต่ละคำ เพื่อให้สามารถ

นำ

คำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

3.3 ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคคำสระ –ะ ที่มีตัวสะกดที่ครูกำหนดให้

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม

4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด และทงนาอนุกรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเรียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้น นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่านโดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาคำที่ประสมด้วย สระ -ะ ที่มีตัวสะกด มากกลุ่มละ 5 คำ ฝึกอ่านแจกถูกสะกดคำ หากความหมายของคำ ฝึกแต่งประโยค ครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 2 เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ชั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ชั้นกิจกรรมเกม (สอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ประเมินกันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ -ะ มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน การคิดคะแนนรางวัลให้ตกลงกันเองระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งต่อครูผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ จากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมากรอกเป็นคะแนนระหว่างเรียน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

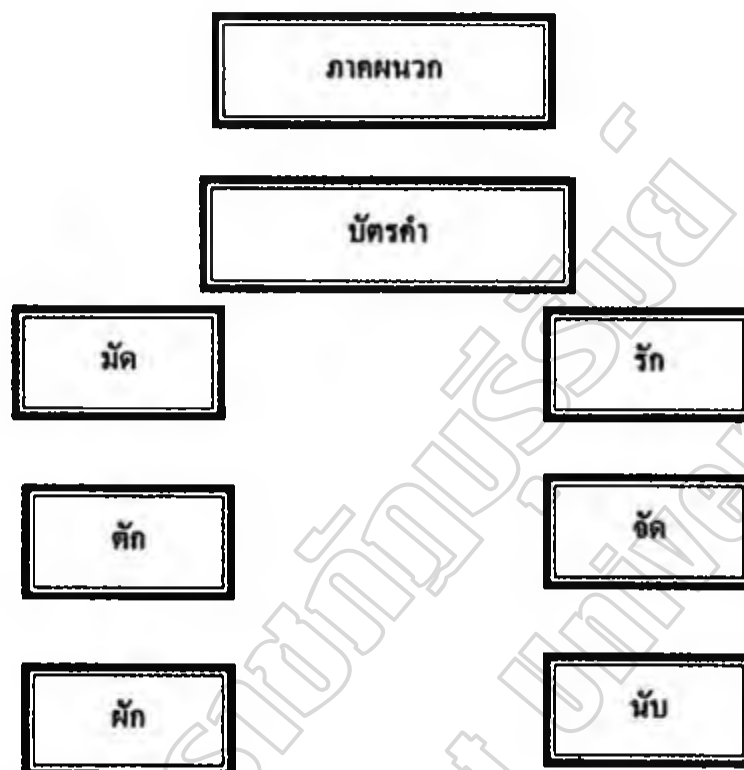
- 1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ
- 1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

2. เครื่องมือ

- 2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ
- 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

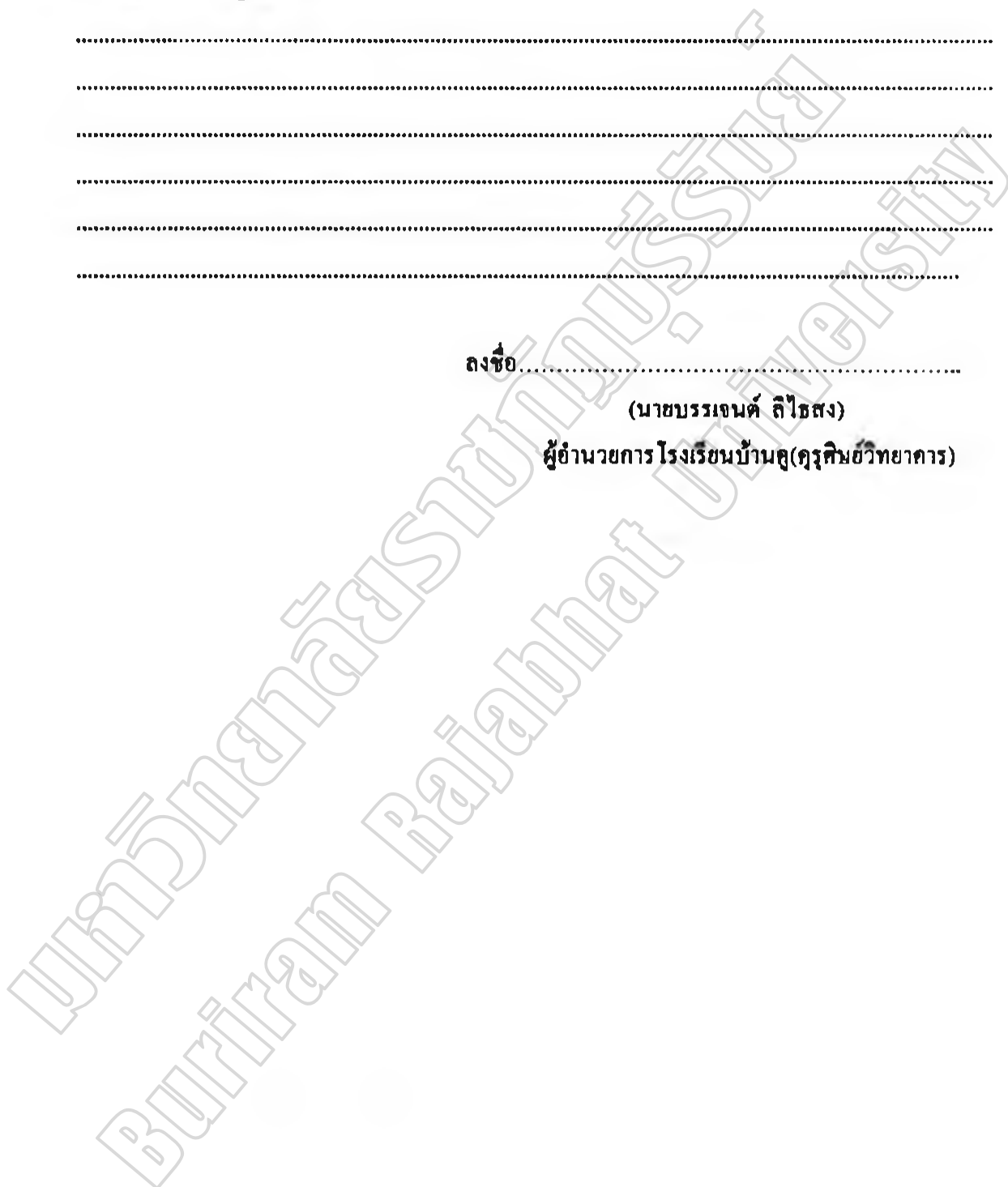
.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายบรรเจต ติโสดง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตุ(ตรุศึกษาวิทยาการ)

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

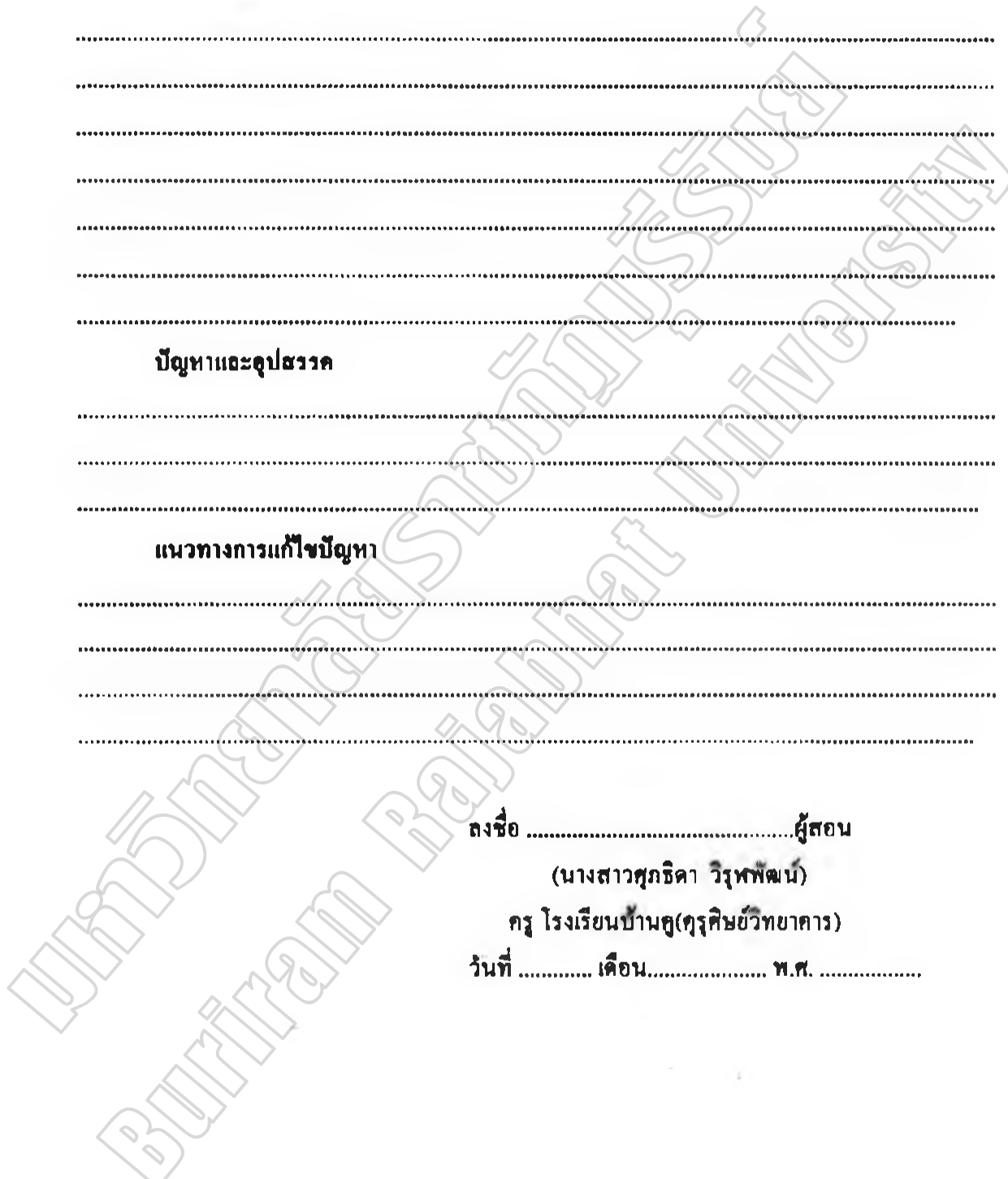
.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวศุภธิดา วิรุฬห์พัฒน์)

ครู โรงเรียนบ้านคู(คุรุศึกษ์วิทยาการ)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระดรูป สระเปลี่ยนรูป

เวลา 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระเอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “เ” (ไม้หน้า) และ “ะ” (วิสรรชนีย์) เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เกะ เตะ ละ เมื่อมีตัวสะกดรูปจะเปลี่ยนรูป โดย “ะ” (วิสรรชนีย์) เปลี่ยนรูปเป็น “-” (ไม้ไต่คู้) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และเขียนตัวสะกดไว้ตามหลังพยัญชนะต้น เช่น เก็บ เล็บ เต็ม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ /๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกลูกสะกิดคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด
2. การแจกลูกสะกิดคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. เพลง สระ เ-ะ
2. บัตรคำ
3. ใบความรู้ เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด
4. ใบงาน
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

กระบวนการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูคิดแผนภูมิเพลง สระ ๑-๒ (ภาคผนวก) ให้นักเรียนร้องเพลง สระ ๑-๒ ตามขั้นตอนดังนี้

- นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรค
- นักเรียนฟังครูร้องเพลงจนจบเพลงเพื่อจับทำนอง
- นักเรียนร้องตามครูทีละวรรคและร้องทั้งเพลงจนคล่อง แล้วสนทนาความหมาย

ของบทเพลง แล้วโยงเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นทดลองกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับ ความสามารถ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการ

ทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมา
รวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

- 2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน
- 2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ
- 2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน
- 2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย
- 2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนน

รางวัล ดังนี้

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้ เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย

2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 ครูสร้างประสบการณ์โดยยกตัวอย่างบัตรคำ สระ -ะ ที่มีตัวสะกด ได้แก่ เห็ด เข็ม เป็น เต็ม เล็ก เฝ็ด ครูออกเสียงแจกลูกสะกดคำให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงเอง ครูอธิบายเพิ่มเติม สระ -ะ เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็น โดย"ะ"(วิสรรชนีย์) เปลี่ยนรูปเป็น "ั" (ไม้ไตคู่) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และเขียนตัวสะกดไว้ตามหลังพยัญชนะต้น

3.2 ครูสุ่มให้นักเรียนยกตัวอย่างคำ สระ -ะ ที่มีตัวสะกดมา 5 คำ จากนั้นครูเขียนคำที่นักเรียนบอกบนกระดาน และให้นักเรียนช่วยกันอ่านอีกครั้งหนึ่ง ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม

4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่องสระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด (ภาคผนวก) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้
ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเรียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้นดังนี้
นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ -ะ ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่าน โดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 3 เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ชั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ชั้นกิจกรรมเกม (สอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ประเมินกันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ เ-ะ มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน การคิดคะแนนรางวัล ให้ตกลงกันเองระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งต่อครูผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะจากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมารอกเป็นคะแนนระหว่างเรียน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

- 1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

2. เครื่องมือ

- 2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ภาคผนวก

แผนภูมิเพลงสระ เอะ

คำร้อง รศ. ปิตินันท์ สุทธิสาร

ทำนอง Kiss Me Another Kiss(สร้อย)

ไอ้ไอ ไอ้ไอ ไอ้ไอ เอะ

ไอ้ไอ ไอ้ไอ ไอ้ไอ เอะ (ซ้ำ)

เอ นั้นเดินอยู่หน้าหลัง

อะที่ตามหลังนั้นมันก็คือสระเอะ

สระเอ นั้นเดินอยู่หน้า ก

เข้าตัวอะหลัง ก ก็คือคำว่า เกะ (สร้อย)

(เปลี่ยน ก เป็น ค บ ป ล อ ฯลฯ)

คำว่า เด็กเล็กนั้น

จงมาฟังเสียงกันก็ยังมีสระเอะ

อีกทั้งคำว่า เป็ด และ เป็น

ทั้งคำเผ็ด และเย็นนั้นก็มีสระเอะ (สร้อย)

บัตรคำ

เผ็ด

เจ็บ

เป็น

เค็ม

เล็ก

เผ็ด

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

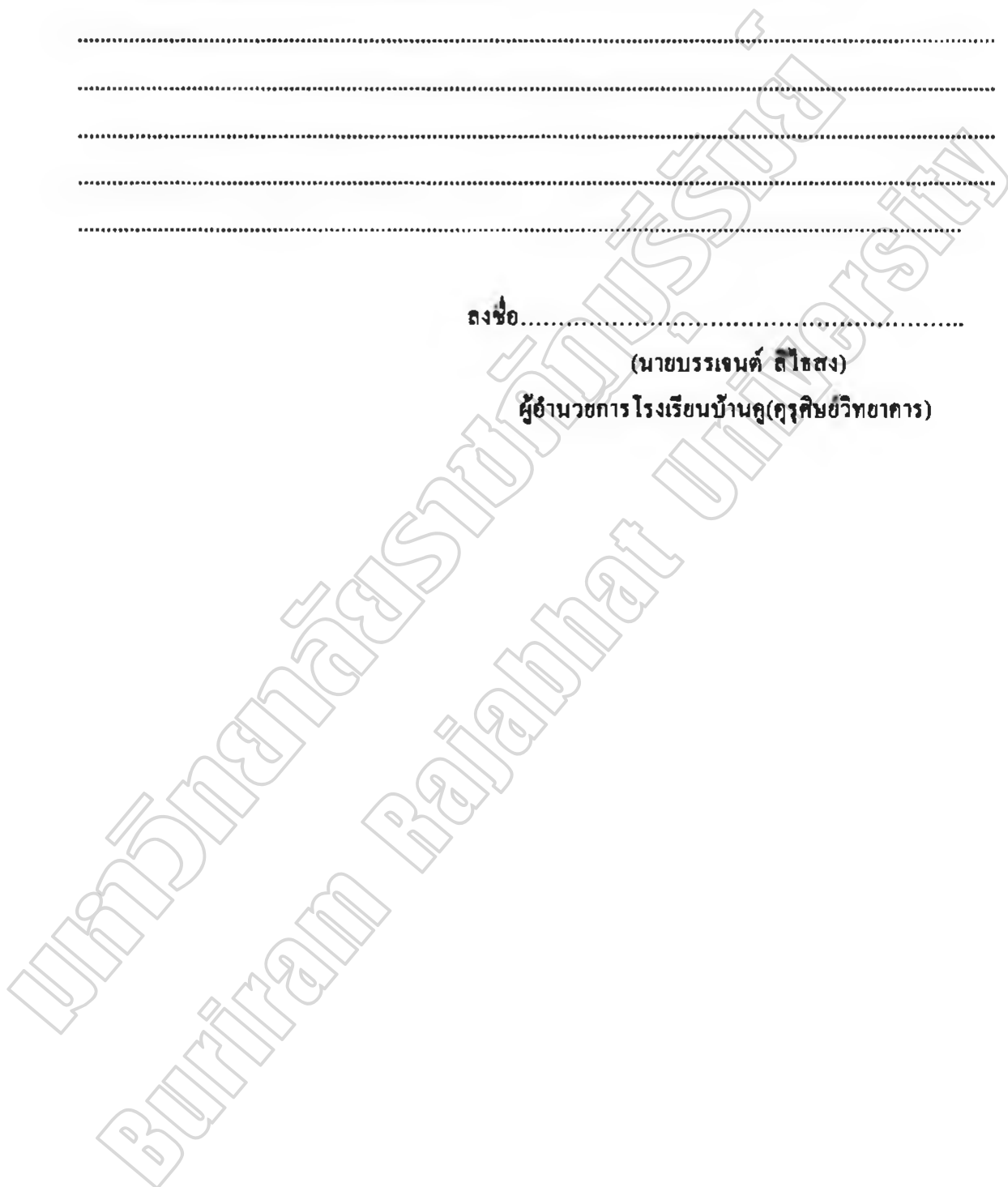
.....

.....

ลงชื่อ

(นายบรรเจต สีสอง)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคู(คุรุศึกษวิทชาคาร)

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

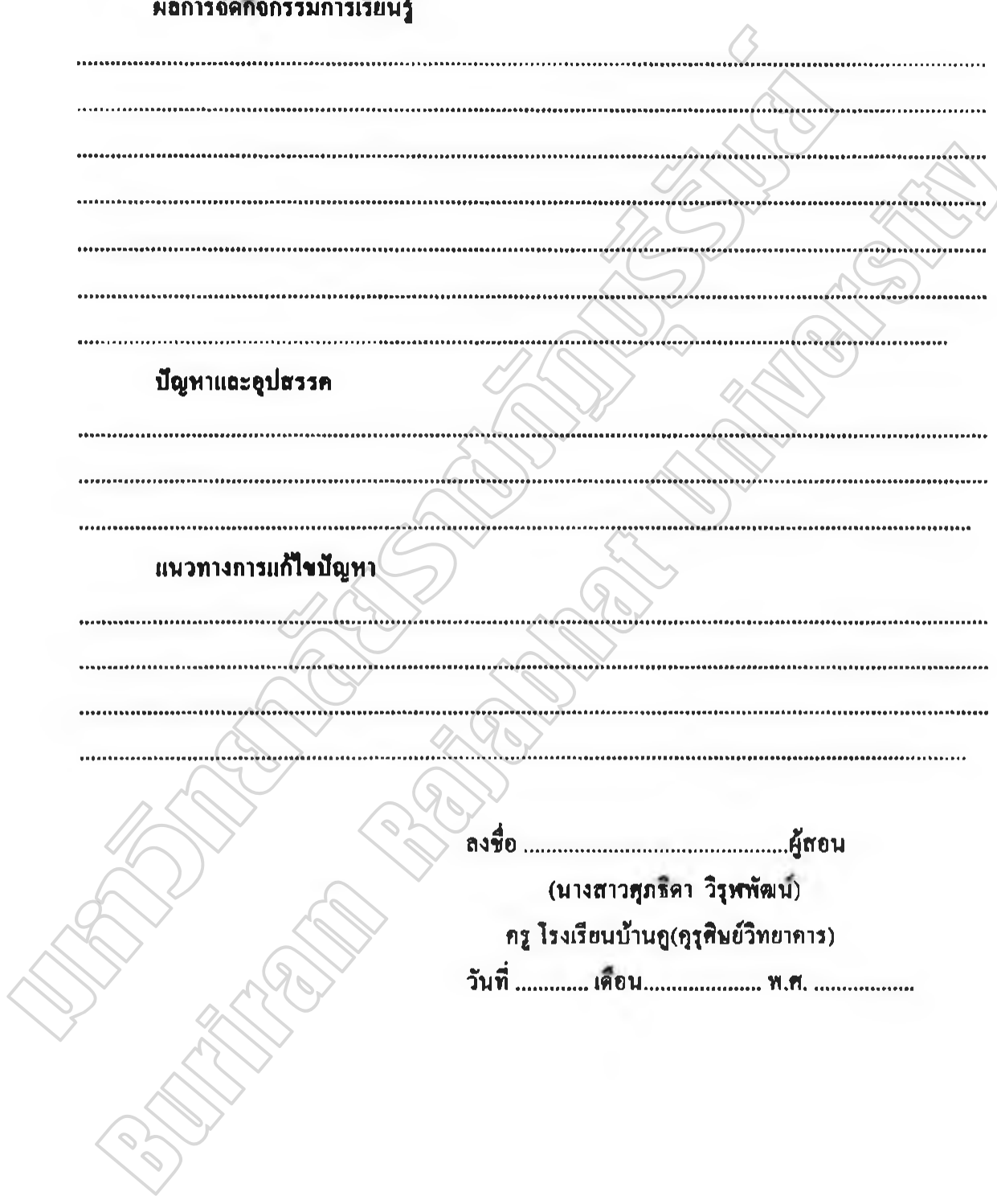
.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวศุภรดา วิรุฬห์พัฒน์)

ครู โรงเรียนบ้านฤๅ(คุรุศึกษ์วิทยาการ)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระอครุ สระเปลี่ยนรูป	เวลา 20 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด	เวลา 2 ชั่วโมง
สอนวัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.	

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระเอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “เ” (ไม้หน้า) และ “ะ” (วิสรรชนีย์) เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เกะ เตะ และเมื่อมีตัวสะกดรูปจะเปลี่ยนรูป โดย “ะ” (วิสรรชนีย์) เปลี่ยนรูปเป็น “-” (ไม้ไต่คู่) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และเขียนตัวสะกดไว้ตามหลังพยัญชนะต้น เช่น เก็บ เด็ก เข็ม

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประโยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การนำคำที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยค เช่น แม่เก็บผัก
2. บอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ มีตัวสะกด
3. การแต่งประโยคด้วยคำที่กำหนดให้ถูกต้องสมบูรณ์ เช่น คำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด จำนวน 10 คำ ได้แก่ เจ็ด แปด นี๊ด เจิ้น เก็บ เข้ม เล็บ เข็บ เห็ด เก็บ

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบความรู้ เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด

3. พจนานุกรม
4. ใบงาน
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

กระบวนการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูจับสลากเลขที่นักเรียนมา 4 หมายเลข จากนั้นให้นักเรียนเติมคำปากเปล่าจากคำที่ครูกำหนดให้ คือคำว่า เจ็ด แปด นี๊ เจ็ด แปด เจ็ด แปด เจ็ด แปด เจ็ด แปด โดยจะเติมคำข้างหน้าหรือคำข้างหลังก็ได้แต่ต้องได้ใจความ คนที่เติมได้รวดเร็วที่สุดและได้ใจความจะได้คะแนน 1 คะแนน ที่เหลือไม่ได้คะแนน ชมเชยหรือให้รางวัลคนที่ได้คะแนนสูงสุด

1.2 ทบทวนบทเรียนจากชั่วโมงที่แล้ว

2. ขั้นทดลองกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มี

2.4 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
ความสามารถ							
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน

2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ

2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน

2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย

2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนน

รางวัล ดังนี้

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้ เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย

2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสระ ะ-ะ ที่มีตัวสะกด พร้อมครู ได้แก่ เจ็ด เบ็ด เฝ็ด เข็น เก็บ เป็น

3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงความหมายของคำที่อ่านแต่ละคำ เพื่อให้สามารถนำคำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

3.3 ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคคำสระ ะ-ะ ที่มีตัวสะกดที่ครูกำหนดให้

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม

4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด และพจนานุกรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเรียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้น นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่าน โดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาคำที่ประสมด้วย สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด มากกลุ่มละ 5 คำ ฝึกอ่านแจกถูกสะกดคำ หากความหมายของคำ ฝึกแต่งประโยค ครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 4 เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ชั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ เ-ะ ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ชั้นกิจกรรมเกม (สอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ปรึกษากันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ เ-ะ มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน การคิดคะแนนรางวัลให้ตกลงกันเอง ระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ต่ำกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียน
ร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งต่อครูผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะ
จากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมากรอกเป็นคะแนนระหว่างเรียน
การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

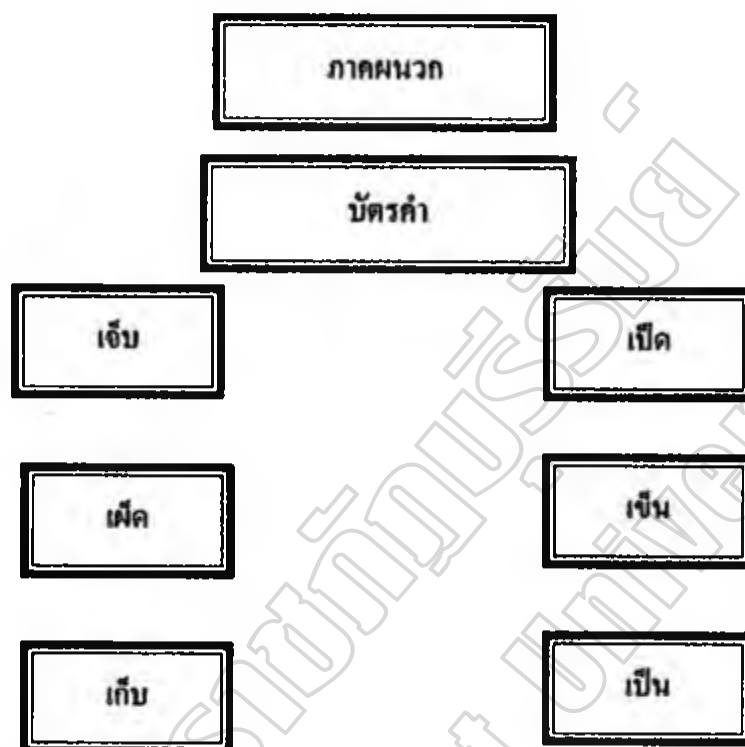
- 1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

2. เครื่องมือ

- 2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....**(นายบรรเจต ธีโรตง)****ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคู(คุรุศึกษ์วิทยาการ)**

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวศุภรดา วิรุฬห์พันธ์)

ครู โรงเรียนบ้านกุ(คุรุศึกษวิททยาการ)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระลดรูป สระเปลี่ยนรูป	เวลา 20 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด	เวลา 2 ชั่วโมง
สอนวัน.....ที่.....เดือน.....ปี.....	

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระอัว เป็นสระเสียงยาว มี ๒ รูป คือ “-” (ไม้หันอากาศ) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และ “ว” (ตัววอ) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น สัว ตัว บัว เมื่อมีตัวสะกด “-” ไม้หันอากาศ จะลดรูปหายไปเหลือแต่ตัว “ว” เช่น สววย สววม บววก
ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกถูกสะกดคำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกด ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกด ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกด
2. การแจกถูกสะกดคำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกด

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. เพลง สระ -ว
2. บัตรคำ
3. ใบความรู้ เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด
4. ใบงาน
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

กระบวนการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูคิดแผนภูมิเพลง สระ -ว (ภาคผนวก) ให้นักเรียนร้องเพลง สระ -ว ตามขั้นตอนดังนี้

- นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรค
- นักเรียนฟังครูร้องเพลงจนจบเพลงเพื่อจับทำนอง
- นักเรียนร้องตามครูทีละวรรคและร้องทั้งเพลงจนคล่อง แล้วสนทนาความหมาย

ของบทเพลง แล้วโยงเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับ ความสามารถ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการ

ทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำ ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมา
รวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

- 2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน
- 2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ
- 2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน
- 2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย
- 2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนน

รางวัล ดังนี้

- คะแนนเต็ม 10 คะแนน
- กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน
- กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน
- กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน
- กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล
- 2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้ เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย
- 2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 ครูสร้างประสบการณ์โดยยกตัวอย่างบัตรคำ สระ -ว ที่มีตัวสะกด ได้แก่ สวย สวม บวก
จวน ปวด รวบ เป็นต้น เมื่อมีตัวสะกด “-ว” ไม้หันอากาศจะสครูปหายไปเหลือแต่ตัว “ว” เช่น
สวย สวม บวก ออกเสียงแจกลูกสะกดคำให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงเอง
ครูอธิบายเพิ่มเติม

3.2 ครูสุ่มให้นักเรียนยกตัวอย่างคำ สระ -ว ที่มีตัวสะกดมา 5 คำ จากนั้นครูเขียนคำที่
นักเรียนบอกบนกระดาน และให้นักเรียนช่วยกันอ่านอีกครั้งหนึ่ง ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียน
ไม่เข้าใจ

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

- 4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD
- 4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มทดสอบความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม
และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คน
ปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม
- 4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่องสระ -ว ที่มีตัวสะกด (ภาคผนวก) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเรียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้นดังนี้
นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่าน โดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 5 เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด

5. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ขั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ขั้นกิจกรรมเกม (สอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ปริมาณกันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ -ว มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน การคิดคะแนนรางวัล ให้ตกลงกันเอง ระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งต่อครูผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะจากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมารอกเป็นคะแนนระหว่างเรียน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

2. เครื่องมือ

2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ภาคผนวก

แผนภูมิเพลงสระ อัว

บัว ถั่ว วิว คัว ชั่ว กลัว
 ไร่สวนครัว มีสระอัว
 เรื่อย่ามัวรื้ออ จงดูที่สระอัว
 มี ว แหวน และหันอากาศ (เข้า)
 ควร ช่วย กวน ชวน ทวกญวน
 ล้วน ทบทวน มีสระอัว
 เรื่อย่ามัวรื้ออ จงดูที่สระอัว
 มี ว แหวน และหันอากาศ (เข้า)

บัตรคำ

ชวย

ชวม

บวก

จวน

ปวค

รวบ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายบรรเจต สิทสง)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคู(คุรุคิมยวีทยาการ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Buri Ram Rajabhat University

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวศุภธิดา วิรุฬห์พันธ์)

ครู โรงเรียนบ้านอู่(คุรุศึกษวิทชาคาร)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระลดรูป สระเปลี่ยนรูป	เวลา 20 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด	เวลา 2 ชั่วโมง
สอนวัน.....ที่.....เดือน..... พ.ศ.....	

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระอัว เป็นสระเสียงยาว มี ๒ รูป คือ “-ัว” (ไม้หันอากาศ) เขียนไว้บนพยัญชนะต้น และ “-ว” (ตัวอ) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น สัว ตัว บัว เมื่อมีตัวสะกด “-๊ว” ไม้หันอากาศจะลดรูปหายไปเหลือแต่ตัว “-ว” เช่น สวย สวม บวก
ตัวชีวิต

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระ -ว มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ -ว มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประโยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระ -ว มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การนำคำที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยค เช่น พ่อไปสวน
2. บอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ -ว มีตัวสะกด
3. การแต่งประโยคด้วยคำที่กำหนดให้ถูกต้องสมบูรณ์ เช่น คำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกด จำนวน 10 คำ ได้แก่ สวย บวก ปวด กลัวย ขวด บวบ ขวน สวน รวม รวบ

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบความรู้ เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด
3. พจนานุกรม
4. ใบงาน

5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 6

กระบวนการเรียนรู้

1. ช้มนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูจับสลากเลขที่นักเรียนมา 4 หมายเลข จากนั้นให้นักเรียนเติมคำปากเปล่าจากคำที่ครูกำหนดให้ ก็คือคำว่า สวย สวม บวก บวม รวม โดยจะเติมคำข้างหน้าหรือคำข้างหลังก็ได้แต่ต้องได้ใจความ คนที่เติมได้รวดเร็วที่สุดและได้ใจความจะได้คะแนน 1 คะแนน ที่เหลือไม่ได้คะแนน ชมเชยหรือให้รางวัลคนที่ได้คะแนนสูงสุด

1.2 ทบทวนบทเรียนจากชั่วโมงที่แล้ว

2. ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน ตามระดับความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มี

2.4 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน ตามระดับความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับ ความสามารถ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการ

ทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมา
รวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน

2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ

2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน

2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย

2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนน

รางวัล ดังนี้

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้ เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย

2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสระ -ว ที่มีตัวสะกด พร้อมครู ได้แก่ สวย สวม บวก บวม
รวม มวย

3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงความหมายของคำที่อ่านแต่ละคำ เพื่อให้สามารถ
นำคำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

3.3 ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคคำสระ -ว ที่มีตัวสะกดที่ครูกำหนดให้

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มทดสอบความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม
และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คน
ปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม

4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่องสระ -ว ที่มีตัวสะกด และพจนานุกรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้
ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเขียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้น นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่าน โดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาคำที่ประสมด้วย สระ -ว ที่มีตัวสะกด มากกลุ่มละ 5 คำ ฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำ หาความหมายของคำ ฝึกแต่งประโยค ครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 6 เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ชั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ -ว ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ชั้นกิจกรรมเกม (สอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ประเมินกันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ -ว มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน การคิดคะแนนรางวัลให้ตกลงกันเองระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งต่อครูผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ จากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมากรอกเป็นคะแนนระหว่างเรียน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

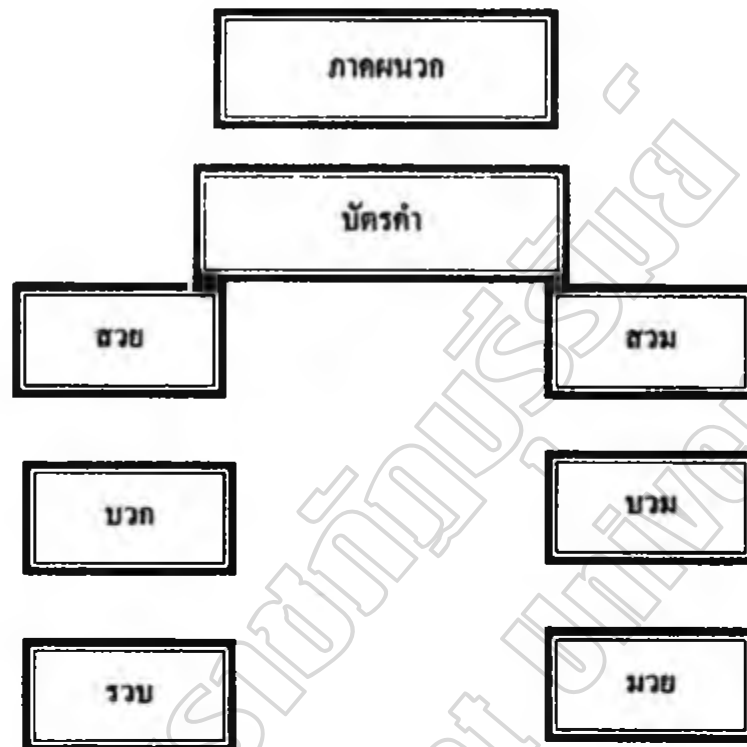
- 1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

2. เครื่องมือ

- 2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายบรรเจต ลิขิตสง)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคู(คุรุศึกษ์วิทยาการ)

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางสาวศุภธิดา วิรุฬห์พัฒน์)

ครู โรงเรียนบ้านอู่(สุรคิษย์วิทยาการ)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระอครุรูป สระเปลี่ยนรูป

เวลา 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระเออ เป็นสระเดี่ยวเสียงยาว มี ๒ รูป คือ เ (ไม้หน้า) และ อ (ตัวอ) เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เจอ เรอ เธอ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปตัว อ เป็นสระ อิ เช่น เกิด เลิก เมีน สระเออ เมื่อมี ย สะกด ตัว อ จะลดรูปหายไป เช่น เฌย เเคย เนย ชกเว้น คำว่า เทอม และ เทอญ แม้จะมีตัวสะกดแต่ตัว อ ก็ยังคงอยู่

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด
2. การแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. เพลง สระเ-อ
2. บัตรคำ
3. ใบความรู้ เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด
4. ใบงาน
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 7

กระบวนการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูคิดแผนภูมิเพลง สระ เ-อ (ภาคผนวก) ให้นักเรียนร้องเพลง สระ เ-อ ตามขั้นตอนดังนี้

- นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรค
- นักเรียนฟังครูร้องเพลงจนจบเพลงเพื่อจับทำนอง
- นักเรียนร้องตามครูทีละวรรคและร้องทั้งเพลงจนคล่อง แล้วสนทนาความหมาย

ของบทเพลง แล้วโยงเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับ ความสามารถ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมา รวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

- 2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน
 - 2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ
 - 2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน
 - 2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจโดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย
 - 2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนน
- รางวัล ดังนี้

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้ เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย

2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 ครูสร้างประสบการณ์โดยยกตัวอย่างบัตรคำ สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด ได้แก่ เกิด เลิก เมิน เจิน เจช เชย เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปตัว อ เป็นสระ อี เช่น เกิด เลิก เมิน สระเออ เมื่อมี ย สะกด ตัว อ จะลดรูปหายไป เช่น เจช เชย เนย ยกเว้น คำว่า เหอม และ เทอญ แม้จะมีตัวสะกด แต่ตัว อ ก็ยังคงอยู่

3.2 ครูสุ่มให้นักเรียนยกตัวอย่างคำ สระ เ-อ ที่มีตัวสะกดมา 5 คำ จากนั้นครูเขียนคำที่นักเรียนบอกบนกระดาน และให้นักเรียนช่วยกันอ่านอีกครั้งหนึ่ง ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มลดความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม

4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่องสระ เ-อ ที่มีตัวสะกด (ภาคผนวก) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้

ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเรียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้นดังนี้ นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่าน โดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 7 เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ชั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ชั้นกิจกรรมเกม (สอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ประเมินกันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ เ-อ มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน การคิดคะแนนรางวัล ให้ตกลงกันเอง ระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งต่อครูผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ จากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมารอกเป็นคะแนนระหว่างเรียน การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

2. เครื่องมือ

2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ภาคผนวก

แผนภูมิเพลงสระ เออ

(ทำนองจุดเขียนเวียนวน)

โดย อ.ฉัตรพล ศาส์พัฒน์

ได้เจอสาวงาม
หน้าตาเจ้าสวยซึ้ง(เข้า)
เรียนจบมานาม
ร่ำรวยหรือยัง(เข้า)
เนื้อเอ็นเจ้าเป็นควา
ดั่งแก้วอย่าลืมกัน (เข้า)
รดแก่งกันใหญ่
สังคมอันตราข(เข้า)

เมื่อวันที่สามที่หน้าอำเภอ(เข้าทั้งแถว)
ได้แค่กะนั่งถึงกับละเมอ
เพื่อนได้ทำงานก็คิดอยากเจอ(เข้าทั้งแถว)
มีเงินก็ถึงแล้วเพื่อนเกลอ
รูปร่างสูงยาวเขี้ยวระดิวเรอ(เข้าทั้งแถว)
หมั่นมาเยี่ยมฉันบ้างนะเออ
เห็นชื่อมาใหม่หรือมิตรเตอร์(เข้าทั้งแถว)
จอดไว้เคี้ยวหาข อย่าได้เพอเวอ

บัตรคำ

เกิด

เลิก

มิน

เงิน

เจย

เลย

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายบรรเจต สโสง)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคู(คุรุศึกษวิทยาลัย)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวศุภธิดา วิรุฬห์ฉนน์)

ครู โรงเรียนบ้านคู(ศึกษชวีวิทยาการ)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง สระลดรูป สระเปลี่ยนรูป	เวลา 20 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด	เวลา 2 ชั่วโมง
สอนวัน.....	ที่.....เดือน.....	พ.ศ.

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระเออ เป็นสระเดี่ยวเสียงยาว มี ๒ รูป คือ เ (ไม้หน้า) และ อ (ตัวอ) เขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางสระ เช่น เจอ เรอ เธอ เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปตัว อ เป็นสระ อิ เช่น เกิด เลิก เมิน สระเออ เมื่อมี ข สะกด ตัว อ จะลดรูปหายไป เช่น เจข เดข เนข ยกเว้น คำว่า เทอม และ เทอญ แม้จะมีตัวสะกดแต่ตัว อ ก็ยังคงอยู่

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประโยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การนำคำที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยค เช่น โรงเรียนเล็กแล้ว
2. บอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ มีตัวสะกด
3. การแต่งประโยคด้วยคำที่กำหนดให้ถูกต้องสมบูรณ์ เช่น คำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด จำนวน 10 คำ ได้แก่ เพิ่ม เตย เนิน เกิด เพ็ง เงิน เต็ม เต็มใหญ่ เต็ม

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบความรู้ เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด

3. พจนานุกรม
4. ใบงาน
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 8

กระบวนการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูจับสลากเลขที่นักเรียนมา 4 หมายเลข จากนั้นให้นักเรียนเติมคำปากเปล่าจากคำที่ครูกำหนดให้ คือคำว่า สวย สวม บวก บวม รวม โดยจะเติมคำข้างหน้าหรือคำข้างหลังก็ได้แต่ต้องได้ใจความ คนที่เติมได้รวดเร็วที่สุดและได้ใจความจะได้คะแนน 1 คะแนน ที่เหลือไม่ได้คะแนน ชมเชยหรือให้รางวัลคนที่ได้คะแนนสูงสุด

1.2 ทบทวนบทเรียนจากชั่วโมงที่แล้ว

2. ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มี

2.4 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับความสามารถ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครู

สามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน

2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ

2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน

2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจโดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย

2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนนรางวัล ดังนี้

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้ เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย

2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสระ เ-อ ที่มีตัวสะกด พร้อมครู เช่น ได้แก่ เป็ด เณร เนิบ เล็ก เหนย เกย

3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาดังความหมายของคำที่อ่านแต่ละคำ เพื่อให้สามารถ

นำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

3.3 ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคคำสระ เ-อ ที่มีตัวสะกดที่ครูกำหนดให้

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มทดสอบความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม

4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่องสระ เ-อ ที่มีตัวสะกด และพจนานุกรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเรียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้น นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่าน โดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาคำที่ประสมด้วย สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด มากกลุ่มละ 5 คำ ฝึกอ่านแจกถูกสะกดคำ หาความหมายของคำ ฝึกแต่งประโยค ครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 8 เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ชั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ชั้นกิจกรรมเกม (สอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ประเมินกันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ เ-อ มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน การคิดคะแนนรางวัลให้ตกลงกันเองระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งคํากรุผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะ จากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมารอกเป็นคะแนนระหว่างเรียน การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

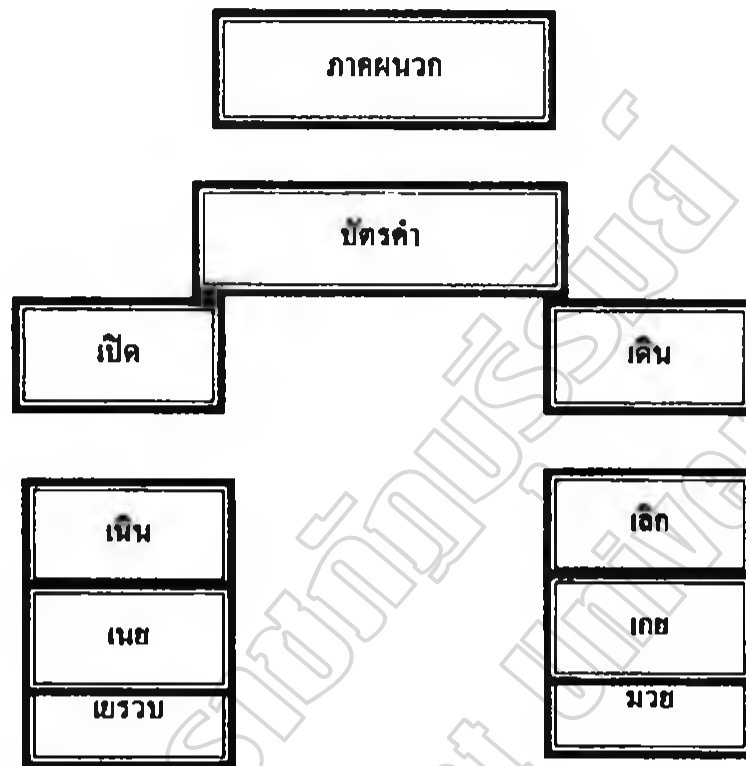
- 1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

2. เครื่องมือ

- 2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ**(นายบรรเจต ภิโรตง)****ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคู(คุรุศึกษวิทยาลัย)**

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน
 (นางสาวศุภธิดา วิรุฬพัฒน์)
 ครู โรงเรียนบ้านคู(คุรุศึกษ์วิทยาการ)
 วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระอครูป สระเปลี่ยนรูป	เวลา 20 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด	เวลา 2 ชั่วโมง
สอนวัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.	

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระโอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “โ” (ไม้โ) เขียนไว้หน้าพยัญชนะ และ “ะ” (วิสรรชนีย์) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น โปะ โละ โคะ เมื่อมีตัวสะกดสระโอะจะหายไป เช่น ปด ลด กบ

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนแจกลูกสะกิดคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด
2. การแจกลูกสะกิดคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. เพลง สระ-อ
2. บัตรคำ
3. ใบความรู้ เรื่อง สระ-อ ที่มีตัวสะกด
4. ใบงาน
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 9

กระบวนการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูคิดแผนภูมิเพลง สระ โ-ะ (ภาคผนวก) ให้นักเรียนร้องเพลง สระ โ-ะ ตามขั้นตอนดังนี้

- นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรค
- นักเรียนฟังครูร้องเพลงจนจบเพลงเพื่อจับทำนอง
- นักเรียนร้องตามครูทีละวรรคและร้องทั้งเพลงจนคล่อง แล้วสนทนาความหมาย

ของบทเพลง แล้วโยงเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นทดลองกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน ตามระดับความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับ ความสามารถ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการ

ทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมา
รวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน

2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ

2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน

2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจโดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย

2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนน

รางวัล ดังนี้

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย

2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 ครูสร้างประสบการณ์โดยยกตัวอย่างบัตรคำ สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด ได้แก่ ปด ลด
กบ จน มด นก ครูออกเสียงแจกลูกสะกดคำให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นให้นักเรียนออกเสียง
เอง ครูอธิบายเพิ่มเติม สระ โ-ะ เมื่อมีตัวสะกด สระโอะจะหายไป

3.2 ครูให้นักเรียนยกตัวอย่างคำ สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกดมา 5 คำ จากนั้นครูเขียนคำที่
นักเรียนบอกบนกระดาน และให้นักเรียนช่วยกันอ่านอีกครั้งหนึ่ง ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียน
ไม่เข้าใจ

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มทดสอบความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม
และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คน
ปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม

4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่องสระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด (ภาคผนวก) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้

ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเรียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้นดังนี้ นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่านโดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 9 เรื่อง สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ชั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ชั้นกิจกรรมเกม (ตอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ประเมินกันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ โ-ะ มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน การคิดคะแนนรางวัล ให้ตกลงกันเองระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งต่อครูผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ จากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมารอกเป็นคะแนนระหว่างเรียน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

2. เครื่องมือ

2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

แผนภูมิเพลงสระ โอะ

คำร้อง อาจารย์อร่ามศรี ศุขะทัด

ทำนอง มั่นบ่มแน่นหรรณาย

เมื่อตัวโอะไปเดินกับอะ
 เต็ก ๆ จ้างงจำใส่ใจ
 โอะจำเสียงโอะให้ดี
 โอะ + ม = จม มี ม. สะกด
 คำสระโอะมีตัวสะกด

จะเกิดเป็นเสียงสระใหม่
 เป็นสระไทยเรียกว่า สระโอะ
 โอะ + น = จน มี น. สะกด
 โอะ + ง = จง มี ง. สะกด
 คูโอะและอะหมดไป

บัตรคำ

ปค

จน

ปค

ตบ

มค

เจช

กบ

นค

เจช

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายบรรเจต ติโรตอง)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านอู(คุรุศึกษ์วิทยาการ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวศุภธิดา วิรุฬห์พัฒน์)

ครู โรงเรียนบ้านกุ(คุรุศึกษ์วิทยาการ)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระดรูป สระเปลี่ยนรูป	เวลา 20 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด	เวลา 2 ชั่วโมง
สอนวัน.....ที่.....เดือน.....	พ.ศ.

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

สระโอะ เป็นสระเสียงสั้น มี ๒ รูป คือ “โ” (โไม่โ) เขียนไว้หน้าพยัญชนะ และ “ะ” (วสรรพนีย์) เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น โปะ โละ โกะ เมื่อมีตัวสะกดสระโอะจะหายไป เช่น ปลด ลด กบ

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๒ / ๑ ๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนนำคำที่ประสมด้วย สระโ-ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนแต่งประโยคด้วยคำที่ประสมด้วย สระโ-ะ มีตัวสะกด ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การนำคำที่กำหนดให้ไปเติมลงในช่องว่างของประโยค เช่น มดกัดน้อง
2. บอกความหมายของคำที่ประสมด้วย สระโ-ะ มีตัวสะกด
3. การแต่งประโยคด้วยคำที่กำหนดให้ถูกต้องสมบูรณ์ เช่น คำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มี

ตัวสะกด จำนวน 10 คำ ได้แก่

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบความรู้ เรื่อง สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด
3. พจนานุกรม
4. ใบงาน

5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 10

กระบวนการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1.1 ครูจับสลากเลขที่นักเรียนมา 4 หมายเลข จากนั้นให้นักเรียนเติมคำปากเปล่าจากคำที่ครูกำหนดให้ คือคำว่า มค จม ผล กบ โดยจะเติมคำข้างหน้าหรือคำข้างหลังก็ได้แต่ต้องได้ใจความ คนที่เติมได้รวดเร็วที่สุดและได้ใจความจะได้คะแนน 1 คะแนน ที่เหลือไม่ได้คะแนน ชมเชยหรือให้รางวัลคนที่ได้คะแนนสูงสุด

1.2 ทบทวนบทเรียนจากชั่วโมงที่แล้ว

2. ขั้นทดลองกระบวนการเรียนรู้ (10 นาที)

ครูจะดำเนินการจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน

2.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มี

2.4 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิงประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม โดยมีหลักการแบ่งตามผลการวัดประเมินคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ตามตาราง ดังนี้

ระดับ ความสามารถ	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
เก่ง	1	2	3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22
อ่อน	29	-	-	-	-	-	-

2.4 ครูอธิบาย วิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในการทำงานกลุ่มด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานกลุ่มคือผลงานของทุกคน หลังจากเรียนรู้แล้วครู

สามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้และการทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่คะแนนของทุกคนจะนำมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคน

2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะจนเสร็จ

2.7 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน

2.8 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย

2.9 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำคะแนนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนน

รางวัล ดังนี้

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

2.10 ครูบันทึกคะแนนเกมไว้ เพื่อรวบรวมกับคะแนนเกมครั้งสุดท้าย

2.11 ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลไว้เป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมนี้จะใช้กับทุกแผน ตั้งแต่แผนที่ 1-10

3. ชั้นเสนอความรู้ (10 นาที)

3.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด พร้อมครู ได้แก่ นก ถม ผล ถบ คบ

ปน

3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงความหมายของคำที่อ่านแต่ละคำ เพื่อให้สามารถนำคำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

3.3 ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคคำสระ โ-ะ ที่มีตัวสะกดที่ครูกำหนดให้

4. ชั้นฝึกทักษะ (50 นาที)

4.1 นักเรียนเข้ากลุ่ม โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD

4.2 นักเรียนเข้ากลุ่มทดสอบความสามารถ ซึ่งจัดกลุ่มได้ดังนี้ กลุ่มละ 4 คน มีจำนวน 6 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คน มีจำนวน 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ประกอบด้วยคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน จำนวน 7 กลุ่ม

4.3 ครูแจกใบความรู้ เรื่องสระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด และพจนานุกรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษา

4.4 นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกัน โดยคนเก่งเป็นผู้วางแผนเป็นผู้จัดการแล้วพากันอ่าน พากันเรียน คนอ่อนจะถูกคนเก่งในกลุ่มพาเรียน และคนปานกลางก็จะเก่งเพิ่มขึ้น นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง สระ เ-อ ที่มีตัวสะกด ดังนี้

4.4.1 คนเก่งพาสมาชิกในกลุ่มอ่าน

4.4.2 คนปานกลางฝึกอ่าน โดยคนเก่งคอยแนะนำ

4.4.3 คนอ่อนฝึกอ่านโดยคนเก่งและคนปานกลางแนะนำ

4.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาคำที่ประสมด้วย สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด มากกลุ่มละ 1 คำ ฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำ หากความหมายของคำ ฝึกแต่งประโยค ครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

4.6 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 10 เรื่อง สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (30 นาที)

5.1 นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แล้วเฉลยร่วมกัน จากนั้น จัดแสดงผลงานแต่ละกลุ่มที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ชั้นสรุปความรู้ (5 นาที)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง สระ โ-ะ ที่มีตัวสะกด และครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

7. ชั้นกิจกรรมเกม (สอบ) (10 นาที)

7.1 นักเรียนอภิปราย ปรึกษากันภายในกลุ่มย่อย จนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องที่เรียน หรือ เรื่อง สระ โ-ะ มีตัวสะกด ได้

7.2 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่ปรึกษากัน การคิดคะแนนรางวัลให้ตกลงกันเอง ระหว่างครูกับนักเรียน คือ คะแนนเต็ม 10

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 9-10 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 3 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 7-8 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 2 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้ 5-6 คะแนน เพิ่มคะแนนรางวัลให้ 1 คะแนน

กลุ่มที่ทำได้น้อยกว่า 5 คะแนน ไม่มีรางวัล

7.3 นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม และแลกเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

7.4 สมาชิกรวมคะแนนแล้วแจ้งต่อครูผู้สอน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ จากนั้นครูนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนระหว่างเรียน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

- 1.1 ทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 1.2 สังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

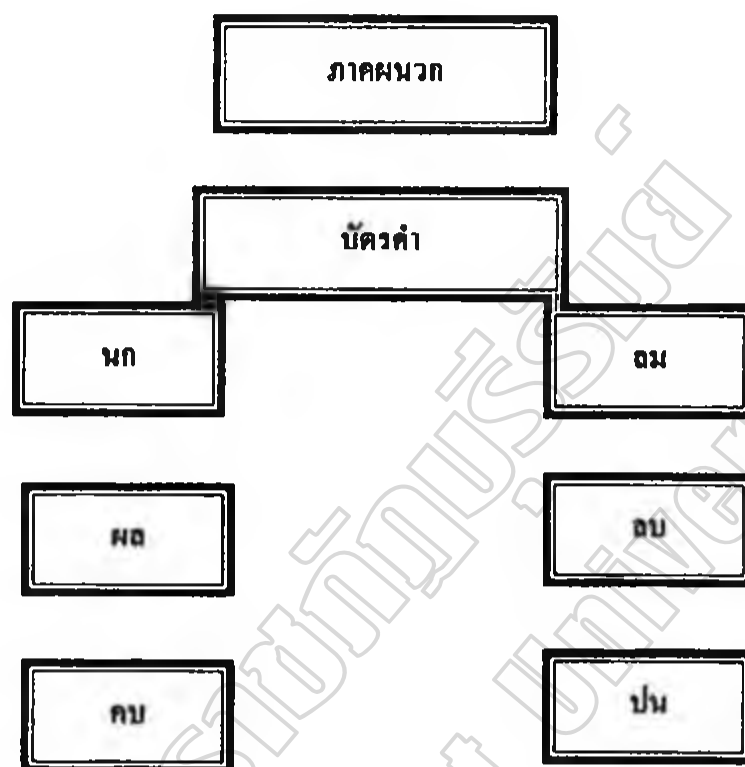
2. เครื่องมือ

- 2.1 แบบทดสอบย่อย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ
- 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD

3. เกณฑ์การประเมิน

- 3.1 การทดสอบย่อย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

นก ลม ผล ตบ คบ ปน

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายบรรเจต สีสอง)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกุ(คุรุศึกษ์วิทยาการ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวศุภธิดา วิรุฬห์พันธ์)

ครู โรงเรียนบ้านสุข(กุรุศิมย์วิทยาการ)

วันที่ เดือน..... พ.ศ.

ภาคผนวก ค

คะแนนเฉลี่ยการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านเขียนสระเปลี่ยนรูปและดรูป
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านเขียน
 สระเปลี่ยนรูปและถกรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
รูปเล่ม										
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	5.00	4.33	4.67	4.67	5.00	4.67	5.00	4.33	4.67	4.67
2. คำสังชัดเจน	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	4.67	5.00
3. ตัวอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย	5.00	5.00	5.00	4.67	4.67	5.00	5.00	5.00	5.00	4.67
4. มืองค์ประกอบของแบบฝึก ครบถ้วน	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	5.00
เนื้อหา										
5. เนื้อหาสอดคล้องกับ จุดประสงค์ของการฝึกทักษะ	4.00	4.67	5.00	4.67	4.00	4.67	4.00	4.67	5.00	4.67
6. เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียน มาแล้ว	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67	5.00
7. เหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน	4.67	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67
การใช้ภาษา										
8. การใช้ภาษาถูกต้อง เข้าใจง่าย	4.33	4.33	5.00	4.33	5.00	4.67	4.33	4.33	5.00	4.33
9. การจัดพิมพ์ถูกต้องชัดเจน	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	4.67
10. เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้และ ความสามารถของนักเรียน	5.00	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67
รูปภาพประกอบ										
11. สอดคล้องกับเนื้อหา ที่ฝึกทักษะ	4.67	5.00	4.67	5.00	5.00	4.67	4.67	5.00	4.67	5.00
12. เหมาะสมกับวัย และ ความสามารถของนักเรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
เทคนิคการนำเสนอ										
13. นำเสนอจากง่ายไปหายาก	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67
14. ส่งเสริมกระบวนการคิด	5.00	5.00	4.33	5.00	4.67	4.67	5.00	5.00	4.33	5.00
15. ตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	4.67	4.67	5.00	4.33	5.00	4.33	4.67	4.67	5.00	4.33
16. ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับ ระดับชั้น	5.00	4.67	5.00	5.00	5.00	4.67	5.00	4.67	5.00	5.00
\bar{X}	4.75	4.75	4.79	4.77	4.77	4.75	4.75	4.75	4.79	4.77

ตาราง 14 สรุปคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
รูปเล่ม		
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	4.70	มากที่สุด
2. คำสั่งชัดเจน	4.90	มากที่สุด
3. ตัวอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย	4.90	มากที่สุด
4. มีองค์ประกอบของแบบฝึกครบถ้วน	4.77	มากที่สุด
เนื้อหา		
5. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการฝึกทักษะ	4.54	มากที่สุด
6. เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว	4.84	มากที่สุด
7. เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.70	มากที่สุด
การใช้ภาษา		
8. การใช้ภาษาถูกต้อง เข้าใจง่าย	4.57	มากที่สุด
9. การจัดพิมพ์ถูกต้องชัดเจน	4.70	มากที่สุด
10. เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้และความสามารถของนักเรียน	4.80	มากที่สุด
รูปภาพประกอบ		
11. สอดคล้องกับเนื้อหาที่ฝึกทักษะ	4.84	มากที่สุด
12. เหมาะสมกับวัย และความสามารถของนักเรียน	4.97	มากที่สุด
เทคนิคการนำเสนอ		
13. นำเสนอจากง่ายไปหายาก	4.67	มากที่สุด
14. ส่งเสริมกระบวนการคิด	4.80	มากที่สุด
15. ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.67	มากที่สุด
16. ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับระดับชั้น	4.90	มากที่สุด
\bar{X}	4.77	มากที่สุด

ภาคผนวก ง

คะแนนเฉลี่ยการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเขียนสระเปลี่ยนรูปและดรูป

โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 15 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ									
	แผน ที่ 1	แผน ที่ 2	แผน ที่ 3	แผน ที่ 4	แผน ที่ 5	แผน ที่ 6	แผน ที่ 7	แผน ที่ 8	แผน ที่ 9	แผน ที่ 10
สาระสำคัญ										
1. ความถูกต้อง	5.00	5.00	4.33	4.67	5.00	4.67	5.00	5.00	4.33	4.67
2. ความเหมาะสมกับวัยของ นักเรียน	4.33	4.67	4.33	4.33	4.33	4.67	4.33	4.67	4.33	4.33
3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	4.33	5.00	5.00	4.67	4.33	5.00	4.33	5.00	5.00
4. ครอบคลุมเนื้อหา	4.67	4.33	4.67	4.33	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33
จุดประสงค์การเรียนรู้										
5. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.67	5.00	5.00	4.33	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	4.33
6. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67
7. เหมาะสมกับเวลา	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.33
8. ประเมินได้	4.33	4.33	4.67	4.33	4.33	4.67	4.33	4.33	4.67	4.33
เนื้อหา										
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.67	4.67	4.33	5.00	5.00	4.33	4.67	4.67	4.33	5.00
10. มีความชัดเจนไม่สับสน	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.67	4.33	4.33	4.33	4.33
11. เหมาะสมกับระดับชั้นของ นักเรียน	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	4.67
12. เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5.00	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน										
13. สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	5.00	4.33	5.00	4.67	4.67	5.00	5.00	4.33	5.00
14. สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	4.67	4.33	4.67	5.00	5.00	4.67	4.67	4.33	4.67	5.00
15. เรียงลำดับกิจกรรมชัดเจน	5.00	4.33	4.33	4.33	4.67	4.33	5.00	4.33	4.33	4.33

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ									
	แผน ที่ 1	แผน ที่ 2	แผน ที่ 3	แผน ที่ 4	แผน ที่ 5	แผน ที่ 6	แผน ที่ 7	แผน ที่ 8	แผน ที่ 9	แผน ที่ 10
16. เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.33	5.00	4.67	4.33	4.33	4.67	4.33	5.00	4.67	4.33
17. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.67	4.33	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67	4.33	4.67	5.00
18. ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรม	4.67	5.00	5.00	4.67	4.33	4.67	4.67	5.00	5.00	4.67
ด้านเนื้อหาการเรียนรู้										
19. สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.33	4.67	4.33	4.33	4.33	5.00	4.33	4.67	4.33	4.33
20. สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนการสอน	5.00	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67
21. เหมาะสมกับระดับชั้นและวัย ของนักเรียน	4.33	5.00	5.00	5.00	4.33	4.33	4.33	5.00	5.00	5.00
22. ประหยัดเวลาในการสอน	4.67	4.67	4.67	5.00	4.33	4.67	4.67	4.67	4.67	5.00
23. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ สื่อ	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67
ด้านการวัดผลประเมินผล										
24. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	4.33	4.67	4.67	4.33	4.33	4.33	4.33	4.67	4.67
25. สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5.00	4.33	4.33	4.33	4.33	5.00	5.00	4.33	4.33	4.33
26. เหมาะสมกับระดับชั้นและ วัยของนักเรียน	4.67	4.67	4.33	5.00	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	5.00
27. ส่งเสริมการวัดพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	4.33	4.67	5.00	4.33	5.00	4.67	4.33	4.67	5.00	4.33
\bar{X}	4.64	4.62	4.62	4.63	4.58	4.63	4.64	4.62	4.62	4.63

ตาราง 16 สรุปคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเขียนสระเปลี่ยนรูปและถศรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
สาระสำคัญ		
1. ความถูกต้อง	4.77	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.43	มาก
3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.77	มากที่สุด
4. ครอบคลุมเนื้อหา	4.50	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้		
5. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	มากที่สุด
6. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.53	มากที่สุด
7. เหมาะสมกับเวลา	4.50	มาก
8. ประเมินได้	4.43	มาก
เนื้อหา		
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.67	มากที่สุด
10. มีความชัดเจนไม่สับสน	4.36	มาก
11. เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	4.70	มากที่สุด
12. เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.80	มากที่สุด
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
13. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	มากที่สุด
14. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.70	มากที่สุด
15. เรียงลำดับกิจกรรมชัดเจน	4.50	มาก
16. เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.56	มากที่สุด
17. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.70	มากที่สุด
18. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.77	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้		
19. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.47	มากที่สุด
20. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.80	มากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
21. เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	4.73	มากที่สุด
22. ประหยัดเวลาในการสอน	4.70	มากที่สุด
23. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.54	มาก
ด้านการวัดผลประเมินผล		
24. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.45	มาก
25. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.53	มากที่สุด
26. เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	4.63	มากที่สุด
27. ส่งเสริมการวัดพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	4.63	มากที่สุด
\bar{X}	4.62	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัย ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนนใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง
2. การตอบให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด จากตัวเลือก ก ข และ ค เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น แล้วทำเครื่องหมาย X ลงใน ของกระดาษคำตอบให้ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการ เช่น ถ้าต้องการข้อ ก ให้ทำดังนี้

ก	ข	ค
X		

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ก เป็น ข ให้ทำดังนี้

ก	ข	ค
X	X	

3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบชุดนี้
4. คำถามในแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ถ้าตอบเกินกว่า 1 คำตอบถือว่า ผิด จะไม่ให้คะแนนในข้อนั้น
5. ควรทำแบบทดสอบอย่างสุดความสามารถและทำทุกข้อ หากมีข้อสงสัยให้ถามผู้ควบคุมห้องสอบ

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง สระลดรูป และสระเปลี่ยนรูป

1. จ

คำนี้อ่านว่าอย่างไร

- ก. ผลัก
- ข. ฉบบ
- ค. จักจั่น

2. ข้อใดที่มีความหมายตรงกับคำว่า

“จักรวาล”

- ก. พระราชา
- ข. อาณาเขตที่อยู่ใต้การปกครองเดียวกัน
- ค. ปริมาณพล บริเวณโดยรอบของโลก

3. กรีบ แยกถูกสะกดคำได้อย่างไร

- ก. กรีบ = กร - ะ - บ = กรีบ
- ข. กรีบ = กร - อี - บ = กรีบ
- ค. กรีบ = กร - ะ - อี - บ = กรีบ

4. ข้อใดอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. หันธุ์ = พ - ะ - ณู
- ข. หันธุ์ = พ - ะ - น
- ค. หันธุ์ = พ - ะ - ณ

5. นักเรียนร้องเพลงตาม.....เสียงดนตรี

คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. ผนัง
- ข. จังหวะ
- ค. ฟรัง

6. ข้อใดเป็นประโยชน์

- ก. วันจันทร์สคิส
- ข. ฟรังลูกโต
- ค. ตุคาเดินตามจังหวะเพลง

7. เ

คำนี้อ่านว่าอย่างไร

- ก. เมล็ด
- ข. เสร็จ
- ค. เแข็ง

8. ข้อใดมีความหมายตรงกับคำว่า “ป่วยไข้”

- ก. เกือบ
- ข. เต็ม
- ค. เจ็บ

9. คำว่า “เมล็ด” ตรงกับความหมายข้อใด

- ก. แล้ว จบ สำเร็จ
- ข. ความรู้สึกซาแปลบ ๆ ตามแขนขา
- ค. ส่วนหนึ่งของผลไม้ต่างๆสืบทอดเป็นต้นขึ้นมา

10. ข้อใดอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. ป - เ - น - เ - น - = เป็น
- ข. ข - เ - ะ - น - เ - น - = เขิน
- ค. ต - เ - ะ - ม = เต็ม

11. หลังอาบน้ำทำให้เรารู้สึก สบาย
คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง

- ก. เต็ม
- ข. เขิน
- ค. เข็ด

12. ข้อใดเป็นประโยค

- ก. แม่เพาะเมล็ดถั่ว
- ข. เมล็ดถั่วต้นสูง
- ค. เมล็ดถั่วรุ่นจิ๋ว

13. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ

- ก. หนูชอบอาหารรสเผ็ด
- ข. หนูขอยไม่ชอบอาหารที่มีรสเผ็ด
- ค. หนูทำงานเสร็จหรือยัง

14. ว เร็ว เร็ว

อ่านว่าอย่างไร

- ก. รวดเร็ว
- ข. กล้วย
- ค. เร็วไว

15. รู้สึกเจ็บป้อนอยู่ในร่างกาย
ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. ถ้วย
- ข. บวบ
- ค. ปวด

16. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. นวล = น - ว - ล = นวล
- ข. นวล = น - ะ - ว - ล = นวล
- ค. นวล = น - - ว - ล = นวล

17. ประโยคต่อไปนี้ควรเติมคำในข้อใด
ดาเพื่อนไปเล่นฟุตบอล

- ก. ร้วน
- ข. ชวน
- ค. ป้วน

<p>18..... เป็นผลไม้ที่มีประโยชน์ คำใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง</p> <p>ก. กกล้วย ข. พวง ค. หยวก</p> <p>19. ข้อใดเป็นประโยค</p> <p>ก. ของน้องหญิงวงช้าง กลัว ข. ช้างกลัวของน้องหนู ค. น้องของหนูกลัววงช้าง</p> <p>20. เซ็ ช น อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. เกล็ด ข. เพลินเพลิน ค. เชิญชวน</p> <p>21. “กล่าวคำยกย่องเชิดชูหรือเทิดทูน” ตรงกับความหมายใด</p> <p>ก. เชย ข. สรรเสริญ ค. เคย</p> <p>22. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. เคย = ค - เ - อ - ย ข. เคย = ค - เ็ - อ - ย ค. เคย = ค - ออ - ย</p>	<p>23. ผม ให้เพื่อนไปใช้ สิทธิ์เลือกตั้ง คำใดเหมาะสมที่จะนำมา เติมลงในช่องว่าง</p> <p>ก. เชิญชวน ข. สรรเสริญ ค. เพลินเพลิน</p> <p>24. ข้อใดแต่งประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. นุ่นชนะเลิศร้องเพลง ข. ร้องเพลงนุ่นชนะเลิศ ค. นุ่นร้องเพลงชนะเลิศ</p> <p>25. ข้อใดออกเสียงสระ โะะ ทั้งหมด</p> <p>ก. คน วัน ตก ข. นก หก สกปรก ค. บน เปิด เทอม</p> <p>26. ห อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. วิภพ ข. วิหก ค. วิบัติ</p>
---	--

<p>27. “ใหม่ ชุ่มชื้น ยังไม่เหี่ยวแห้ง” ตรงกับ ความหมายของคำใด</p> <p>ก. ปรกติ ข. อบอุ่น ค. สดใส</p> <p>28. ข้อใดอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. พ - โะ - จ - น - ำ = พงนา ข. พ - โ - น - น - ำ = พงนา ค. พ - ะ - จ - น - ำ = พงนา</p>	<p>29. นื่องน้นชอบพูด ให้เพื่อนหัวเราะ</p> <p>ก. ปด ข. ตลก ค. คำขยาบ</p> <p>30. ข้อใดเป็นประ โยค</p> <p>ก. คุณแม่ขนมหวาน ข. นักเรียนหยดย่อย ค. ครูวาดรูปวงกลม</p>
---	---

ภาคผนวก ง

คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อผลการประเมิน

ตาราง 17 ดัชนีความสอดคล้องจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	คะแนนพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	การแปลผล
	1	2	3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
23	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	การแปลผล
	1	2	3			
25	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
28	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
29	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
30	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
31	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
33	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
34	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
36	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
37	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
38	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
39	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
41	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
42	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
43	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
44	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
45	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ซ

ความยากง่าย ค่าจำแนก ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ และค่าความสอดคล้อง
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 18 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{cc})
 ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (B)
1.	0.73	0.70	16.	0.70	0.72
2.	0.73	0.70	17.	0.50	0.61
3.	0.54	0.56	18.	0.68	0.62
4.	0.58	0.62	19.	0.43	0.38
5.	0.50	0.50	20.	0.40	0.45
6.	0.46	0.56	21.	0.43	0.51
7.	0.60	0.46	22.	0.50	0.61
8.	0.49	0.73	23.	0.53	0.32
9.	0.46	0.56	24.	0.70	0.72
10.	0.61	0.58	25.	0.70	0.72
11.	0.70	0.72	26.	0.78	0.75
12.	0.45	0.68	27.	0.78	0.75
13.	0.62	0.70	28.	0.71	0.58
14.	0.70	0.72	29.	0.32	0.49
15.	0.37	0.40	30.	0.35	0.54

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.74

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

ผลการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ตาราง 19 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูป										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1	16	17	18	18	17	18	17	18	18	17	174
2	18	17	18	18	18	18	17	17	17	17	175
3	17	17	17	17	17	17	18	17	18	18	173
4	16	17	17	17	16	16	17	16	16	17	165
5	18	17	17	17	17	17	18	18	17	17	173
6	15	16	16	17	17	18	17	17	17	17	167
7	15	17	18	18	17	17	18	18	18	18	174
8	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	170
9	18	18	17	17	17	17	17	16	16	17	170
10	17	17	17	17	17	17	18	18	17	18	173
11	15	16	17	18	17	17	17	16	16	16	165
12	16	18	17	17	17	18	18	18	17	18	174
13	15	16	16	16	17	17	18	18	18	18	169
14	18	17	17	17	17	17	17	17	17	17	171
15	18	18	17	18	17	17	17	17	17	17	173
16	17	18	18	18	17	18	18	18	17	17	176
17	16	17	18	18	18	18	17	17	16	17	172
18	16	17	17	17	17	17	17	17	17	17	169
19	19	19	18	18	18	18	18	17	16	17	178
20	18	17	16	17	17	17	17	17	17	17	170
21	17	17	17	18	18	18	18	17	18	18	176
22	16	16	17	17	18	18	18	17	17	17	171
23	18	17	16	17	17	18	18	17	18	17	173
24	20	19	19	19	19	20	19	20	19	20	194

ตาราง 19 (ต่อ)

ลำดับ	คะแนนแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลครูป										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
25	17	17	18	18	17	17	17	16	16	17	170
26	17	16	17	17	16	16	16	17	16	17	165
27	16	16	16	16	17	18	18	17	16	17	167
28	19	18	17	18	17	17	18	17	17	18	176
29	18	17	18	17	16	17	16	17	18	17	171
รวม	493	496	498	504	497	505	506	499	494	502	4994
\bar{X}	17.00	17.10	17.17	17.38	17.14	17.41	17.45	17.21	17.03	17.31	172.21
<i>S.D.</i>	1.31	0.82	0.76	0.68	0.64	0.78	0.69	0.82	0.82	0.71	5.43
ร้อยละ	85.00	85.52	85.86	86.90	85.69	87.07	87.24	86.03	85.17	86.55	86.10

ตาราง 20 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและศรูปโดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

นักเรียน เลขที่	ก่อนเรียน 30	หลังเรียน 30	ความก้าวหน้า	
			(D)	(D ²)
1	21	28	7	49
2	18	27	9	81
3	12	25	13	169
4	14	23	9	81
5	16	26	10	100
6	17	27	10	100
7	13	24	11	121
8	14	28	14	196
9	16	27	11	121
10	15	26	11	121
11	14	28	14	196
12	17	28	11	121
13	14	26	12	144
14	11	25	14	196
15	12	24	12	144
16	15	26	11	121
17	14	26	12	144
18	18	27	9	81
19	14	25	11	121
20	12	26	14	196
21	14	25	11	121
22	15	25	10	64
23	17	24	7	121
24	18	28	10	196

ตาราง 20 (ต่อ)

นักเรียน เลขที่	ก่อนเรียน 30	หลังเรียน 30	ความก้าวหน้า	
			(D)	(D ²)
25	16	24	8	121
26	20	26	6	144
27	18	25	7	196
28	16	24	8	144
29	19	25	6	121
รวม	450	748	298	144
\bar{X}	15.52	25.79	10.28	81
S.D.	2.50	1.45	2.39	121
ร้อยละ	51.72	85.98	34.25	196

ภาคผนวก ฅ

คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 21 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเขียนสระ
เปลี่ยนรูปและลครูป โดยใช้การ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คนที่	ทดสอบก่อน เรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดที่										รวม 200	ทดสอบหลัง เรียน (30)
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
		(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)		
1	21	16	17	18	18	17	18	17	18	18	17	174	28
2	18	18	17	18	18	18	18	17	17	17	17	175	27
3	12	17	17	17	17	17	17	18	17	18	18	173	25
4	14	16	17	17	17	16	16	17	16	16	17	165	23
5	16	18	17	17	17	17	17	18	18	17	17	173	26
6	17	15	16	16	17	17	18	17	17	17	17	167	27
7	13	15	17	18	18	17	17	18	18	18	18	174	24
8	14	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	170	28
9	16	18	18	17	17	17	17	17	16	16	17	170	27
10	15	17	17	17	17	17	17	18	18	17	18	173	26
11	14	15	16	17	18	17	17	17	16	16	16	165	28
12	17	16	18	17	17	17	18	18	18	17	18	174	28
13	14	15	16	16	16	17	17	18	18	18	18	169	26
14	11	18	17	17	17	17	17	17	17	17	17	171	25
15	12	18	18	17	18	17	17	17	17	17	17	173	24
16	15	17	18	18	18	17	18	18	18	17	17	176	26
17	14	16	17	18	18	18	18	17	17	16	17	172	26
18	18	16	17	17	17	17	17	17	17	17	17	169	27
19	14	19	19	18	18	18	18	18	17	16	17	178	25
20	12	18	17	16	17	17	17	17	17	17	17	170	26
21	14	16	17	18	18	17	18	17	18	18	17	174	25

ตาราง 21 (ต่อ)

กนที่	ทดสอบก่อน เรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดที่										รวม 200	ทดสอบหลัง เรียน (30)
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
		(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)		
22	15	18	17	18	18	18	18	17	17	17	17	175	25
23	17	17	17	17	18	18	18	18	17	18	18	17	24
24	18	16	16	17	17	18	18	18	17	17	17	16	28
25	16	18	17	16	17	17	18	18	17	18	17	18	24
26	20	20	19	19	19	19	20	19	20	19	20	20	26
27	18	17	17	18	18	17	17	17	16	16	17	17	25
28	16	17	16	17	17	16	16	16	17	16	17	17	24
29	19	16	16	16	16	17	18	18	17	16	17	16	25
รวม	450	19	18	17	18	17	17	18	17	17	18	19	748
\bar{X}	15.52	18	17	18	17	16	17	16	17	18	17	18	25.79
S.D.	2.50	493	496	498	504	497	505	506	499	494	502	493	1.45
ร้อยละ	51.72	17.00	17.10	17.17	17.38	17.14	17.41	17.45	17.21	17.03	17.31	17.00	85.98

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ญ

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนสระ
เปลี่ยนรูปและลดรูป โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 3 ระดับ ดังนี้

3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับ พอดีมาก

2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับ พอใจ

1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับ พอใจน้อย

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	พอใจ มาก	พอใจ	พอใจ น้อย
1. ดันชอบที่จะวางแผนในการทำงานร่วมกับเพื่อน			
2. ดันชอบฟังเวลาที่เพื่อนนำเสนอ			
3. ดันชอบที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ			
4. ดันชอบที่ได้ฝึกแสดงความคิดเห็นและนำเสนอผลงาน			
5. ดันชอบที่ครูแนะนำและอธิบายในสิ่งที่ไม่เข้าใจ			
6. ดันภูมิใจในผลงานใบงานและแบบทดสอบย่อยที่ครูให้ทำ			
7. ดันดีใจที่ครูชมเชยและให้รางวัล			
8. ดันมีความสุขเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานกลุ่ม			
9. ดันยินดีรับฟังความคิดเห็นจากครูและเพื่อน ๆ			
10. ดันรู้สึกภูมิใจในตนเองและกลุ่มที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จ			

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๒/๑๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสุทธยา แผลงไพฑูริย์

ด้วย นางสาวสุทธยา แผลงไพฑูริย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะ
เรื่องการอ่านการเขียนเปลี่ยนรูปและลศรูปโดยใช้การเขียนรู้การเขียนรูปแบบร่วมมือเทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละออทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ
ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ
การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละออทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๕๖๓ ๑๒๒๓, ๐ ๔๕๖๐ ๑๒๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๔๕๘

ที่ กษ ๐๔๔.๑๑/๓๓๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสมพงษ์ เกาศึกษณ์จรรยา

ด้วย นางสาวศุภิศา วิรุฬห์วัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านการเขียนเปลี่ยนรูปและสรุปโดยใช้การเขียนรู้การเขียนรูปแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ผศ.ดร.สุเทพ ณะอองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ ณะอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๓ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๓๖๓๖ ต.ย ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๓ ๒๔๔๕

ที่ MS ๐๕๕๕๓๗/๒๕๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๓๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสมพงษ์ หมอกโหลง

ด้วย นางสาวศุภธิดา วิชาวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านการเขียนเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้การเขียนรูปแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๕๖๓ ๑๒๒๓, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๕๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๓ ๒๘๕๘

ที่ ศบ ๐๔๔๕.๑๑/ ๑๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระทอง

ด้วย นางสาวศุภิสดา วิรุณพิพัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูป โดยใช้การเขียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการสอน STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ณะองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษา มีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตไป นางสาวศุภิสดา วิรุณพิพัฒน์ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานที่ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ณะองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๓ ๑๒๒๓, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๓๖ ต่อ ๓๔๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๓ ๒๔๕๔

ที่ ศส ๐๕๕๕๓๗/ ๖ ๓๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท้าว (เบญจศุภราชบุรีอุทิศ)

ด้วย นางสาวสุธิดา วิชาสิทธิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษานโยบายวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านการเขียนสระเบ็ญจรูป โดยใช้การเขียนรูปแบบร่วมมือเทคนิคการสอน STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเชียบ ละอองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษา มีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวสุธิดา วิชาสิทธิ์ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการกำหนดผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเชียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐ ๔๕๖๓ ๓๖๒๓, ๐ ๔๕๖๐ ๓๖๓๖ ถึง ๓๘๐๖
โทรสาร ๐ ๔๕๖๓ ๒๘๔๘

ที่ ศธ ๐๔๔๔.๑๑/ ๖ ๑๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๓ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านนาโพธิ์

ด้วย นางสาวศุภิสดา วิรุฬห์พิพัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูป โดยใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการสอน STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นักศึกษา มีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวศุภิสดา วิรุฬห์พิพัฒน์ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๕ ๑๖๖๓, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๖๖ ถึง ๑๖๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๓ ๖๔๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ประวัติของคู่มือ

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวศุภธิดา วิรุฬห์พัฒน์
วันเกิด	วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2528
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 161 หมู่ 6 ตำบลตูมใหญ่ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31190
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนตูมใหญ่วิทยา ตำบลตูมใหญ่ อำเภอคูเมือง จังหวัด บุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตูม ตำบลตูมใหญ่ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตูมใหญ่วิทยา ตำบลตูมใหญ่ อำเภอ คูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2552	ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ.) คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัย รามคำแหง